

கல்கி

KALKI

2-2-1969

40 காசு

கேசக கதரீ. 20 -- 1985 பிப்ரவரி 20

ராஜாஜிவ் கதரீயின் உட்பொருள்	— 3
ராஜாஜிவ் கருத்துக்கள்	— 6
வாக்விவ் வாக்விவ்	— 8
'ஜம்'மென்று பதற்கும் 'ஜம்போ'	— 12
பொன்வியின் செல்வன்	— 18
கண்ணெம் பற்றிய எண்ணங்கள்	— 27
மகாபாரதம்	— 30
உடைத்துச் சொன்னால்...	— 34
நாடக மேடை	— 36
207 பாது	— 38
சிறுவர் விருத்து	— 43
கெஞ்சல் கோபுரம்	— 48
சுய்விதற்கு இடம் வேண்டும்	— 59
அம்மா ஒரு குழந்தை	— 68
தந்தினி	— 77

"கல்கி"யில் வெளிவரும் கவிதைகள் உள்ள
பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே;
எப்படிப்பட்ட கற்பனையோ.

கல்கி
பொருளடக்கம்

காலம் கடப்பதற்கு முன்

இப்பொழுதே இன்ஷூர் செய்யுங்கள்

பாண்டியன் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

நெருப்பு - கப்பல் - விபத்து

ஆஸ்திகள் : ரூ 1 கோடிக்கு மேல்

தலைமைக் காப்பாயம் : பாண்டியன் பில்டிங், மதுரை - 1

கிளைகள் : பம்பாய், கல்கத்தா, டெலி, சென்னை, தாயிர், கோயம்புரர்
கோயம்புரர், கோச்சி, கோல்கட்டா

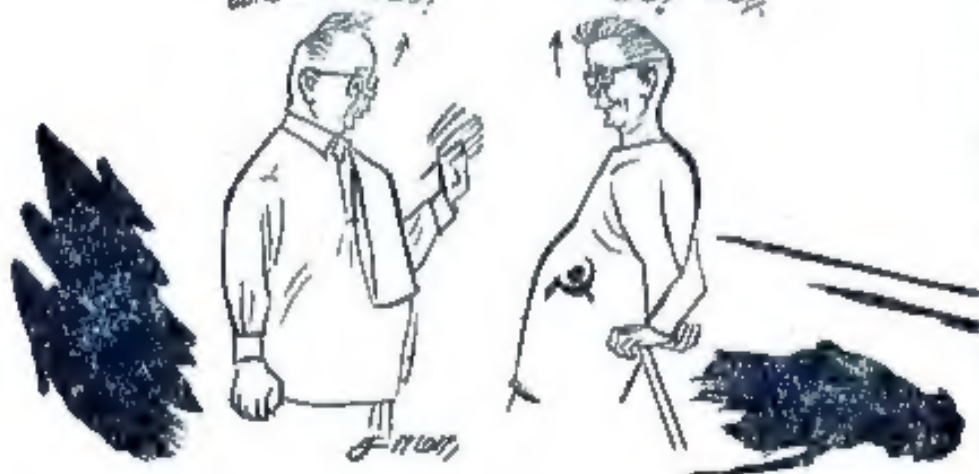
இணைப்பு ஏமாற்றியதே பிழைப்பு!

சூயசுதம் சூயசுதம் எவ்வளவு?
வயிற்றைக் கிழித்து எவ்வளவு?

உம்மை நான்
விருப்பவில்லை!

சூயசுதம் உம்மை
நான் விருப்பவில்லை!

ராணுவ உதவியின் உட்பொருள்

“சோவியத் குடியரசுடனும் சம்பந்தமில்லாத சீனத்துடனும் அமெரிக்கா போட்டி போட்டுக் கொண்டு, இந்தியாவுக்கும் பாசிஸ்தானுக்கும் ஆயுத உதவி வழங்க முடிவு செய்யுமானால், இது அமெரிக்காவின் சமாதான நோக்கத்துக்கே ஊறு உண்டாக்கும்” என்று அமெரிக்காவின் முன்னாள் பாதுகாப்புக் காரியதரிசி க்ளார்க் க்ளீஃபோர்ட் தமது வருடாந்தர இறுதி அறிக்கையில் கூறியுள்ளார். ஆயுத உதவி செய்வது தாராள மனப்பாங்குடையதே தோன்றுகிறது. ஆயினும் வல்லரசுகள் போட்டி போட்டுக் கொண்டு ஆயுத உதவி செய்வது இந்தியா, பாசிஸ்தான் முதலிய நாடுகளை நாம் செய்வதற்காக வல்லரசுகள் நடத்தும் போட்டியாக இறுதியில் முடியும் என்றிருக்கிறது.

க்ளீஃபோர்ட் கூறுவது ஆயுதங்களாக வழங்கப்படும் நேரடி ராணுவ உதவிக்கு மட்டுமல்ல, தாராளமாக வழங்கப்படும் உதவிக்கும் பொருத்தம்.

ராணுவ சம்பந்தமற்ற செயல்களுக்காக இந்தியாவும் பாசிஸ்தானும் அமெரிக்காவிடமிருந்து டாலர் உதவி பெறலாம். உள்நாட்டு அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு இவ்விதம் அந்நிய உதவி பெற்று, தங்களது சொந்த வருமானத்தை மேல்மேலும் ஆயுதப் போட்டியில் செலவழிக்கலாம். ராணுவத்துக்காக ஆயுதமாகவோ, பணமாகவோ அந்நிய நாடுகள் தருகிற உதவி நிறுத்தப்பட்டால் இந்தியாவும் பாசிஸ்தானும் தங்களது பல்வினமான சொந்த வருமானத்திலிருந்து பரஸ்பர ஆயுதப் போட்டி மேற்கொள்வது சிரமமாகும். ராணுவ உதவி இவ்வாததால் ஏற்படும் பணக் கஷ்டத்தை ஒட்டி, இந்தியா பாசிஸ்தான் மக்கள் அடிப்படையான அம்சங்களில் புதிய சித்தனை கொள்ள இடம் ஏற்படும். விவேகம் பெறுவதற்கு இது ஒரு கருமையான வழிதான். எனினும் வேறு வழி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

பலக கொண்டுள்ள இரு சாராருக்கும் உதவி தந்து, அவ்விருவருடைய

ராணுவ பலமும் பெருக வசதி அளிக் கும் வரையில் புத்த மனப்பான்மை குறைவாகது.

நட்பு நாடுகளுக்கு ராணுவ உதவி தர மறுப்பது ஆரம்பத்தில் கசப்பாகத் தோன்றும். ஆயினும் சில காலமான பின், ஏமாற்றப்படாத நாடுகள் உதவியை மறுத்த வல்லரசு இரு தேசங்களையும் ஒரேபோல் நடத்துவதன் உட்கருத்தைப் புரிந்து கொண்டு அதற்கு மரியாதை தரும்.

நான் இங்கு கூறுவதெல்லாம் அமெரிக்காவின் ராணுவ உதவிக்கு மட்டுமின்றி குடியு உதவிக்கும் பொருத்தம்.

ஆயுத உதவி பெறும் ஒரு நாடு தனது பலக நாட்டை விடத் தனக்கே ஒரு வல்லரசு அதிக உதவி தருமாறு எப்படியெனும் செய்துவிட முடியும் என்று இரகசியத்தில் எண்ணுகிறது. இது ஒரு விவரித்தமான எண்ணம். இந்த எண்ணத்தை இந்தியாவும் பாசிஸ்தானும் கைவிடுமாறு செய்ய வேண்டும்.

க்ளீஃபோர்டின் யோசனை, உதவி தருகிற நாட்டு அரசாங்கத்துக்கும் நல்லது; உதவி பெறுகிற நாட்டுக்கும் நல்லது. சகாயம் பெறுகிற சர்க்கார் மட்டுமல்ல, அந்நாட்டு மக்களையும் சித்திக்கு எவப்பதற்கு இது உதவும் என்பதே அதி முக்கியமான விஷயம்.

அந்நிய நாட்டிடமிருந்து ராணுவத் தொடர்பற்ற இனங்களுக்காக ஒரு சர்க்கார் டண உதவி பெற்று, அந்த அளவுக்குத் தனது மற்ற வருமானத்தை ராணுவச் செலவுக்குத் திரும்பும் நிலையைத் தவிர்த்து வேண்டும். இதற்காக, உதவி பெறும் நாட்டின் ராணுவச் செலவு ஒரு குறிப்பிட்ட வரம்புக்கு மேல் போகக் கூடாது என்று எங்கீ விதிக்க வேண்டும். ராணுவச் செலவுக்கு வரம்பு விதித்து, உதவி தருகிற நாடும் பெறுகிற நாடும் உடன்படிக்கை செய்து கொள்ள பின்னரும் கூட, உதவி பெறும் சர்க்கார் அந்த விதியைச்

ஆம்சங்களை எவ்வாறு இசைத்து, இனம், காலம், தேசம் இவற்றுக்கு மேம்பட்ட புதியதோர் ஆன்மிக நிகழ்வுகளை வழங்குபவர் டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன்" என்று பாரதிய விதவா பலனத்தின் சான்றிதழ் கூறியது. பிரம்ம விதவா பாஸ்கரரின் முன்பு பூமிதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி ஒரு சிறிய இன்விசைக் கச்சேரி அளித்தார். □

சாமர்த்தியமாக மீதி ஆயுதப் போட்டியை நீடிக்க இயலும். இவ்வாறு மறைமுகமாக அத்திய உதவியை ராணுவ அபிவிருத்திக்குப் பயனுக்கிக் கொள்வதே போக்கைக் கவனத்துடன் கவனகாணிக்க வேண்டும்.

அணு ஆயுதம் எவ்வாறு நாடுகளிலும் பரவாமல் தடுப்பதைப் பற்றி விரிவாக விவாதிக்கப் படுகிறது. பரஸ்பரம் படை கொண்டுள்ள இருதரப்புக்கும் ஒரே சமயத்தில் உதவி செய்வதும் இதேபோல் உலக முக்கியத்துவம் பெற வேண்டிய விஷயமாகும்.

அந்தமான ஆக்கிரமிப்புக்குப் பலிகாரம் காண மட்டுமே வல்லரக்கள் உதவி புரிய வேண்டும். தங்களது உதவியால் இரண்டு நாடுகள் படைகளைய வளர்த்துக் கொண்டு ஆயுதப் போட்டியில் இறங்க வசதி தருவது உலக சமாதானத்தை வளர்க்கிற வழியல்ல.

பிணி தீர்கவே!

தீயிழை முதலமைச்சர் திரு அண்ணாதுரை அவர்கள் மீண்டும் தொய்வாய்ப்பட்டிருப்பதை அறிந்து கவலையாதார் இல்லை. இந்த இதழ் அச்ச வாகனம் ஏறும்போது அவருக்கு மருத்துவத்தில் சிறந்த அமெரிக்க நிபுணர்களும், உய்தாட்டு நிபுணர்களும் பரிசோதனை நிமித்தமாக அனுவை செய்ய இருக்கின்றனர்.

அண்ணாதுரை அவர்கள் மக்களின் பேரவையைப் பெற்றவர். மக்களிடம் பேரன்பு பூண்ட

அடிப்படைவாகப் பார்த்தால் இது நன் கொளியே அல்ல.

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் மூப்பத் தேழாவது ஐந்துபதினாய்க் ஜனவரி 20-த் தேதி பதவிய் பிரமாணம் ஏற்றுள்ள ஸ்ரீ நிக்ஸன், "இந்தப் பிரமாணத்தோடு நான் ஒரு புனித வாக்குறுதியை இணைக்கிறேன். அதாவது, உலக நாடுகளிடையே சமாதானத்தை வளர்க்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தின்பொருட்டு என் பதவியின் சக்தியையும், என் ஆதரவையும், விசேஷத்தையும் என்னும் முடிந்த அளவுக்கு சுடுபடுத்தி அவற்றைப் புனிதப்படுத்துவேன்" என்றார். இந்தப் பிரதிக்கையை ஸ்ரீ நிக்ஸன் நிறைவேற்றுவதற்குத் திரு அருள் துணைபுரிய வேண்டும் எனப் பிரார்த்திப்போம்; துணை புரியும் என நம்புகோம்.

(ராஜாஜி 'ஸ்வராத்ந'யில் எழுதியது)

வர். பிரதமரவர்கள் கூறி விருப்பதுபோல் தேசத்தின் சிறந்த தலைவர்களில் அவர் ஒருவர். அவர் நமது நாட்டுக்கே ஒரு சேம நிதி. எனவே, அவர் தல்லாரோக்கிலும் பெற்று நிருவாகத்தை மேற்கொண்டால் நாட்டைப் பீடிக்கும் பல விவாதிகள் திர வறி பிறக்கும். இன்றையத் திரு அருளும், வைத்திய நிபுணர்களின் அறிவாற்றலும், நம் அனைவருடைய அபிமானமும் திரு அண்ணாதுரைக்குப் பூரண தேக திடம் அளிக்கமாக !

என்ன சேதி?

"சங்கோதய நான்"

அன்னை காத்தி அமரரான தினம் சர்வோதய நாளாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. காத்திநிலையில் நடவடிக்கைகள் காலங் கொண்டேயினால், அவர் வாழ்ந்து காட்டிய தத்துவங்களை அவர் எடுத்துச் செல்ல முடியாது. காலமும் கால முடியாததை, காலத்தின் அஸ்கோயப் போக்கிலும் நாம் கைவிட்டோமாயின் நம்மை நாமே மன்னித்துக் கொள்ள முடியாது. "காத்தியைத்தவ நாம் மறத்தால் அவனாக் கொலை செய்தவனுக்குக் கூட்டாளியாகி விடுவோம்" என்று 1948ல் ராஜாஜி கூறியது இருபத்தொரண்டுகளுக்குப் பின்னர் இன்றும் நமக்கு விடுக்கப்படும் எச்சரிக்கையாகும்!

திருக்குளத் திருப்பணி

சென்னை மாநகரத்தின் பழமைக்கும், புகழ்க்கும் ஒரு முக்கியமான உறையிடம் திருவயிரிக்கேணி. அங்குள்ள மலரும் கேணியான், ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி கோயில் புஷ்கரணி தான் அந்தப் பேட்டைக்கே திருவயிரிக்கேணி என்ற திருப்பெயரைத் தந்துள்ளது. ஆழ்வாராதிக்கள் மங்களாசாஸனம் செய்துள்ள தில்லிய தேசத்தின் தில்லிய நீர்த் தமே திருவயிரிக்கேணி. "கைரவன்" எனப்படும் இத்திருக்குளம், மழையின்மையால் தற்போது தண்ணீர் வற்றி, செழும் துறுமாகக் கலங்கி, அடிவாரங்களின் மனைத்தைக் கவங்க வைத்திருக்கிறது. இந்த மாரி மாதத்துக்கும் புஷ்கரணியைத் துறு எடுத்துச் சீர்ப்படுத்தித் தெப்போற்சவம் நடக்க வழிகாண வேண்டியது ஆய்திகர் கடமை. தற்போது இத்திருப்பணி நடந்து வருகிறது. இந்தத் திருப்பணியால் இவ்வேறு உபகாரம் நடைபெறுவதைக் குறிப்பிட வேண்டும். குளத்திலிருந்து எடுக்கப்படும்

துறு பயிர் பச்சைகளுக்குச் சிறந்த உரமாகும். தேவைப்படுபவர்கள் இதை இலகுவாகப் பெறலாம்.

திருக்குளத் திருப்பணிக்குப் பொருள் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: திரு டி. பி. வேங்கடாசலம், எச்சரிக்கையுடைய ஆபீசர், ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி சுவாமி தேவஸ்தானம், திருவயிரிக்கேணி, சென்னை - 5.

சங்கரம் நிதி

எழுத்தாளன் எந்தப் பகுதி மக்களைக் குணத்திரமாக வரைகிறானோ, அந்தப் பகுதி மண்ணின் மணம் அவன் எழுத்திலும் வீச வேண்டும் என்பது இலக்கியத்துக்கு ஓர் இலக்கணம். இந்த இலக்கணத்தைப் பூரணமாக நிறைவேற்றியவர் திரு சங்கரராம். அவர் எழுத்திலே நஞ்சை ஸ்ரீலா மன்வாசனை கமகம் என்று வீசும்.

அவரது 'மண்ணுரை' என்பும் 'பரிசு போட்டி' என்பும் வாரித்தவர்கள் இதை அவ்வேகிப்பார்கள். இப்படி ஓர் அபூர்வமான எழுத்துத் திறன் படைத்து, ஆய்விதத்திலும் தமிழிலும் பல்பல கதைகளும் நவீனக் கவிதை எழுதி மிக மிகுந்தவர்களுடைய சங்கரராம் தமது பிராயம் முதிர்ந்த காலத்தில் தமது கைப்பொருளையும் இழந்து சிறை தனையில் இருக்கிறார். அவரது எழுத்துக் கவிதைத் தன்மையை அறிந்த சில ஆய்விக்கள் மார்ச் 9, 1969 அன்று அவரது எழுப்பளத்திலிருந்து பிரத்த நாயக போட்டிப் பணமுடிப்பு அளிக்க உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். அதற்குத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்திலுள்ள செல்வமும் இலக்கிய ரசனையும் பெற்ற அத்தனை பெருமக்களும் தங்களாயிவற்ற பொருளுதவி செய்ய வேண்டும் எனக் கோருகிறோம். நிதி அனுப்ப வேண்டிய விவரம்: திரு ஆர். பிரியம்பகம், பொருளாளர், "சங்கரராம் நிதி" 9, முதல் தெரு. அபிரமபுரம், சென்னை-18.

1. சீர்தவார காத்தி திலையத்தின் அங்கத்தினர்கள் சமீபத்தில் திரு பக்தவத்சலம் அவர்கள் தலைமையில் பத்மஸ்ரீ எஸ். அம்புஜம்மாணியின் எழுப்பதாயது பிரத்த நாளின் சிறப்பாகக் கொண்டாட்டினர். இந்தக் கொண்டாட்ட தினத்தன்று ஸ்ரீமதி துர்க்காபாய் தேவமுக்கும் ஸ்ரீ எஸ். மேரகன் குமாரமங்கலமும் ஸ்ரீமதி அம்புஜம்மாணியின் செவைகளைப் பாராட்டினர்.

2. தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம் அண்மையில் தமிழில் எழுதப்பட்ட சில சித்திராநாடகங்களைக் கவனி அமைச்சர் திரு கெடுஞ் செழியன் தலைமையில் வெளியிட்டது. அதே வகையத்தில் தமிழக அரசினர் சிறந்த இலக்கியப் படைப்புக்காகப் பல பரிசுகளை வழங்கினர். இவ்ரு திரு அகிலன் கவிதையில் வெளியான அவரது 'கவலிநிதி' நூலுக்காக அமைச்சரிடமிருந்து பரிசு பெறுகிறார்.

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

அமெரிக்கா, பிற நாட்டு விஷயங்களில் ஈடுபடாமல் தனித்து ஒதுங்கிப் போக வேண்டும் என்ற கருத்தை திங்கன் அனுமதிக்கக் கூடாது என்று அமெரிக்காவின் முன்னாள் பாதுகாப்புக் காரியதரிசியின் அறிக்கை கூறுகிறது. ஆனால் ஒரு தேச மக்கள் ஒதுக்கி வராதவீதும் மீளிடாமல், துறுதிப்பதி என்ன செய்வ முடியும்? அமெரிக்க மக்களுக்கு உலக விவகாரம் அறுத்திப் போய்விட்டது என்பதால், எப்போது ஒதுக்கிவிடுக்க விரும்புகிறார்கள். ஆயினும் இந்தப் போக்கு நீடித்து நிற்காது. அந்நாட்டில் உயர்நாட்டுக் குழப்பங்கள் வெளிச்சுரமாகச் சமாளிக்கப்பட்டவுடன், அமெரிக்க மக்களின் சக்தி மீண்டும் உலக நவலங்காக வெளிப்படும். அதன்மீடும் உதவி பெற்றதற்கும்கூட நன்றி காட்டாமல் இருப்பினும் கூட, அமெரிக்காவின் இயற்கையான பொதுப்பண ஏற்க அது தவறாது.

முதலில் அன்று ஆவதத்தைக் கண்டுபிடித்து உபயோகித்த அமெரிக்காவுக்கு உலகத்தைக் காப்பது, விதி நிர்ணயித்த கடன்களாக வாய்த்துள்ளது. அன்று ஆவத நாடுகள் தமது அன்று ஆவதங்களை அறிக்க மனப்பூர்வமாக உடன்படிக்கை செய்துகொள்வதற்கு அமெரிக்கா அடிக்கொல வேண்டும். இதை எப்படிச் செய்வது என்பது திருவள்ளூர் மின்னல் கொள்ளுதல் மர்மமாகும். ஆயினும் இது திறையேற்றப்படுகின்ற என் தம்புகிறான். சந்திரனாகும், கக்கிரனாகும் பறப்பதைவிட - இதர டம்ப விளையாட்டுக்களை விட இதுவே முக்கியம்.

★

அபயங்கான மின்னலத்தின் சந்திரனைச் சுற்றி வந்தது விஞ்ஞானத்தின் நுட்ப சாதனங்களிலும், இன்றைய உலக மக்களின் முக்கியமான தேவையை மறந்து, அந்த இடத்தில் மின்னெலின் சோதனைகள் அவர்த்தியிருப்பது மகத்தான குற்றம் என்கிறார் பிரபல வரலாற்று அறிஞர் ஆர்க்குயட் டோயின்பீ.

உலக மக்களுக்குப் போதிய உணவும் செல்வமும் பெற்றுத் தரவேண்டியதே முக்கிய தேவை. மின்னெலியைப் சோதிப்பதை விட, தம் உலகமெலியை முன்பில் இரு மடங்கு மின் திறனைப் பரவியுள்ள கடலை அராவத்து அது வழங்கக் கூடிய உணவுச் செல்வத்தையும் கவிச் செல்வத்தையும் மக்களின் பயனுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்கிறார் அவர்.

மக்கட் தொகை உயராதது பற்றிக் கவலைப்படாத அளவுக்குக் கடலில் மூழ்கப்படி "மீன் விவசாயம்" நடத்தி, உணவுப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க வேண்டும் என்கிறார் டோயின்பீ.

சர்வ தேசக் கிண்கலினைத் தீர்த்துக் கொண்டு, ஓர் உலக அரசாங்கத்தை திறவி, ராணுவங்களை அர்த்தமற்ற மடமையான்கு வதற்கு மனிதனின் அறிவும், ஆன்ம சக்தியும் பிரயோசனமாக வேண்டும் என்கிறார்; இச்சித்திர நிபுணர். "இதைச் செய்வ முடியும்; செய்வதே ஆரவேண்டும். அதுவரையில், சந்திர மண்டல வாதத்தினை எத்தனை கிஞ்சிதப்படுத்த

தத்தாலும் - எத்தனை டம்ப உணர்ச்சியை ஊட்டினாலும், அதை அபிவிருத்தித் திட்டங் களிக்கிறது அடித்து விசைக்கிட வேண்டும்' என்கிறார்.

'மனிதனின் பொருட் செல்வமும், நுண்ணறிவுச் செல்வமும் இப்படி வீரவமாவது குற்றமாகும்' என்கிறார். பொருளும் அறிவும் எதிவாவது ஈடுபடத்தான் வேண்டும். நல்லதாக எதினும் அவை ஈடுபடாவிடில் கைத்தான் அவற்றை ஆக்கிரமித்துக் கொள்வான். இவற்றை ஒரேயடியாகக் கைத்தான் வசமாக்கிக் கொள்ள விடாமல், ஏதோ ஒரு விதத்தில் வீரவச் செய்வதே தல்லதுதான்.

உபயோகமில்லாமல் குவிக்கப்பட்டுள்ள அன்று ஆவதங்களை அறித்தாலே விமோசனை மிகுந்த வழி உண்டு. அன்று ஆவதம் அறிக்கப்பட்டு, அடுத்த தலைமுறையில் அன்று அரசாங்கத்திற் திறனுக்கு வேலை மில்லாவிட்டால் விஞ்ஞான நுண்ணறிவு என்னவது? அது கைத்தான் வசமாகிவிடுக்கவே, விவரித்த மான விசைவேலை சோதனை நடக்கிறது போதும்!

ஒன்றைச் செய்வதைவிட, அறிப்பது கவரம் என்பது பொதுவழக்கு. ஆனால் அன்று ஆவத விஷயத்தினால், இதற்கு நேர்மாறாக இப்போது அதை அறிப்பது முன்பு அதைச் செய்வதைவிட சிரமமாக இருக்கிறது. அன்று ஆவத அறிப்பில் முதலடி வைக்க இரு தரப்பும் துணிவாகியுள்ளன.

★

தாஷ்கெண்ட் திறந்ததென்பட்டி இந்தியப் பிரதமரும், பாகிஸ்தான் ஜனாதிபதியும் காழ்த்துக்கள் பரிசுரித்தனை செய்துகொள்ளுகின்றனர். இரு நாடுகளிடையே உறவைச் சகஜ நிலையில் கொண்டுவருவதற்காக ஓர் இந்தோ-பாகிஸ்தான் கூட்டு அமைப்பு ஏற்படும் என்று இவ்விவாழ்த்துக்கள் உறுதி கூறுகின்றன. இது செயலானால், தாஷ்கெண்ட் பிரதமரத்தின் மூன்றுவது ஆண்டு விழாவுக்கு உகத்த காரியமாவிகுக்கும்.

★

உலக நாடுகள் வுத்த எண்ணத்தை விட்டுச் சமாதானத்துக்குப் பாடுபட வேண்டும் என்கிறார் பாரதப் பிரதமர். ஒவ்வொரு முறையும் அவர் இவ்வாறு மந்திர நாடுகளுக்கு உபதேசிக்கும்போது, இந்தியா செய்வத விஷயத்தில் பிறருக்கு உபதேசிக்கிறதே என்று எண்ணுதிருக்க முடியவில்லை. பாகிஸ்தான் மீது தாம் பற்றி பாடுபடும், அதேபோல் பாகிஸ்தான் தம்மீது பற்றியைத் திருப்பவரம், எப்படியாவிலும் தம் விவகாரத்தைக் கத்த மனக்கிக் கொன்றிற் வரையில் பிறருக்கு உபதேசிக்காமல் இருத்தால் புத்திசாகித்தமாய் விடுக்கும்.

★

பொன்னோர் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்வதால், மண்ணமோ, படுகாயமோ ஏற்படாது

என்று சர்க்கார் தரப்பில் வெளிப்படைப்பாகக் கூறப்படுவது அவ்வளவாக வந்தமில்லை. துப்பாக்கி சண்டையால் சாக நேரிடும், அல்லது படுகாயப்பட, நேரலாம் என்வித பாயமே மக்களை வன்முறையில் இறங்காமல் தடுப்பதாகும். இவ்வாறு தடுப்பதே போலீஸின் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தின் நோக்கம். ஆனால், 'போலீஸ் நடவடிக்கையால் தீங்கு உண்டாகாது' என்று வாக்குறுதி தருவதில் மத்திரி கூறுக்து "ஜனநாயக" அறக்கண் விடைகிறது.

கட்டு வீழ்த்தப்படுவோம் என்று பயத்திதழன் காலத்தில் சர்க்கார் காத்து வந்தது. உத்திர இந்தியாவிலும் இதை நீடிக்க வேண்டும். ஒழுக்கினம் ஜனநாயக மல்ல.

பலவிதங்களில் குடியினவர்க்கு 'காப்பி' அடிக்க விரும்புகிறோம். மற்றவற்றைவிட, ஒழுக்கினத்தை ஒடுக்குவதிலேயே குடியின உதாரணத்தைப் பின்பற்ற வேண்டும். 'ஒடுக்க வேண்டும்' என்று தீர்மானித்து விட்ட விஷயத்தில் குடியின சர்க்கார் மிகவும் கவனத்துடன் காட்டுகிறது. போலீஸாரின் தலைப்பட்டில் கடுமையான இராஜா எவ்வளவு, அது போலீஸார் தலைப்பட்டிலே எவ்வளவு இருப்பதை விட மோசமாகும். தினாக்கி செய்யவர்கள், அவ்வது செய்யக்கூடியவர்களிடம் தோற்றுப் போகக் கூடிய வாய்ப்பைப் போலீஸார் ஒருபோதும் தோடிக்கொள்ளக் கூடாது.

★

சென்னை என்ற பெயரைத் 'தமிழ் நாடு' என்று மாற்றுவதில் தி. மு. க. மகத்தான உற்சாகம் அடைத்திருக்கும் இன்று, நான் ஒரு பழங்கதை சொல்வதில் கெடுதல் இல்லை.

அது பழங்கதை வகுத்துக்கு முந்திய கதை. திரு காமராஜ் கலயமான் முறையில், தமிழ் ராஜ்யத்தின் முதன் மந்திரிப் பொறுப்பை மயிலுச்சியோடு ஏற்றுக் கொண்ட சமயம். பழைய சென்னை மாகாணம் பிரிவினை செய்யப்

பட்டு, ஆந்திரம், கேரளம், கமராஜ் ஆகிய வற்றுக்குப் பல மாவட்டங்களைத் தந்தாவி விட்டது. தமிழ்நிலாது எவ்வளவு பருதி களும் போய்விட்ட இத்திலையில் ராஜ்யத் துக்குத் தமிழ் நாடு என்ப பெயர் வைக்க வரமா என்று என்னை காமராஜ் கேட்டார். (நீண்ட காலமாகவே காங்கிரஸின் கிண்களும் 'தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி', 'ஆந்திரப் பிரதேசக் காங்கிரஸ் கமிட்டி' என்றுதான் அழைக்கப்பட்டு வந்தன.)

சென்னை ராஜ்யம் [என்ற] பெயரைப் பெரிக்கலாம் என்று தான் காமராஜ் அடிக்கிறேன். தமிழ் மக்களோடு தாங்களும் சென்னை நகரில் பங்கு பெற வேண்டும் என்று ஆந்திரர்கள் கொண்டிருந்த ஆந்திரம் அடல் காத சமயம் அது. அப்போது நிஜம் ராஜ்யத்திலிருந்து அவர்களுக்கு வறையராபாத் நகரம் விடைக்கவில்லை. சென்னை நகரம் தமிழ்-ஆந்திர சர்க்கார்கள் இரண்டுக்கும் பொதுவாக இருக்க வேண்டும் என்றனர். "இச்சமயத்தில் 'தமிழ் நாடு' என்று அரசாங்க பூர்வமாகப் பெயர் மாற்றினால், அதிக்குப் பொருத்தான ஆந்திரர்களின் கோரிக்கை வலுப்பெறும். அவர்கள் தமிழர்களை மதுரை அல்லது திருச்சிக்குத் தள்ளுகரை மாற்றிக் கொண்டு சென்னை நகரத்தை ஓர் இரு-ராஜ்ய நகரமாக்க வேண்டும் என்பர்" என்று திரு காமராஜிடம் கூறியேன். அதைக் காமராஜ் புரிந்து கொண்டார். நான் சொன்னதை உடனடியாக ஒப்புக் கொண்டார்.

வறையராபாத் - செந்திராபாத் ஆகிய இரட்டை நகரம் ஆந்திரத்தின் தலைநகரான பீஸ் இன்று விவகாரங்கள் முற்றுப்பெற்று விட்டன.

பெயரைப் பற்றி தி. மு. க. பெரிசு உணர்ச்சிக் கொத்தலிப்புக் கொண்டுள்ள இன்று, காமராஜ் அடிக்கும் எனக்கும் மட்டுமே தெரிந்த இத்தக் கதையைச் சொல்வது உபயோகமாக இருக்கும் என நம்புகிறேன்.

பம்பாய், கோரேகானிலுள்ள விவேக் எஜுகேஷன் சொஸைட்டியின் பள்ளிக்கூட கட்டிட நிதிக்காக

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி ... பாட்டு
ஸ்ரீ வி. வி. சுப்பிரமணியம் ... வயலின்
ஸ்ரீ டி. கே. முர்த்தி ... மிகுதகம்
ஸ்ரீ டி. எச். விசுவகந்தா ... கட்டம்

9-2-1969 ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 11 மணிக்கு
மேற்கு கோரேகான், மகாத்மா காந்தி ரோடிலுள்ள
விவிதி தேவன் காம்பவுண்டி

கட்டணங்கள்: ரூ. 50/- ரூ. 25/- ரூ. 10/- ரூ. 5/-

டிக்கெட்டுகள் கிடைக்கும் இடம்: விவேக் கல்யாணம், வித்தாந்த் நகர், கோரேகான் (மேற்கு)

வாக்கிலே வாசுதேவன்

பாலன் பிரகலாதன் குருகுலவாசம் செய்கிறான். அவனுக்கு குருகுலவாசம் அவசியமே இல்லை.

கர்ப்பவாசமே அவனுக்குக் குருகுலவாசமாக இருந்து விட்டது.

கர்ப்பத்தில் இருக்கும்போதே நாரத மகரிஷி, குருவாக வந்து அவனுக்கு நாராயண நாமத்தை உபதேசித்தாரிட்டார்.

அந்த உபதேசத்தை மறப்பதற்குத்தான் அவனுக்கு இப்போது அகர குருவிடம் சிப்சை அளிக்கப்பட்டது.

அகரராஜகுலிய நிரண்டுகிழியின் மகனாகப் பிரகலாதன் பிறந்ததனால் இந்தக் கொடுமைக்கு ஆளாக நேர்ந்தது. நாராயணனை அறவே மறந்து நிரண்டுகிழியை வழிபட அவனைப் பழக்கப் பார்த்தனர்,

ககிராசாரியருடைய புத்திரர் க்ளா கிவ சண்டலும் அமரிக் களும்.

நாராயணன் என்றால் ஆத்மிகம்! நிரண்டுகிழி என்றால் உலகியல்.

ஒருநாள் ஒரு வெளியேறிப்போது, வெறும் உலகியலைக் கற்றும் சை மானவர்களைக் கண்டு உள்ளம் கசிந்தான் பிரகலாதன். அவர்கள் மனத்தையும் நாராயணன்பால் திருப்பினான்.

"பாலப் பருவத்தில் பிரார்த்தனைக்கு என்ன அவசரம் என்று எண்ணுநீர்கள். விடியற்காலையிலேயே தயிர் கடைந்தால் தான் வெண்ணெய் வரும். வெய்யில் ஏறி விட்டால் வெண்ணெய் எடுக்க முடியாமல் உருகிவிடும். நமக்குள்ளேயே இருக்கும்

வெண்ணெயை இப்போதே உண்டிதெடுப் போம்" என்றார். அவன் காக்கே வெண்ணெயை வாக வெண்ணெயாக மாற்றத்தது.

சக மாணவர்களுக்கிடே ஒரே அபிப்பாயம். "நாம் பிறத்தது முதல் அகர ராஜதானியில் இருக்கிறோம். எனக்கு எங்கிருந்து வந்தது இந்த லூனம்?" என வினவினர்.

"உங்கத்தின் பிறக்கு முன்பே எனக்கு உப தேசமாக விட்டது" என்று பிரகலாதன் மறுமொழி சொல்லி. அந்த அபிப்பாயத்தை வயல் சொன்னார்.

நூர்ன்வா கடுபுலியை ஆதிபத்தியம் பெறுவதற்காக மந்தர பண்டியை தவம் புரிந்து வந்தான். அப்போது இந்திரன், நூர்ன்வா கடுபுலியை மண்டி கயாதுவை அப கதித்துச் சென்றான்.

பலத்த குரல் பட்டு போல் கத்தினான் வாலாது.

வழியில் வந்தார் தேவரீரின் நாரதர். பிறை மண்டிகையைப் பதித்துச் செல்லும் பாதத்தை விடாமாறு தேவராஜனுக்கு அறிவுரை தந்தார்.

இந்திரன் கூறியும்: "இவனை எனக்கு வசப்படுத்திக் கொள்வதற்காக எடுத்துச் செல்லவில்லை. இவனது வயிற்சின் அகர விநயம் வளருகிறது. நூர்ன்வாவின் கொடுமை போதாதென்று, இவன் வயிற்றின் பிறக்க விருக்கும் பிண்டியின் கொடுமையும் சேர்த்தால் பிரபஞ்சம் தாங்காது. எனவே, இவன் பிண்டி பெற்றவுடன் அதை அழிக்கவே, இவனை எடுத்துச் செல்கிறேன். பிறகு இவனை விட்டு விடுவேன்."

நாரதர் விந்தார். "விஷ தாகத்திடம் சத்தினம் பிறப்பதை அறியமாட்டானா? அகரன் மகன் அகரனுத்தான் இருக்க வேண்டுமா? இவனது கருவியில் உருகாதவை பரம பாகவதன். உங்களுள் அவனை அழிக்க முடியாது" என்றார்.

தேவரீரின் சொல்லி மதித்து, இந்திரன் கயாதுவை அங்கேயே விட்டுச் சென்றான்.

நாரதர் அவனைத் தம் ஆசிரமத்துக்கு அழைத்துச் சென்றார்.

அவனுக்கு ஸுபநேசபதேசம் செய்தார். உதரத்தில் இருந்த பாவன் அந்த உப தேசத்தை வாய்க்கி கொண்டான்.

இந்திரன்வா கடுபுலியை தவம் முடிந்த அவன் லூஸாக ஆட்சிவை வரமாகப் பெற்றான். பிறகு வரம் தந்தவனையும் மறந்து, அகல் பாவத்தில் ஆழ்ந்தான். தகாதவரம் கேட்ட தற்குத் தண்டனையாக வரத்தொடு இத்தகச் சாபமும் வலந்து அனீகப்பட்டிருந்தது போலும்!

பிண்டியையும் தன் வழியில் பவிறுவிக்க எண்ணினான் நூர்ன்வா. ஆனால் அப் பிண்டியை மந்தர அகரச் சிறுவர்களையும் பக்தி மாரிக்கத்தில் ஈடுபடுத்தினான்.

பிரகலாதனைக் குருகுலத்திலிருந்து கரு வித்து, அவன் ராஜ தந்திரனைத் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கிறான் என்று தந்தை உரிசோதித் தான்.

"சத்துருக்களையும் மீத்திரர்களையும் எப்படி நடத்த வேண்டும்?" என்று மகிஷ வின வினான்.

"சத்துருவாவது, மீத்திரராவது? எனக்கு அப்படி வேண்டாம் மீத்திரவாசமே தெரிய விட்டேயில்லை. எல்லாம் தாராயண கங்குல மாகத்தான் தெரிகிறது" என்றான் பால் மணம் மாருப் பாலகன்.

நூர்ன்வா கடுபுலியைப் பகலித்ததில் தன் புறத்தினான். ஆனால் தீயும், விஷமும் அவனை ஏதும் செய்யவில்லை. மண்டிவிருந்து அவனை உருப்படிப்போது பூதேவியே அவனைக் கை தீட்டித் தாங்கிக் கொண்டாள்.

அதன் பிற்பாடுதான் ஆரோர நேரமாம் சொத்து ஒரு மிருத்தியை உண்டாக்கிப் பிரக லாதன் பீது ஏவினர். மிருத்தியோ அந்தப் புறாவிதான் பீது வாய்த்தது.

பிரகலாதன் உடனும் கருணாவால் தெய்வீகத்து. "நகத்தாது, எனக்கு எவரிடத் திலும் பகையிலில்லை என்பது உண்மையாயின் இந்தப் புறாவிதான் மிருத்தியிடமிருந்து பிழைக்க வேண்டும்" என்று ஆர்வமிட்டான். அனனது அன்பில் மிருத்தி மறைந்தது. மறைவாக்கன் காக்கப்பட்டனர்.

தன்ருதும் சாதிக்க கொண்ணுததைச் சேர்த்த மகன் பீது மூங்கிலும் அத்திரன் கொண்டான் ஹிரண்யகடுபு. பிரகலாதனை நாக மாகம்மொல் பிணீத்துக் கடலில் தள்ளுமாறு உத்தரவிட்டான்.

கடலில் தங்கப்பட்ட பிரகலாதன் பாற் கடலின் வரிக்கில் பெருமாள்த் தியாலித் தான். தீவக் கடலே நிரமாவாகத் தரிசனம் தந்தது. எங்கும் ஹரிவாய்ப்பை உண்டாள்.

தன்விதும் அவனோடு வண்டு கொண் டான்.

"தானே அவன்" என்ற மகாதுபலத்ததை எய்தி மயிற்றான்.

உலகுக்குப் பத்தியில் பெருமையைத் தெரிவிப்பதற்காக, அந்த அக்ஷரத் லூனினால் அடிவலனுக்கி, ஆண்டவனுக் குழந்தையினுள் நிரமால்.

"வரம் தர வந்திருக்கிறேன்" என்றும்,

"வரமா, உன்னைக் கண்டபின் இவியும் வேறு வரமா? ஐயோ, என்னைச் சோதிக்கிறேன்" என்று அவமானத்துடன் அவதி யும் பிரகலாதன்.

பிறகு சொன்னான்: "ஏதாவது வரம் கேட்டே, ஆக வேண்டுமாயின், உன்னை அன வரதமும் மறவாத பாக்வித்ததையே வேண்டி யென். சமாளிய மக்களுக்கு உலகப் பொருத்தெனில் தந்தை ஆகச் சக்திவோ அத்தனை ஆக வனக்கு உன்விடம் உண்டா உருவம்."

பிரகலாதன் வலிவிருந்து மீன வரம் கேட்கவில்லை.

ஆனால் கடலே அவனைக் களையில் சேர்த்து விட்டது.

"எங்கும் திறந்ததுள்ள பிரபு கடலினிட வந்து என்னைக் காத்தான்" என்று தந்தை விடம் உருவம் பிரகலாதன்.

"எங்கும் திறந்திருக்கிறான்? என் என் னுக்குத் தெரியவில்லையோ?" என்றான் தந்தை.

"ஆம், எங்குத்தான் இதுக்கினுள். 'சாணி யும் சாண், ஓர் தன்மை அநுவினைச் சேகருது இட்ட கோணிலும் உண்டி. உன் மூன் தீவந்த

தூணியும் உடை. நீ சொன்ன சொல்வி
தும் உடை" என்று எழுந்தது.

"என் மூன் தூணியும் இருக்கிறது" அப்படி
வாழ்க அவரைக் கொல்வன்" என்று உதி
வாளை உருவிவடி. சிம்மாசனத்திலிருந்து
தான் மீது பாயித்தான் அகர ராஜன்.
அவன் தூணைப் போக்க விடாமல் தூணை
போத்தது. அந்தப் பரமம்மம் வெளிப்பட்டது.
தூணைப் போத்து வந்த நேவாதி நேவன்
அகரனையும் போத்தான்.

மகாபுரையுமே நேருக்க அஞ்சிய ரெவத்
நிர சும் கொண்ட நரமம்மத்திடம்
சென்று, அதனைச் சாத்தப்படுத்தினான் பிரக
வாதன். நரமம்மனார்ந்தி தைத் தீவ மாத
தைப் பிரகவாதன் சிரத்தில் சாத்தினான்.

"உனக்கு விரும்பமான வரம் தருவேன்"
என்று மீண்டும் சொல்கிறது.

பிரகவாதன் புன்னைப் பூத்தான்.
"எவன் தன் ஆசையைப் பூத்தி செய்து
கொள்வதற்காக உன்விடம் பத்தி செய்
கிறேனா அவன் பக்தனல்லவன், விவாசாரியே
ஆவான். எனக்கு வேண்டியது எதுவுமில்லை;
உனக்கும் வேண்டியது எதுவும் இல்லை.
வரம் கேட்பதும், கொடுப்பதும் இன்று
எதற்காக!" என்று முத்து முத்தாகப்
பேசினான்.

ஆவிரும்பும் பலவான் அவனை அப்போதே
தன்னுடன் அழைத்துச் சென்று விடவில்லை.
நீண்ட காலம் அரசாங்க வாழ்த்து விட்டு,
செவ்வாய்க்குள் புரிந்து, அதன்பின் தன்விடம்
வருமாறு பணித்துச் சென்றான்.

அது பிரகவாதனுக்கு வரமாய்க்கும்
தொன்றவில்லை; சாபமாகவும் தொன்ற
வில்லை. வாகுதேவன் தவிர, அவனுக்குத்
தான் வேறெதுவும் இருக்கவில்லை!

பிரகவாதனுக்கு சபாந பக்தன் இல்லை.
பகவானின் பெருமையானக் கேட்பது,
அன்றைநாள் பாடுவது, அவனை சம்மரிப்பது,
பாதுக்கின் வழிபடுவது, அச்சிப்பது,
தமச்சிப்பது, அவனுக்கும் பணிவிடை செய்

வது, அவருக்கு தப்புப் பூணாதது, அவனுக்குத்
தன்னைப்பே அப்படியும் செவ்வது-என்
றப்படி பத்தி மாரிக்கத்தில் ஒன்பது வகை
களைக் கூறிய பாகவதன் அவன்.
தாண்டுகவும், புத்திரளுகவும், மித்திர
ளுகவும் திருமான் வழிபட்டு, அவருடைய
ஆசைகள்.

"ஆகப் நினைதான்" என்று அவன் கூறுகிற
பத்தி மூன்றையே பக்திசாப் பகவானுக்குவது.
புதி விஷ்ணுபுராணத்தில் பராசர மகரிஷி
யும், புதிதப் பாகவதத்தில் கவுப் பிரம்மமும்,
இராம கான்தாவில் கம்பதாடும் பிரகவாத
னின் பெருமையை வாய் கொள்ளாமல்
வருணிக்கின்றனர், அவன் கூறுகிற ஆதம்
நிவேதனத்தையே, நாயகனுக்குத் தன்
தவன் அம்மனையவரும் சத்தி கொள்ளும்
தாங்கியின் பகவமாகித் தியாகராஜர்
பிரகவாத பத்தி விஜய"த்தைத் தந்தார்.

ஆகவா நிவேதனமானாரின், அகத்தும்
ஆதம்மவாமி எழுந்தது. இதற்குமேயே சமத்து
வம் எங்கிற தத்துவத்தின் மகாநுருவானும்
பிரகவாதன். "எவ்வா உயிர்த்தியும் ஏரே
பொல் பாயியுங்கள்; சமத்துவம் என்பது
தான் அகத்துக்கு உயிர்-ஆராதனை"
என்ற மாமத்திரத்தைத் தந்தான்.

சமத்துவத்துக்கும், சத்திவத்துக்கும் முத
லிடம் தத்து, நான் சத்திவதுடன் ஒருவனும்
ஒத்துவழக்காமல் இன்னவர்களை மனத் தெவி
வுடன் ஏற்கும் சத்தியாக்கிரகத்தை வகுத்த
மகாத்மா இந்தச் சீர்ப் பண்புடையவர்களைப்
பிரகவாதனியே உருவமாகக் கருதினார்.

இப்பண்புகளின் உருவமாகச் சமத்துவத்தி
அன்றை உருவானது மிகக்கிவவன் பிரக
வாதன். நமது புராண தத்துவத்தில் தென்
மணர்களான மண்புலைய பிரகவாதனின்
அன்பு வாக்குகள். அவை வாகுதேவனை
வெகிக்கும் வாகுதேவன் அன்றோ? எனவேதான்,
நாடுமொதல் உறும் வணக்கம் வாகுதேவனின்,
நினைத் வாகுதேவனையுமே அவனைச் சித்
திரிக்கிறார் எழுதோம். - ர. கணபதி

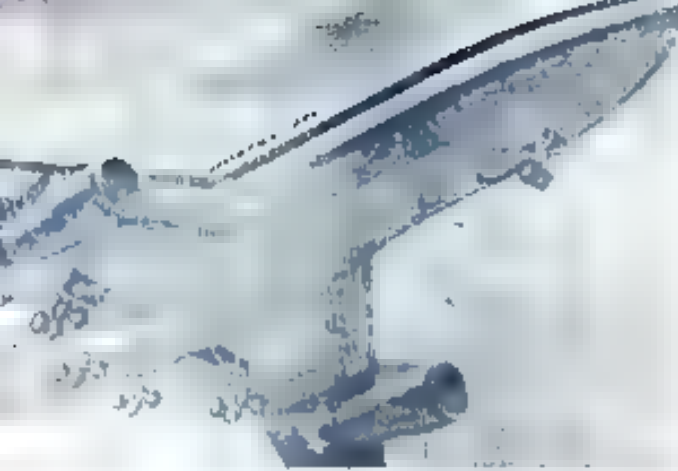
மகர்பாதின மனிமேயு

அது நேரித்தாலும் நேரிட்டுமென்று, நாம் சத்திய
மாநிற சட்டத்தை வாழ்க்கை கடைப்பிடிக்க வேண்
டும். பிரகவாதனின் வாழ்வையே இதற்கு உதாரண
மாகக் கொள்கிறோம். சத்தியத்தின் பொருட்டு
அவன் தனது தந்தையையே எதிர்த்துத் தனித்தான்.
தந்தை இழைத்த கொடுமையானதுக்கு அவன் பிரதி
வாகப் பதிலடி கொடுக்கவில்லை. ஆனால் பதிலடி
தராமல், தான் சாகவும் தயாராக இருந்ததன்
மூலமே அவன் தன்மையும் சத்தியத்தையும் பாது
காத்துக்கொள்ள எண்ணினான். அந்தோ கொடுமை
கூலிக்குத்த அவன் தப்பித்துவிட விரும்பவில்லை.
தன் உதட்டில் புன்னைத் தெளிய, எண்ணற்ற சித்
ரவகளை ஏற்றான். இதன் இறுதி விளைவாக, கடை
யில் சத்தியமே வெற்றிபெற்ற எழுந்தது. சத்தியம்
என்கிற சட்டம் பொய்க்காது என்று தன் வாழ்வி
யேயே நினைத்துவிட, முடியும் என்கிற உத்தே
சத்துடன் பிரகவாதன் ஒரு காலத்தில் கொடுமை
களைச் சதித்துக் கொண்டிருக்கவில்லை, சத்தியம்
நாயிக்கும் என்பது வான்தான். அது இருக்கவே
இருந்தது. ஆனால், சித்ரவகைகளுக்கிடையே பிரக
வாதன் சாக நேரிட்டிருந்தாலும், அதற்காக அவன்
சத்தியத்தை விட்டிருக்க மாட்டான்.

இந்தியா நிறுவனம், இதன் தான் "ஜம்போ ஜெட்" எனப்படும் போலில் - 747 விமானம். 'ஜம்போ' என்றால் பாணியைக் குறிக்கும். உருவத்தில் பெரிதான பஸ்வந்துக்களை ஜம்போ என அடைமொழி சொ்ந்து அழைப்பர் அமெரிக்கர். போலில் - 747 விமானம் ஜெட் விமானங்கள் அனைத்துக்கும் பெரிதான இருக்குமாதலால் 'ஜம்போ ஜெட்' எனப்படுகிறது. பம்பாயில் ஏர் - இந்தியா நிறுவனம் காரியாவயத்துக்குச் சென்று 'ஜம்போ ஜெட்'

'ஜம்' மென்று பறக்கும் 'ஜம்போ'

அமெரிக்க துணுதிபதி நிக்ஸனின் பதவி ஏற்பு வைபவத்தின் போது இந்தியாவின் நல்சென்னைத்துக்கு அடைபாணமாக ஊர்வலத்தில் கலந்துகொள்ள ஒரு வானக் குட்டியை அனுப்பி வைப்பதாகத் திவ்வியில் உள்ள நம் தலைவர்கள் தெரியப்படுத்தினார்கள்.

'வானிண்டலில் இப்போது கடுமையான குளிர்; அதனும்' வானக் குட்டியை இப்போது! அனுப்பாதீர்கள்' என்று அமெரிக்க அரசினர் தெரியப்படுத்தி விட்டனர். சிதோஷ்ண நிலையில் திடீரென்று மூர்த்தம் வானக் குட்டிக்கு ஒத்துக் கொள்ளாமல் போய் விடுமோ' என்று அவர்களுக்கும் கவலை.

நிக்ஸனின் ரிப்பனிகம் கட்டிச் சென்றம் வானவானதால் வானக்குட்டியை அனுப்பத் தீர்மானித்தது இந்திய அரசு. வானக்குட்டியை அனுப்புவது என்று கடைசி நிமிஷத்தில் முடிவானதால் அது ஏற்கப்பட்டிருக்கிறோமாலும், விமானத்தில்தான் பறத்திருக்கும் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுகிறா ? கப்பலில் போனாலும் காலதாமதமாகி விடுமோ ?

ஏர் இந்தியாவில் போலில் 707 விமானங்களில் இதுவரை பல வானக் குட்டிகள் பறத்திருக்கின்றன. நடப்பு வைபவமாகக் கொள்ள ஏற்கும்பி அயல்தாட்டு மிகுதம் காட்டு சாலைகளுக்கு தளது அன்புக் காவலிகளை வரக் வானக் குட்டிகளை அனுப்பி வைத்திருக்கிறோம். எருங்காலத்தில் தளது தலைவர்கள் வானக் குட்டிகளை என்ன, முழு வளர்ச்சி பெற்று வானக் கிளையே விமானத்தில்தான் அனுப்பி வைக்கலாம் !

பெரிய வானக்குடில் இடம் அளிக்கும் வகையில் புதிய விமானங்களைப் பெறப் போகிறது ஏர்

கிளப் பற்றிக் கேட்ட போது குகை
மான பல தகவல்கள் கிடைத்தன. மத்த
விமானங்களைவிட இது மிகப் பெரிது என்பத
தால் விமான நிலையங்கள் இதற்கு
'ரஞ்சோ' சாலை இன்னும் அதிக தீவிரமாக
இருக்க வேண்டும் என நாம் தீர்மானி
மல்வனா? அது அவசியமே இல்லை. எம்.
இப்போது உள்ள 707 விமானங்கள் இதற்கு
வசதியாக உள்ள காரணமே 747 ஜெட்டிங்
கும் போதும் எவ்விதார் இருக்கக் கூ
கூடுதலாகும்.

இந்த ராட்சத விமானத்தில் இன்ஜின்கள்
அதிகமாக இருக்குமோ? அதுவும் இல்லை.
707 விமானத்தில் உங்களுக்கு போகவே,
அதே போன்ற நாய்கு இன்ஜின்கள்தான்.
707ல் உள்ளதெல்லாம் இவை பெரியவை,
அதிக சக்தி வாய்ந்தவை, நேரத்திபாணவை
என்பதைத் தவிர இவற்றின் அமைப்பில்
புதுமை ஏதும் இல்லை. 707ல் ஏதாவதே
பயன்பாட்டுக்காகப் புரக்கத்தில் உண்
இன்ஜின்களையாதலால் இவற்றை மிகப்
பெரிதாக்கவேண்டும் என்று கருதுகிறார்கள்.
இதில் சக்தி அதிகமான போதிலும்
707 இருக்கின்றனவே ஒன்றை ஒன்றாகவே
இருக்கிறது.

பெரிய இன்ஜின்களால் எப்போதும்
கூடுதலாகச் செல்லாமல் என்று நினைத்தால்
மோதல் போய்விடும். 747 இன்ஜின் 707
இன்ஜின்களைவிட இருபத்தைந்து சதவீதம்
குறைவாகவே எரிபொருளைப் பயன்படுத்து
கிறது. இதனால் இவ்விமானங்களைச் செலுத்
தல் செலவு குறைகிறது. அதிகமான பிர
யாணிகளைப் பற்றிக் செல்ல முடியாதால் அதே
சமயத்தில் வருமானமும் அதிகமாகும்.

பொலீஸ் 707 அதிகப்பட்சம் 180 பிர
யாணிகளை ஏற்றிக் செல்லும் என்றால் 747

- லம்போ லுக்மென்ஸ் இரப்பர்தான் பதக்கும்.
16 சேதங்கள் இருப்பதைக் கவனிக்கவும்.
- பொலீஸ் 707 பீஸ் லுக்மென்ஸ் சைக்கிள்கள்
தால் 707 லுக்மென்ஸ் மாதிரி போதும்.
- லம்போ லுக்மென்ஸ் லுக்மென்ஸ் லுக்மென்ஸ்
கனில் லுக்மென்ஸ் லுக்மென்ஸ் லுக்மென்ஸ்.
- லுக்மென்ஸ் 707க்கும் 747க்கும் இடையில்
கனியமான வித்தியாசத்தைக் காட்டுகிறது.
- விமான நிலையக் கட்டிடத்திலேயே பிழைக்கா
மான கனியான பிரயாணிகளைப் பெருக்க
கூடுதலாகும்.

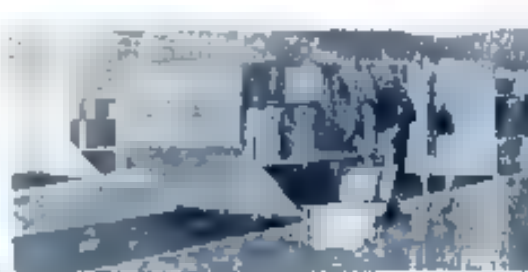

அதிகப்பட்சம் 490 பிரயாணிகளுக்கு இடம்
தரும்! எனினும், இந்த அளவுக்குப் பிர
யாணிகள் வருவது அரிது என்பதால் 350
ஆசனங்களை லம்போ ஜெட்டிங் போடப்
படுகிறது. இவ்வாறு 707ல் காதாரணமாக 130
ஆசனங்களை போடப்படுகின்றன. மத்த
இடத்தைப்பெறாமல் பிரயாணிகளைப் பெட்டி
கவும், விமானம் லுக்மென்ஸ் அளவுக்குள்ளே
ஏற்றுமதியாகும் பல போருக்களும் திரும்பும்.

"ஆதலுக்கும் குறைவாகப் பிரயாணிகள்
விமானம் ஏற வரும்போதே அவர்களது
பெட்டிகளை ஏற்றவும் இறக்கவும் ஏகாவாகக்
காதுதாமதமாகிறது! சென்னைக்கு வந்து
பயணங்களுக்கு ஒன்றரை மணி நேரத்தில் பிர
யாணிகள் செல்தாழும் பெட்டிகளை குண்டிட்டு
இது விமான நிலையங்களிலுள்ள 30 மணி
நேரத்துக்கு மேல் காதந்திருக்க வேண்டுமே"
என்று கேட்டேன்.

"747 லுக்மென்ஸ் ஜெட்டிங் இந்தப்
பிரச்சினையை துருவமாகக் குறைவில் சமாளிக்
கப் போகிறது" என்று பதில் கிடைத்தது.

707 பிரயாணிகள் விமான நிலையத்துக்கு
இப்போது கனிய அளவு மணி அல்லது
நடக்கல் மணி நேரம் குறைவாக வரு
கிறார்கள். 747 பிரயாணிகளும் - இவர்
கனில் என்ஜின்களை மிக அதிகமானபோதி
துக்கம் - இதே போல் வந்தால் போதும்.
ஒரு மீதமாக அடுத்த வேண்டியதுதான்,
விமானத்தில் அவர்கள் உட்கார் வேண்டிய
இடத்தை ஒரு 'உயர்வட்டம்' இயல்பாக
ஒரு சீட்டில் அச்சுறுத்திக் கிறதிலும்,
அவர்கள் எத்தப் பக்கமாகப் போய், எந்த
'கேட்' வழியாக விமானத்தை அடைவ
வேண்டும் என்பதும் அச்சீட்டில் குறிக்கப்
பட்டிருக்கும். பிரயாணிகளுடைய பெட்டி
களை விமானத்துக்கு எடுத்துச் சென்று தாறு
மாறாகக் குறிப்பது என்பது கிடைக்காது.
நினைக்கக் கூடாத்திருக்கேனோ பிரயாணிக்

மான கனியான பெட்டிகள் அடுக்கப்
படுகின்றன. இந்த கனியான சீரமைப்பும்
விமானத்துக்கு எடுத்துச் சென்று அவற்றுக்
குறிக்க இடத்தில் கனியமாக வைத்துவிட
லாம். இவ்முறைகளால் கனிய தாமதமாகுது
தவிர்க்கப்படும்.

லுக்மென்ஸ் ஜெட்டி எவ்வளவு பெரிது என்பது
பற்றி இன்னும் சந்தேகம் இருக்குமானால்
இதோ சில என்ஜின் கனியங்கள்: 707 விமானம்
உயரே கிளம்பும்போது அதன் எடை
77,000 கனியம் 338,000 கனியம். 747ல்
எடை 110,000 கனியம்! இதில்

அந்த உருவம்....

ஒரு நாள் காலை தெருவில் இருபதடி நீளமுள்ள, வண்ண அலங்காரங்களைக் கொண்டு கூடிய உருவம் கரையில் படுத்த கோயத்தியிட்டுவதையும் அதன் 4 சுற்றி ஏராளமான நெய்யில்கள் 'கலீலரை' குழித்து கொண்ட குள்ள மனிதராகியபோல விசையாடுவதையும் கண்ட எனக்கு ஆச்சரியமாகப் பொய்விட்டது.

உங்களை நான் சொல்வதை நீங்கள் முடியவில்லை என்றால் நீங்கள் என்னால் இருப்பீர் பாரங்கள்.

பிரயாணிகள், அவர்களின் பெட்டிகள் முதலானவை 120,000 பவுண்டு என்றால் இதைவிட எரிபொருளின் எடை அதிகம்! 200,000 பவுண்டு எரிபொருளை ஜம்போ தன் பிரயாணத்தின் தொடக்கத்தில் எரித்தது! இதன் கைபட்டி (விமான ஓட்டி), துணைகைபட்டி, தானிகேட்டி (செல்ல வேண்டிய திணை, தூரம் முதலியவற்றைக் கணிப்பவர்) முதலானோர், பல அடுக்கு மாடிக் கட்டடத்தில் இரண்டாவது மாடியில் இருப்பது போல் அவ்வளவு உயரத்தில் இருப்பார்கள், பிரயாணிகள் இன்று விமானங்களில் பறக்கையில் ஏறி நுழைவதைப் பார்ப்பீரேனும், 1947ல் மிக அதிகமான பறக்கள் ஏற வேண்டி இருக்குமாதலால் பம்பாயில் பிரயாணிகள் ஒரு 'ஸிட்டி டிராக்'யில் ஏற்றி விமானத்தில் காசியை ஓட்டினாற்போல் உயர்த்தி நீர் மானித்திருக்கிறார்கள். மிக முன்னேற்றம் அடைந்த மேலாட்டு விமான நிதியங்கள் சிலவற்றில் இரண்டாவது தளத்திலிருந்து நேரடியாக விமானத்துக்குள் நுழைந்துவிடலாம். குருகி நீளம் நடைபாதைகள் இத்தியயங்களில் உள்ளன. முதல் அல்லது இரண்டாவது தளத்திலிருந்து இரண்டாவது தளம் விமானத்தை நோக்கி நீளும்,

பிரயாணிகள் விமானத்திலுள் ஏறியதற்கு முன்பில் பிம்பங்களும்!

"போயில் 707யை விட இரண்டு மடங்குக்கு மேல் கனமான 747 வரும்போது பாரில், வண்டன், திசுயார், பம்பாய் போன்ற சர்வதேச விமான நிதியங்களில் இப்போதுள்ள ரன்வே காசியைப் போதும் என்று நீங்கள் கூறுவது விடப்படக்கூடாது" என்பதேன்.

நான் பேசிக் கொண்டிருந்த ஏர் இத்தியா ஸயர் அதிகாரிகளும் ஒருவர் ஒரு பட்டத்தை எடுத்துக் காட்டினார். "1947ல் நடுவே எத்தனை சக்கரங்கள் உள்ள பாரித் தீர்மான! பதிலுறு! 707ல் எட்டு சக்கரங்கள் உண்டு. 747ல் எத்தனை எடைவையும் தாங்கவும் அந்த எடைவை ஒரே இடத்தில் குவிக்காமல் பரவலாகப் படுத்து விடவும் பதிலுறு சக்கரங்கள் பொருத்தப்பட்டுள்ளன! இதோ இந்தப் பட்டத்தைப் பாரங்கள், ஜம்போ விமானம் எவ்வளவு பெரிது என்று புரியும். ஒன்றன் மீது ஒன்றாக வைக்க முடியுமானால் ஜம்போ விமானம் 707யை முழுமையாக மறைத்துவிடும்!"

"ஜம்போ விமானத்தில் வரும்படி அநிகை எரிபொருள்களுக்கான செலவு குறைவு - ஆகவே, டிக்கெட்டுகளின் கிரயத்தின் சதவீதம் காட்டப்படுமா?"

"ஜம்போ விமானங்களைப் பொறுத்த வரை மாறுதல் விசயங்கள் இரண்டு. ஒன்று, டிக்கெட்டின் கிரயம், மற்றொன்று, விமானத்தின் வேகம், ஏறத்தாழ 707 பதக்கும் அதே வேகத்தில்தான் ஜம்போவும் பதக்கும். டிக்கெட்டுகளின் கிரயத்தைப் பொறுத்த வரை விமானம் கம்பெனிகளுக்குடைய சர்வதேச ஒப்பந்தம் இருக்கிறது. மற்றவர்களின் சம்பந்தமின்றி ஒரு கம்பெனி கிரயத்தைக் குறைக்க முடியாது. எத்தனையோ இடங்களில் செலவுகள் அதிகரித்தும் சர்வதேச விமானக் கம்பெனிகள் எட்டத் தவறுவது கனாக டிக்கெட்டுகளின் கிரயத்தை உயர்த்தவில்லை என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். மற்றொன்று, ஜம்போ விமானத்துக்கு நாங்கள் செலவு வேண்டிய முதலீடு சிறிது. ஒரு விமானத்தின் விடம் இருபது மில்லன் டாலர்கள்! எனினும், பிரயாணிகள் விமான உற்பத்தித் துறையின் சரித்திரத்திலேயே இதுவரை உலகம் அண்டாரத் அளவுக்கு ஏராளமான ஆட்டர்கள் எடுத்து குவித்திருக்கின்றன, போயில் நிறுவனத்தினிடம். ஏர்-இத்தியா இரண்டு விமானங்களுக்கு ஆட்டர் கொடுத்திருக்கிறது."

ஜம்போ விமானங்கள் இத்திய நகரங்களுக்கு மேல் இவற்றும் ஒரே ஆண்டுகளில் ஜம்மென்று பதக்கும் என்பது உறுதி. ஏறத்தாழ மும்மடங்கு அதிகப்படியான பிரயாணிகளையும் அவர்களின் உடைமையையும் கொண்ட விமானக் கம்பெனிகள் திட்டமிட்டுப் பூங்காங்க ஏற்பாடுகளைக் கவனித்த வகையில்தான், இதேபோல் பாரத் அரசாங்கமும் விமான நிதியங்களை வியத்திக்கவும் 'கன்ட்ரம்' பரிசோதனைப்படுத்துத் பிரயாணிகளைத் துதிமான விடுவதையும் தேவை

GRASIM

STAPLE FIBRE A SUPPLEMENT TO COTTON AND OTHER FIBRES

Among Indian technological achievements Gwalior Rayon's success in producing Rayon Grade Pulp from indigenous raw materials without any foreign aid or collaboration has, perhaps, been the most remarkable. The staple fibre produced from the pulp has been a boon to the hard-pressed textile industry which was deprived of valuable raw materials when vast areas of cotton-growing land were lost to Pakistan as a result of Partition.

Grasim Staple Fibre is unique in many respects, and is, in effect, a supplement to all natural fibres including cotton, wool, silk, jute, as well as to synthetic fibres. When blended or mixed with other fibres, it increases the usefulness of the resultant fabrics, making them cooler, softer, and more comfortable while at the same time helping to lower costs.

Today Gwalior Rayon contributes substantially to the national economy. It keeps hundreds of textile mills busy, gives employment to thousands of people, helps clothe lakhs more, saves crores of rupees in foreign exchange, contributes handsomely and in ever-increasing amounts to the national exchequer—these are just a few of the calculable benefits.

Besides Rayon Grade Pulp and Staple Fibre, Gwalior Rayon also produces high quality fabrics and fabricates its own machinery and equipment.

As the needs of the nation for the basic necessities of life are constantly growing, Gwalior Rayon, conscious of its responsibilities, has already made plans to expand its production. It is the constant endeavour of the Company to serve the country to its utmost ability.

THE GWALIOR RAYON SILK MANUFACTURING (WVB.) CO. LTD.

Bulagram, Nagda

கூலி, ஆர். அரவாணை முழுவதுமாகக் கையிராவுக்குள் அடக்க முடியவில்லை.

... அரவாணை!

சிறுவர் சிறுமியர் குழந்தை திற்க விருத்து கிடப்பது மன்னுவாண பெரிய அரவாணின் உருவம் என்பதைப் பக்கத்திலிருந்து பெரியவர்களுக்கறித்து கொண்டுடன், அருகில் திரைப்படத் திரைப்படம் கோவிலில் பாரதம் படிக்கும்போது அரவாணின் வரும் கட்டத்தில் இதுபோல மன்னிய பெரிய அரவாணின் உருவம் சென்று அரவாணைக்கு விழா கொண்டு படிப்பவர்களின் என்றும் பெரியவர்களுக்கும்.

— புறக்கணம் - தகவல்: ஆர். எம்.

பாண நுட்பவர்களுக்கான ஏடுகள் வெண்டும். இவ்விபரத்தை விமான நிலையத்திலும் நுட்பவர்களுக்கும் இடம் கொடுத்தல் வேண்டும். இவ்விபரத்தை தான் முடிவாகியும், விமான நிலைய வசதிகள் பெரிய விமானங்களும், 'கூலி'யின் அங்கம் தாட்டவருக்கும் கால தாமதமாகவும் நமது அத்தியட்சனாவாணியை வருமாறும் கணிசமாகப் பாதிக்கப்படும்.

விமானப் பயணத் துறையில் அடுத்த சகாப்தம், 'ஸ்பார் ஷானிக்' எனப்படும் ஒளிவடிவ வெகமாகக் செல்லும் விமானங்கள். இத்தகைய சிறிய போர் விமானங்கள் ஏராளமாக இருந்து உள்ளன. எனினும், பிரபலமான ஏதிரிச் செல்லும் பெரிய 'ஸ்பார் ஷானிக்' விமானம் சமீபத்தில் தான் முதல் முறையாக ரஷ்யர்களால் வெற்றிகரமாக வெளியேற்றப்பட்டது.

மிகுந்த பயன் செலவும் நீண்ட ஆராய்ச்சியும் தேவைப்படும் என்பதால் அமெரிக்க அரசாங்கம், விமானத் துறையினரின்னைப் போலீஸ் துறையினரின் ஸ்பார் ஷானிக் துறைக்கு மட்டும் பொருத்தாகச் செலவிடும்.

இன்று பன்னிரண்டு செல்லுக்கு ஒரு மூன்று மூன்று விமானம் உலகின் ஏதிரி ஒரு பகுதியில் விமான நிலையத்தில் பெரிய ஏதிரிவா இறங்குவோ செல்கிறது என்றால் இத்த துறையினரின் பிரபலத்தை நன்கு உணரலாம்.

ஒளிவடிவ வெகமாகச் செல்லும் பிரபலமான விமானங்களின் மத்தியே நுட்பவர்களுக்கு 'கூலி'யின், ஒத்தனமடி ஏதிரி போலும் கொண்டு இத்தப் பெயருக்கு ஏற்ப இது பிரெஞ்சு - பிரெஞ்சு அரசாங்கங்களின் கூட்டு முயற்சி.

ஏதிரிவாணிக் ஸ்பார் ஷானிக் விமானங்களால் நீண்ட தூரப் பயணங்களில் பெரிதும் பயன்படும். ஏன்-இந்திரிவா ஸ்பார் ஷானிக் விமானத்துக்கும் 'ஆர்' கொடுத்திருக்கிறது.

போகிற போக்கைப் பார்த்தால் இன்னும் சில பத - ஆக்டுகளில் சந்திர மண்டலத்துக்குப் போக ராக்கெட்டுகளுக்குக் கூட ஏன்-இந்திரிவா ஸ்பார் கொடுக்க வேண்டியும் என்றல் ஸ்பார் தோன்றுகிறது! - கி. என்.ஜெர்ஜிஸ்

கல்கி காரியாலயம்: விலாசம் மாறுதல்

கல்கி காரியாலயம் இந்திய நாட்டிலே இருந்து வந்த இடத்திலேயேதான் 20, டாக்டர் குருசாமி முதலியார் ரோடில் நோட்டீஸ் இருந்து வரும். எனினும், தபால் இலாக்காவின் கல்கி காரியாலயம் இருந்து வரும் பகுதியை இனி கைதுப்பட்டு எனக் குறிப்பிட முடியு செல்கிறுக்கின்றனர். ஆகவே கடிதம் எழுதுவாரும், கடித, கட்டுரைகள், துணுக்குகள் அனுப்புவாரும், ஆசிரியர் கல்கி, கைதுப்பட்டு, சென்னை - 31 என்ற விவாசம் எழுதுமாறு கோருகிறோம்.

மாணேஜர், கல்கி காரியாலயம்

கால்சேட் மூலம், வாய்நாற்றத்தைத் தடுத்து நாள்முழுதும் பற்சுவைவை எதிர்த்துடுங்கள் !

ஏனெனில், ஒரே நேரத்தில் கால்சேட் டென்டல்களில் வை
காத்தந்தையும் பற்சுவைவை விடுவதற்கும் கிடைக்கிறது
85 சத வீதம் வரை அகற்றுகிறது.

கால்சேட் 10க்கு 7 பேர்களில் காத்தந்தைகளுக்கான
மூலம் அகற்றுகிறதென்றும் உணவு உட்கொண்ட உட-
னையே கால்சேட் மூலத்தில் பற்சுவைத் தடுக்குவதால் இது
வரை பற்பலர் வலுவற்றிடுவோர் கண்டிராத பேரளவில்
ஏனையவர்களுக்கு பற்சுவைத் தடுக்கப்படுகிறது என்-
தும் விஞ்ஞான சோதனைகள் கிடைத்தனவாம். கால்சேட்
உட்கொள்வதில் தீவிர விருப்பம் பெற்றது !

அதன் விளைவாகப் பெரியவர்களில் கையெழு-
த்தி, கால்சேட் டென்டல்களில் கொண்டு
குடிக்காதவர்களுக்குப் பற்சுவைத்
விடுவதற்கும் விடையாகும் !

குடிக்காதவர்கள் இம் முறையே மிகவும் வலுவற்ற
பற்பலர்களையும் இம் உணவின் ஆதரவு மிக்க கால்சேட்
பற்பலர்களையும் காத்தடுத்தார்கள்.

கிடைக்காதவர்கள்
கிடைக்காதவர்கள்
கிடைக்காதவர்கள்
கிடைக்காதவர்கள்
கிடைக்காதவர்கள்
கிடைக்காதவர்கள்

சென்னை 1951

பொன்னியின் செல்வன்

அமர்
கஸ்கி

அக்திபவம் இய்பந்தாறு
அந்தப்புர சம்பவம்

பய நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னால் காஞ்சியில் மகேந்திர பல்லவ சக்கர வர்த்தி அரசு புரிந்த காலத்தில் நாகெடும்பட்டி மகாபாரதக் கதைையைப் பாடிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தார். பெளத்த சமண மதங்களின் பிரசாரத்தினால் மக்கள் சாதுக்களாகப் போயிருந்த தமிழ் நாட்டில் மீண்டும் வீர உணர்ச்சி தளிர்ந்துப் பரவ வேண்டும் என்பதற்காக அந்த ஏற்பாடு செய்வதார். பாரதக் கதை பாடிப்பதற்கென்றே பய ஊர்களில் பாரத மண்டபங்கள் கட்டினார். அவர் தொடர்பிய ஏற்பாடு இன்னமும் தொண்டை மண்டபத்தில் தடைப்பட்டாலும் நடந்து வந்தது. இரவில் மக்கள் மண்டபங்களிலோ நிறத்த வெளியிலோ கூடிப் பாரதக் கதை கேட்டார்கள். பாரதப் பெரும் கதைையையும் பாரதத்தினுள்ள இனக் கதைகளையும் பாட்டிலும் பண்ணிலும் வசனத்திலும் அமைத்து வீராவேசத்துடன் சொல்லக் கூடிய பாடினிகள் பலர் தோன்றினார்கள்.

அர்க்கணன் தீர்த்த யாத்திரை சென்றிருந்த போது மணிபுரியை அடுத்த வனத்தில் மணிபுரி ராஜகுமாரியான சித்ராங்கியைக் கண்டான். ஒருவரும் காதுக் கொண்டார்கள். சித்ராங்கிக்கு அரவான் என்னும் அருமைப் புதல்வன் பிறந்தான். மலைநாட்டுக் கொடிகளுக்கு அர்க்கணனால் பிறத்த மகனாகவால் அரவான் மகா வீரனாகியிருந்தான். பாரத புத்தம் தடக்கப் போகிறது என்று அறிந்து அவனும் பாண்டவர் படைவிய் சேர வந்து சேர்ந்தான். போர் தொடங்குவதற்கு முன்னால் சகல இவட்டணங்கும் பொருத்திய மகாவீரனான இளஞன் ஒருவனைக் கண்ட பரி கொடுக்க வேண்டும் என்ற பேச்சு

வந்த போது. "இதோ நான் இருக்கிறேன்; என்னைக் களையியாகக் கொடுங்கள்!" என்று அரவான் முன் வந்தான். அவனைக் காட்டிலும் நிறந்த வீரன் யாரும் பாண்டவர் பக்கத்தில் இல்லாதபடியால், தானாக முன்வந்த அரவானையே பரி கொடுக்க வேண்டிய தாயிற்று.

தன்னுடைய கடமையை வெற்றிக் காகத் தன் உயிரைத் தியாகம் செய்த வீர அரவானின் கதை தமிழ் மக்களின் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டது. துரோகதை அம்மனுக்குக் கொயில் கூட்டிய இடங்களிலெல்லாம் பக்கத்தில் அரவானுக்குக் கொயில் கூட்டித் திருவிழா நடத்தினார்கள்.

மாமல்லபுரத்து ஐந்து ரதங்களின் அருகில் அன்றிரவு நடந்த அரவான் கதை முடிவடைந்துவிட்டதாகத் தோன்றியது. "மூன்று உய்களும் உடைய கத்தர சோழ சக்கரவர்த்தி வாழ்க!" "கோப்பர கேசரி ஐந்தித கரிகாலர் வாழ்க!" என்று பய குரங்களில் எழுந்த கொஷங்கள் காற்றிலே மிதந்து வந்தன. கதை கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்கள் எழுந்து கலியத் தொடங்கினார்கள்.

"கதை முடிந்துவிட்டது. மல்லமான் விதி தோத்தில் இரும்பி வந்துவிடுவார்!" என்றான் கரிகாலன்.

"அரவான் கதை முடிந்தது; ஐந்து தாங்கள் சொல்லி வந்த கதை இன்னும் முடிவாகவில்லையே!" என்றான் பார்த்திபன்.

"இத்தப் பிரயாசத்தில் மல்லமாவின் மனை திடத்தைப் பார்! இன்னமும் தடுதிசி வரையில் கண் விழித்துக் கதை கேட்கப் போகிறார், பார்!" என்றான் கரிகாலன்.

“தொண்டு மிழமாநிற வரைவீல் உயிரோடிருப்பது அய்வனவு அதிகவ மாண காரியமா! ஊரில் எத்தனையோ மிழவர்கள் இருக்கிறார்கள். இரவில் தூக்கம் பிடியாமல் கனத கேட்கப் போகிறார்கள்!...”

“இருக்கோவதுரீ மிலாருடையாரை அப்படிச் சாதாரண மிழவர்களோடு சேர்த்து விடுகிறாயா? எத்தனை டோர்க் கனங்களைப் பார்த்தவர் அவர்? மனிய மானின் வயதில் நாம் உயிரோடிருப் போமா எப்பதே சந்தேகம். இருந்தா லும், அவரைப் போல் இடமாயிருக்க மாட்டோம்.”

“அரசே! பண்டவ காலத்து மனி தர்கள் இடமாயிருப்பதற்குக் கார ணம் இருக்கிறது...”

“அது என்ன காரணம்?”

“அவர்கள் பெண்களின் மோக வலியை சிக்குவதில்லை. வேலும் ஓர் அர்ச்சகரின் மகனிடம் மணத்தைப் பறி கொடுத்து விட்டு அவனை நினைத்து உருகிக் கொண்டிருப்பதில்லை. அப்படி எத்தப் பெண்ணிடமாவது மணம் சென் றால் அவன் சுந்தரனப் பற்றி இழுக் துக் கொண்டு வந்து அந்தப்புரத்தில் சேர்த்து விட்டு, வேறு வேலைவைப் பாட்பார்கள்!...”

“பார்த்திபா! நந்தினி உன்மையில் அர்ச்சகர் விட்டுப் பெண் அவன் அவனுடைய சிறப்பைக் குறித்து ஏதோ ஓர் இரகசியம் இருக்க வேண்டும்!...”

“நந்தினி யாகுடைய மகனாயிருத் தால் என்ன? அர்ச்சகர் மகனாயிருத் தால் என்ன? அரசர் மகனாயிருத்தால் என்ன? அவ்வது அநாதைப் பெண்ணு யிருந்தால்தான் என்ன? அந்த இன் னொரு மிழவர் பெரிய பழுதெட்டாரை வரைப் பாகுங்கள்! எங்கேயோ வழி வில் அவனைப் பார்த்தார்; உடனே இழுத்துக் கொண்டு வந்து எட்டோடு ஒன்பது என்று அந்தப்புரத்தில் அடைந்தார்!...”

“தம்பி! அந்த நினைத்தால் எனக்கு அதிகவமாகத்தான் இருக்கிறது!...”

“எதை நினைத்தால்? அந்தக் மிழவர் எப்படி இவனுடைய உடலில் சிக்கி னார் என்பதைத்தானே?”

“இல்லை. இல்லை! ஒரு காலத்தில் என்னைக் காதுவித்ததாகச் சொன்ன வன், சிறகு வீர பாண்டியனைக் காத வித்து அவன் உயிரைக் காப்பாற்ற றுவன்றவன். இந்தத் தொண்டு மிழவரை பணத்து கொண் எவ்வாறு சம்பந்தித்தான்? அந்த நினைத்தால் தான் அதிகவமா விடுக்கிறது.”

“எனக்கு அது ஒன்றும் அதிகவ மாகத் தோன்றவில்லை, ஐயா! தங்க

ளுடைய செயலை நினைத்தால்தான் அதிகவமா விடுக்கிறது! சோழ குலத் தின் பரம வைரியான பாண்டியன், - தொல்மியடைந்ததும் ஓடி ஒளியும் கொளையிறும் கொளையாளானும் ‘வீர பாண்டியன்’ என்று பெயர் குட்டிக் கொண்டவன், - அவனுக்கு அடைக் கலம் கொடுத்து உயிர்ப் பிச்சை கேட்ட வனைத் தாங்கள் கம்மா விட்டுவிட்டு வந்தீர்களே? அந்த எண்ணினால் தான் அதிகவத்திலும் அதிகவமாயிருக்கிறது. ஒன்று அவனையும் அங்கேயே கத்தி வால் வேட்டிப் போட்டிருக்க வேண் டும்; அத்தகு விருப்பரிக்வாவிட்டால் காணவும் கனவையும் சேர்த்துக் கட்டிச் சிறைப்படுத்தி வந்திருக்க வேண்டும்! இந்த இரண்டில் ஒன்று செயலாமல் கம்மா விட்டு விட்டு வந்தீர்களே!...”

இப்போது எங்களுக்குட ஞாபகம் வருகிறது. அரசே! அந்தக் குடிசையின் வாசலில் தாங்கள் வீர பாண்டியன் உடனேத் தூக்கிக் கொண்டு வந்து போட்டார்கள். நாங்கள் அனைவரும் வெறி கொண்டவர்களே! போல் வெற்றி முடிக்கம் செய்தோம். அத்தகு நடுவில் குடிசைக் கு ன் னே வி ரு த் து மீறியல் சத்தம் ஒன்று வந்தது. ‘அது யார்?’ என்று நான் கேட்டேன். ‘யாரோ அர்ச்சகர் குடும்பத்துப் பெண்கள். ஏற்கனவே அவர்கள் சிறையடைத்து கதிகலங்கிப் போயிருக் கிறார்கள். நீங்கள் யாரும் உள்ளே போக வேண்டாம்!’ என்றார்கள். வெற்றி வெறியில் இருந்த தாங்களும் அதைப் போகுட்படுத்த வில்லை. உடனே எல்லாருமாக வீர பாண்டிய னுடைய தலைமைய எடுத்துக் கொண்டு விளம்பினோம். தாங்களும் எங்களுடன் வந்தீர்கள். அனால் எங்கள் களிப்பி லும் கொண்டாட்டத்திலும் அவ்வள வாகத் தாங்கள் கவந்து கொண் வில்லை. உதராகம் குன்றிக் காணப் பட்டார்கள். நான் காரணம் கேட் டேன். தாங்கள் ஏதோ சமா தானம் சொன்னீர்கள். தங்களுக்கு ஏதேனும் பலமான காயம் பட்டிருக் குமோ என்று நான் சந்தேகித்துக் கேட்டதுகூட என்ரு இப்போது ஞாபகம் வருகிறது!” என்றான் பார்த்திபேந்திரன்.

“என் உடம்பில் ஒன்றும் காயம் படவில்லை. பார்த்திபா! உள்ளத்தில் ஒன்றும் அருது காயம் பட்டுவிட்டது. வீர பாண்டியன் ப. த்தக் கிடத்த கட்டிதுக்கு முன்னால் வந்து அவன் கைகப்பி என்னிடம் உயிர்ப் பிச்சை கேட்ட காட்சி என் மனத்தை விட்டு அகலவில்லை. ‘ஐயோ! அவன் கேட்ட

எதக் கொடுக்காமல் போய் விட்டோமோ! என்று என் மனம் பதை பதைத்தது. என் உயிரைக் கொடுப்பதில் மூலம் வீர பாண்டியனை உயிர்ப் பித்து அவனிடம் கேர்க்க முடியுமானால் அப்படியே நான் செய்கிறேன் போன். இது முடியாதபடியால் என்னை நானே கொடுத்து கொண்டுடன். என்னை நானே சபித்துக் கொண்டுடன். பார்த்திபா! நம்முடைய வல்லமை வளைப் பற்றி நாம் எவ்வளவுவோ திறைத்துக் கொண்டுமே, நம்மால் ஆகாத காரியம் ஒன்றுமே இல்லை என்று ஒருதி இறுமாப்பு அடைகிறோம். 'அரசர்களிடம் மகா விஞ்ஞானிகள் அம்சம் இருக்கிறது' என்று ஒயிச் சைடிகளில் எழுதி வைத்திருப்பதைக் கேட்டுவிட்டு, அதைக்கூட உண்மை யென்று நம்பி விடுகிறோம். ஆனால், உடலை விட்டுப் பிரித்து போன ஆணியைத் திரும்பக் கொண்டு வரும் வல்லமை உமக்கு உண்டா? அரச குலத்தில் பிறந்த பாருக்காவது இருத் திருக்கிறதா? நம்மால் உயிரை வாய் உத்தால் முடியும்; ஆனால் உயிரைக் கொடுக்கும் சக்தி மனிதர்களால்ப் பிறந்த பாருக்கும் இல்லை !...."

"அப்படி இவ்வாமனிருப்பதே மிக நல்லது. அந்த வல்லமை தங்களுக்கு இருந்திருந்தால், எவ்வளவு தவறான காரியம் நடந்து போயிருக்கும்? பாண்டியனுக்கு மறுபடியும் உயிரைக் கொடுத்திருப்பீர்கள். அவன் மீண்டும் எங்கே போவது மனம் பொத்திக் கொள் ஒளித் திருப்பான். பாண்டிய நாட்டு புத்தம் ஒருவேளை இன்னும் நடந்து கொண்டிருக்கும்! இவ்வளவும் ஒரு பெண் ணின் பொய்க் கண்ணிருக்கா!" என்று பார்த்திபெந்திரன்.

"பல்லவா! நீ பெண் குழந்தை வெறுக்கும் ஸர்ப்பாக்கியசாஸி! காதல் என்றால் இன்னதென்று நீ அதிசய மாட்டாய்! அதனுலேயே இவ்விதம் பேசுகிறேன்!"

"ஆம்; நான் எந்தப் பெண்ணுடைய கண் கவியினும் கிடையதில்லை தான். ஆனால் தங்கள் அந்தரங்கத் துக்குரிய ஒன்பன் வந்தியத்தேவன் மஞ்சள் பூசிய முகம் எதைக் கண்டா தும் மயங்கிப் பல்லை இனிப்பவன். அனகையிலேயே அவனைத் தங்களுக்கு என்னைக் காட்டியும் பிடித்திருக்கிறது. இல்லையா, அரசே!"

"ஆகா! கடைவிலை வந்தியத் தேவனிடம் வந்துவிட்டாய் அல்லவா? ஏது, இத்தனை நேரம் அவனை மறந்து விட்டாயே என்று பார்த்திபென்!"

"ஆம், அவனைப் பற்றி உண்மை கவர் சொன்னதும் தங்களுக்குக் கல்ப பாண்டிய இருக்கும். அந்தப் பேச்சை விட்டு விடுகிறேன். பிறகு என்ன நடந்தது, அரசே! நத்தினியை மறுபடியும் தாங்கள் சந்திக்கவே இல்லையா? வீர பாண்டியனுக்காக உருகிவைகள் எப்படிச் சிறுவர் பழுவெட்டாரைவரை மணந்தான் என்று அவனைக் கேட்கவே இல்லையா?"

"வீர பாண்டியனைக் கொன்ற இரவில் வெற்றிக் கொலாசையங்களுக்குப் பிறகு நீங்கள் எவ்வாரும் பாசறைகளில் படுத்துத் தூங்கினீர்கள். எனக்கோ தூக்கம் வரவேயில்லை. அவனை மறுபடியும் பார்க்க வேண்டும் என்று என் உடம்பிதழ்ள ஒலிவாரகு தரம்பும் துடித்தது. அவனைப் பார்த்து ஏதேனும் சமாதானம் சொல்வ வேண்டும், மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டும் என்று சிறும்பினேன். மத்தெரு சமயம் அவன் பேரில் எனக்குப் பொங்கி எழுந்த கோபத்தைக் கொட்ட வேண்டும் என்று ஆவேசம் உண்டாயிற்று. எப்படியாவது அவனைப் பார்த்தாலொழிய மன திம்மதி ஏற்படாது, சோழ நாட்டுக்குத் திரும்பிப் போக முடியாது என்று தோன்றியது. ஆகையால், நன்னிரவில் நீங்கள் வாரும் அந்நாமம் பாசறையிலிருந்து புறப்பட்டுக் குதிரை ஏறிச் சென்றேன். வைகை நதியின் கடுவிலிருந்த நீவை அடைத் தென், மனம் பதை பதைக்க, உடம்பெய்வாம் நடுங்க, கால்கள் தன் னாட, குதிரையிலிருந்து இறங்கி, மென்ை நடந்து பெருமான் கோயிலுக்கு அருகில் சென்றேன். அங்கே யிருந்த குடிசைகள் எய்வாம் எரிந்து சாம்பராகிக் கிடப்பதைக் கண்டேன். ஒரு கயோதிகளும் கயோதிக வந்திரும் எரித்த குடிசைக்குப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து புலம்பிக் கொண்டிருந்த தாங்கள், இன்னும் கொஞ்சம் நேருக் கிச் சென்று பார்த்ததில் அவர்கள்தான் மூன்றெரு நடவை நத்தினியைப் பழையாற்ற அரண்பனைத் தொட்டத் துக்கு அழைத்து வந்தவர்கள் என்று தெரிந்தது. என்னைப் பார்த்ததும் அவர் களுடைய துக்கமும் பீடியும் பன் மடங்கூ ஆயின. முதலில் அவர்களால் எதுவுமே போ முடியவில்லை. கெர்ஞ்சம் கொஞ்சமாக அவர்களைத் தைரியப் படுத்தி விசாரித்தேன். அற்றுக்கு அக் கறையில் இருந்த கிராமத்தில் அவர் களுடைய மூத்த குமாரி இருந்தா னாம். அவளுக்குப் பிரசவ காலம் என்று அறிந்து அவனைப் பார்த்து வரப் போயிருந்தார்களாம். நத்தினி

அவர்களுடன் ஈர மறுத்துவிட்டா
ளாம். மனம் போனபடி நடந்து
பழக்கமுள்ள அத்தப் பிடிவாதக்காரர்
பெண்ணை ஒன்றும் செய்வ முடி
யாமல் அவர்கள் மட்டும் போய்
விட்டுத் திரும்பி வந்தார்களாம்.
அழியில் யாரோ சில முரடர்கள் ஒரு
பெண்ணைக் காணவும் கவையவும்
உட்டி எரித்து கொண்டிருந்த சிதை
வில் பங்கத்தமாகப் போட முயன்றதை
அவர்கள் பார்த்தார்கள்ளாம். புத்த
காலத்தில் இத்தகைய கிபரீதங்கள்
தடப்பது இயல்பு என்று எண்ணி
அவர்களுக்கு அருகில் போகவும் பயத்து
கொண்டு விவரமாக இங்கே வந்து
சேர்த்தார்கள்ளாம். வந்து பார்த்தால்
சூடியைகள் பற்றி எரிந்து விடத்தன்
வாம். நத்தினியையும் காணவில்லை
யாம். இந்த விவரத்தைச் சொல்லி
விட்டு அச்சமும் அவர் மணியும்.
“இவ்வரசே! எங்கள் மகள் எங்கே?
எங்கள் அருமைக் குமாரி எங்கே?”
என்று கதறினார்கள். அவர்கள் நத்தினி
யின் உண்மையப் பெற்றோர்கள் அக்க
சென்ற என்ரு முன்னமே தெரித்
திருந்தது. இப்போது அது சரிவ
தீர்செய்மாயிற்று. உண்மையில் பெற்ற
வர்களாக யிருந்தால் இப்படித் தனி
வாக விட்டுவிட்டுப் போயிருப்பார்
களா? ஆகையால் அவர்கள் பேசில்
எனக்கு இரக்கமோ, அநாதாபிமோ
உண்டாகவில்லை. நத்தினியின் கையைப்
பற்றிச் சொல்ல முடியாத துக்கம்
ஏற்பட்டு தெஞ்சை அடைத்தது.
“உங்கள் மகள் எரிந்த சிதையைத்
தேயும் போய் தீயினும் எரிந்து செத்
துப் போகலாம்!” என்று கூயிற்றெரிச்
சல் தீர அவர்களைச் சேத்து விட்டுத்
திரும்பிப் போனது விடிவதற்குள்
பாசனாற்கு வந்து சேர்த்தேன். தீயின்
எய்வாரும் தள்ளுகத் தூய்க்கி் கொண்
டிருந்தீர்கள். நான் போனது. திரும்பி
வந்தது ஒன்றும் உங்கலில் பாருக்கும்
தெரியாது....”

“ஆம்; இவ்வரசே! தெரியாது
நான். அதற்குப் பிறதும் இத்தனை
காலமாக இந்த வெங்காயம் தங்கள்
மனத்தினையே வைத்துக் கொண்டிருத்
ததை நினைத்தால் விவப்பாயிருக்கிறது.
நிறை தர்மத்துக்கு இவ்வளவு மாறாகத்
தாங்கள் நடந்து கொண்டீர்கள் என்று
நான் கனவிலும் எண்ணவில்லை. தங்க
ளுடைய நினைவில் நான் இருத்திருந்தால்
தங்கலிடம் சொல்லாமல் இருத்திருக்க
மாட்டேன்” என்றுள் பார்த்தினர்.

“ஆனால், நீ என்னுடைய நினைவில்
இல்லையே, பார்த்தினா! இந்த உலகில்
வாருமே என்னுடைய நினைவில் இருத்

திருக்க முடியாது. என் நினைவில் இருத்
திருந்தால், நீ எப்படி நடந்து கொண்
டிருப்பாவி என்று யார் சொல்ல
முடியும்?” என்றுள் விவானன்.

“அரசே! நடந்து போனதைப் பற்றி
இப்போது தமக்குள் வினாதம் வேண்
டாம். அப்பறம் என்ன நடந்தது?
நத்தினியைப் பிறகு எப்போது பார்தி
தீர்கள்? பழைய இளையராணி ஆன
பிறகு? அதற்கு முன்னமேனா?”

“அதற்கு முன்னும் நான் பார்தி
திருந்தால், அவள் பழைய ராணி
ஆகியிருக்க மாட்டாள். பழையேட்
டரையரின் கலியாணம் நடந்தபோது
நானும் தீயும் ஊரில் இல்லை. அத்தச்
செய்தி வந்த போது நாம் இருவரும்
அருவருப்போடு பேசித் கொண்டது
உனக்கு நினைவில் இருக்குமோ? அதற்
குச் சில நாளைக்குப் பிறகு எனக்கு
புலராதிய பட்டாபிஷேகம் நடந்தது.
அடுத்த பட்டம் பாருக்கு என்பதைப்
பற்றிச் சந்தேகம் எதுவும் இருக்கக்
கூடாது என்றுதான் என் தந்தையும்
பாட்டியும் மற்றப் பெரியோர்களும்
சேர்த்து அந்த ஏற்பாடு செய்தார்கள்.
மதுராத்தண்டிக்கு யாராவது ஊர்ப்
போதனை செய்து துபயம் போட்டு
விடப் போகிறார்கள் என்ற
பயம் அவர்களுக்கு இருந்ததோ என்
னமோ? இவ்வரசைப் பட்டம் உட்டிய
தோடு, பரிகேசரிப் பட்டம் அளித்தது.
என் பெயரானேயே க்கவெட்டு எண்
னம் ஏற்படுத்தும் உரிமையையும்
அளித்தார்கள். ‘இனி இச்சோழ
சாம்ராஜ்யத்தை ஆளும் பொறுப்பு
முழுதும் உனக்குமே’ என்று என் அரு
மைத் தந்தை மனதார வாயாரக்
கூறினார். அதை நாட்டார், நகரத்தார்,
அமைச்சர்கள், தளபதிகள் அனைரும்
ஒப்புக் கொண்டு துயகொளும் செய்
தார்கள். இத்தக் கொள்கைத்தின் நான்
நத்தினியை அடியோடு மறந்திருந்தேன்.
ஆனால் பட்டாபிஷேகச் சடங்கு நடந்து
முடிந்த சிறிது நேரத்துக்கென்னாம்
அவளை நான் என்றும் மறக்க முடியாத
எப்பயம் நேர்த்தது. பழமைமயான
சோழர் குடித்து மணிமகுடத்துடன்
என்னைச் சக்கரவர்த்தி அந்தப்புரத்
துக்கு அழைத்துப் போனார். என்
அக்கலியிடும் பாட்டியிடமும் மற்ற
அத்தப்புர மாதரிடமும் ஆகி பெறுவ
தற்காக அழைத்துப் போனார். என்
னைத் தொடர்ந்து என் சகோதர
னும் முதன் மத்திரியும் பழையேட்
டரையர்களும் வந்தார்கள். அத்தப்
புரத்தில் வயது மிகுந்த தாயிமாரிச
னோடு, என் தந்தையும் அவனுடைய
தோழிகளும் மற்றும் பல இன மக்களும்

மும் உட்பமாக நீண்டார்கள். எல்
லாரும் ஆடை ஆபரணங்களினால்
ஜோலித்துக் கொண்டு மகிழ்ச்சியினால்
மலர்ந்த முகங்களோடு எங்கள் வரவை
அவதூடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டு
நின்றார்கள். ஆனால் அத்தனை முகங்
களிலும் ஒரே ஒரு முகத்தான் என்
கண்ணுக்குத் தெரிந்தது. அது நத்தினி
யின் முகத்தான். எரிந்து சாம்பராய்
போனான் என்று நான் எண்ணியிருந்த
என் இதய தேவதைதான் அவள் !
அந்த அரண்மனை அந்தப்புரத்துக்குள்
அவள் எப்படி வந்தாள்? அங்களை
பிரமாதமான ஆடை அங்குகாரப்
கூடல் ராணிகளுக்குள் நடுநாயக
மான மகாராணியாக அங்கே எப்படி
நிற்கினாள் ? அவள் முகத்தில்தான்
என்ன மத்தகாணம் ? அலாளுடைய
செைத்தலியம் முன்னிக் காட்டியும்
பத்து மடங்கு அதிகமாகிவிடுப்பது
எப்படி ? சில கண நேரத்திற்குள்
என் உள்ளம் பற்பல அகாசக்
கோட்டைகளைக் கட்டி விட்டது !
சோழ சாம்ராஜ்யத்துக்கு கரியவர்
என்று நான் முடிசூட்டிக் கொண்
அன்றை தினம் உண்மையிலேயே
என் வாழ்நாளில் அதிரஷ்ட தினம்
ஆகப் போகிறதா ? என் உள்ளத்தைக்
கவர்த்த ராணியை என் பட்டமகிஷி
யாகவும் அடைபடி மோகிறாள்? ஏதோ
ஒர் அதிகவராக இந்நிர ஜாலத்தினால்,
மத்திர சத்தியினால், அக்னிதப் நடக்கப்
போகிறதா ?... இப்படி நான் என்
னிக் கொண்டிருக்கையில் என் அக்னி
லாசமாநேவி முன்னால் இரண்டு அடி
நடத்து வந்து, "சுமந்தாள்" என்று
கொக்கி என்னை ஆழிவதிற உச்சி

முகத்தான் ! அதே சமயத்தில் யாரும்
எதிர்பாராத அக் சம்பவம் நடந்து
விட்டது. என் தந்தை, 'அ!' என்று
ஒரு உச்சமிட்டு விட்டுத் திமரென்று
தரைவீல் கருண்டு விழுந்து மூர்ச்சை
அடைத்தார். உடனே, அய்விடத்தில்
பெருங் குழப்பமாகி விட்டது. நானும்
மற்ற எவ்வாரும் சக்கரவர்த்தியைத்
தூக்கி உட்கார வைத்து மூர்ச்சை
தெனீயிப்பதில் கவனம் செலுத்தி
னோம். என் அக்னியையும், பாட்டி
செம்பியன் மாதேவியையும் தவிர மற்ற
மாதர் அனைவரும் உங்கே சென்று
விட்டார்கள். தந்தைக்குச் சீக்கிரத்
தில் மூர்ச்சை தெளித்துவிட்டது. என்
சகோதரி குத்தகவையைத் தனி இடத்
துக்கு நான் அழைத்துச் சென்று
'நத்தினி அங்கே எப்படி வந்தாள்?'
என்று கேட்டேன். நத்தினி பெரிசு
பழுலே ட்டரை வரை மணந்து
கொண்டு இப்போது பழுலூர் இளைய
ராணியாக விளங்குகிறாள் என்று
குத்தகை சொன்னாள். என் நெஞ்
சில் கூரிய சுட்டி பாய்ந்தது.
தண்டா ! போர்க்களங்களில் எத்
தனையோ முறை நான் காயம்பட்ட
தண்டு. ஆனால், 'நத்தினிதான் பழுலூர்

இளையராணி! என்று குத்தையை கூறிய தனாக் என் நெஞ்சில் ஏற்பட்ட காயம் இன்னும் ஆறவில்லை!" என்று ஆதித்த கரிகாலன் கூறித் தன்னுடைய நெஞ்சை அழுக்கிப் பிடித்துக் கொண்டான். நெஞ்சில் அவனுக்கு இன்னும் வலி இருந்து வந்தது என்பது நன்குத் தெரிந்தது.

அத்தியாயம் ஐம்பத்தேழு மாய மோகினி

ஆரம்பத்திலிருந்து அவ்வளவாக அருதாபம் இல்லாமலே கரிகாலன் கதையைக் கேட்டுக் கொண்டு வந்த பார்த்திபனுக்கும் இப்போது நெஞ்சு உருவி விட்டது. தன்னுடைய கண் களில் துளித்த கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டான்.

"அரசே! ஒரு பெண்ணின் பேரில் ஏற்பட்ட காதலினால் இப்படிப்பட்ட துன்பம் உண்டாகக் கூடும் என்று

நான் கனவிலும் கருதியதில்லை! இளவரசுப் பட்டாபிஷேகம் நடந்த அன்று இப்படி ஓர் அனுபவம் தங்களுக்கு நேர்ந்தது என்று எங்களுக்குக் கெல்லாம் தெரியாது. ஆகையால், தாங்கள் மனச் சோர்வுடன் இருப்பதைப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டோம். என்னவெல்லாமோ பரிகாசப் பேச்சுகள் பேசித் தங்களைச் சந்தோஷப் படுத்துப் பார்த்தோம். அதெல்லாம் இப்போது எனக்கு நினைவு வருகிறது!" என்றான்.

"ஆம்! நீங்கள் பரிகாசப் பேச்சுப் பேசினீர்கள். என்னை உதராகப் படுத்துப் பார்த்தீர்கள். என்னுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் நான் செய்வப் போதும் மகத்தான காரியங்களைப் பற்றிப் பேசினீர்கள். இயற்கையிலிருந்து இளயம் வரையில் சோழ சாம்ராஜ்யத்தை அன்றைய தினமே விடத் தரித்து விட்டீர்கள்! இன்னும், கடல் கடந்து சென்றும் இராஜ்யங்களைக் கைப்பற்றினீர்கள். அந்தப் பேச்செல்லாம் எனக்கு இன்னும் ஓராயகம் இருக்கிறது. அவ்வளவும் எனக்கு எவ்வளவு துன்பமளித்தது என்பதும் நினைவிருக்கிறது. நிறகு ஒரு நாள் என்னை நினைவி் பழுது? அரசன்மனைக்குக் கூப்பிட்டு அனுப்பினான், பொதுவாக, வேண்டாமா என்று என் மனை

தில் ஒரு போராட்டம் எழுந்தது. கடைசியில், போவதென்று முடிவு செய்தேன். பல விஷயங்களில் எனக்குத் தொன்றியிருந்த ஐயங்களை அவனிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள விரும்பினேன். அவனுடைய பிறப்பின் உண்மையைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்பினேன். அந்தப்பிரதேசம் எந்த தந்தை அன்று மூர்ச்சை அடைந்து விழுந்ததற்கும் அங்கே நந்தினியை அவர் அகலமாத்தாக்கள் கண்டதற்கும் ஏதேனும் சம்பந்தம் இருக்குமோ என்ற சந்தேகங்கூட என் மனத்தில் தொன்றியிருந்தது. அன்றைய தினம் சேகரவர்த்திக் கு விளைய மூர்ச்சை தெளித்து விட்டதாயினும் மறுபடியும் அவர் பழைய ஆரோகியத்தை அடைவதெனினும் என்பது எனக்கு நம்ப விரும்பவில்லை. நந்தினியுடன் பேசுவதிலிருந்து எனக்கு அதுவரை விளங்காத மரீமம் ஏதேனும் வெளிவரலாம் என்று எண்ணினேன். இதை வெள்ளாய் ஒரு விவரமாக எவத்துக் கொண்டுள்ளேன். தனியாக, உண்மையில் நான் சென்ற காரணம், அவரிடமிருந்த காதல் சந்திரன். வேறு காரணங்களைக் கற்பித்து என்னை நானே ஏமாற்றிக் கொண்டு சென்றேன். பழுவேட்டையா ஊரில் இங்கு, அவனுடைய அரண்பதியில் என்னைத் தடுப்பாகும் இங்கு; எனக்கு நந்தினிக்கும் ஏற்பட்டிருந்த பழைய சிந்தைகளைப் பற்றி அங்கே அறிந்தவர்களும் இங்கு, இளவரசுப் பட்டம் கட்டிக் கொண்ட ராஜகுமாரன் பழுவூர் அரண்பதியை ராணி மார்கண்டம் அரி பெறுவதற்காக வருவதாகவே நினைத்தார்கள். அரண்பதியைத் தோட்டத்தில் உள்ள வதா மண்டபத்தில் நந்தினியை நான் சந்தித்தேன். பார்த்திபா ! கடந்த 19 வானம் செவ்வொரின் அருடவங்களைத் தேடிப்போகுவேன் அல்லவா? எழுந்திரத்தில் சில இடங்களில் அனலில் லாத சந்திரன். நான் வேகத்துடனும் கூடிய தீரோட்டங்கள் இருக்கும்படி. அந்த தீரோட்டங்களில் கப்பல்கள் அகப்பட்டுக் கொண்டாக சிறிது நேரத்தில் கக்குச் சக்காசப் போய் விடுமாம். நந்தினியின் முன்னிலையில் நான் இருந்த போது, கடல் தீரோட்டத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்ட கப்பல்கள் சிறிய அடைந்தேன். என் உடல், உணவும், இருதயம், -எல்லாம் ஆயிரம் கக்கல்களால் விட்டன. என்னுடைய நாளிலே வந்த வார்த்தைகள் எனக்கே விபம் அளித்தன. 'ஐயோ ! இது என்ன இப்படிப் பேசுகிறேன்?' என்று

தென்கில் ஒரு பக்கம் தோன்றிக் கொண்டிருந்தபோது, வாய் ஏதேனோ உணரிக் கொண்டிருந்தது. எனக்கு இளவரசுப் பட்டம் சூட்டியதைப் பற்றி நந்தினி தன் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்தாள்.

'எனக்கு அதிகம் ஒன்றும் மகிழ்ச்சி இல்லை!' என்றேன்.

'ஏன்?' என்று கேட்டாள்.

'இது என்ன கெளரி கேட்கிறேன்? எனக்கு எவ்வாறு மகிழ்ச்சி இருக்கும்? நீதான் இப்படி அநியாயம் செய்து விட்டாயோ?' என்றேன். நான் சொல்வது அவனுக்கு விளங்காதது போல நடித்தான். இவ்விதம் பேச்சு வளர்ந்து கொண்டே போயிற்று. என் அன்பை நிராகரித்தது பற்றியும், சீர்பாண்டியைக் காதலித்தது பற்றியும் அவள் மீது நான் குற்றம் சாட்டினேன். சிழுவர் பழுவேட்டையரை பணத்தது பற்றியும் குத்தகாகப் பேசினேன்.

'இளவரசே ! மூதலில் தாங்களே என் காதலைக் கொன்றீர்கள்; பிறகு என்னைக் காதலித்தனில் - என் என் முன்னால் கொன்றீர்கள்; என்னைவும் கொண்டு கொழித்த தங்கள் மனம் திருப்தி அடைவது போலிருக்கிறது. நான் உயிரோடிருப்பதே தரிசுக்குப் பிடிக்கவில்லை. தங்கள் என்னைவும் கொன்று தங்கள் விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளுங்கள்!' என்று சொல்லித் தன்னுடைய இருப்பில் செருவியுந்த சிறிய கத்தைய எடுத்து நீட்டினேன்.

'நான் ஏன் உன்னைக் கொட்டினேன்? நீயல்லவா என்னை உயிரோடு உதைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்!' என்றேன்.

கடைசியில், இப்போது நினைத்துப் பார்த்தாலும் கெட்டம் தருகிற வார்த்தைகளை என் வாய் சொல்கிறது. 'இன்னமூட்கூட போசம் ஒன்றும் நேர்ந்தவிட வில்லை. நீ ஒரு வார்த்தை சொல்லு! இந்தக் கிழவனை விட்டு விட்டு வந்து விடுவதாகச் சொல்லு ! உணக்கா நான் இந்த ராஜ்யத்தை விட்டு வந்து விடுவேன். இவரும் கப்பல் ஏறி கடல் கடந்து தூர தேசத்துக்குப் போய் விடுவோம்!' என்றேன்.

நந்தினி அதைக் கேட்டுப் பலகாரமாகச் சிரித்தாள். அதை நினைத்தால் இப்போதுகூட எனக்கு ரோமம் கெட்டுக்கிறது. 'கடல் கடந்து தூர தேசத்துக்குப் போய் நாம் என்ன செய்வது என்விரிசன்? விறகு கெட்டியிப் பிழைக்கவா? அல்லது வாழத் தோட்டம் போட்டுப் பிழைக்கவா?' என்னுள். 'அதெல்லாம் உனக்கு

குப்பிடிக்காததான்!
அர்ச்சகர் விட்டில்
வளர்த்தவன் பழைய
ராணி ஆகிவிட்டான்
அல்லவா?" என்
றேன்.

"இதோடு நிறுப்பி
அடைவதாக என்
னம் இல்லை. சோழ
சாம்ராஜ்யத்தின்
சிம்மாசனத்தில் சக்
ரவர்த்தினியாக

குப்பி ஸ்திதிக்குப்
பின்னால் பெருக்கம்
செய்யும் என்பது
உண்மையாக இருக்க
முன்! ஏதேனாவது
நான் 15-ம் பக்கம்
பார்க்கவும்.

வீற்றிருப்பதாக உத்தேசம். தங்களுக்கு
இஷ்டமிருந்தால் சொல்லுங்கள். பழ
வேட்டையார் இறுவரையும் கொன்று
விட்டு, கத்தரசோழனால் சிவமயில்
அடைத்து விட்டு, சக்கரவர்த்தியாகி
என்னைத் தங்கள் பட்டமென்பாக்கில்
கொள்வதாயிருந்தால் சொல்லுங்கள்!"
என்றான். "ஐயோ! என்ன பயங்கரமான
வார்த்தைகளைச் சொல்கிறாய்?" என்
றேன். "சாயமடைந்து படுத்துக் கிடந்த
பாண்டியனை ஏன் கண் முன்னால் கொன்
றது பயங்கரமான காரியமில்லையா?"
என்று நத்தினி கேட்டான். இதனால் என்
குரோதம் கொழுந்துவிடத் தொடங்கி
யது. ஏதேனோ வெறிகொண்டவார்த்
தைகளை உளறி அவனை நித்தித்துவிட்டுக்
கொல்லிவிடணன். அப்போதும் அவன்
என்னை விடவில்லை. "இளவரசே!
எப்போதாவது தங்களுடைய மனத்தை
மாற்றிக் கொண்டால் என்விடம்
இருப்பீ வாராங்கள். என்னைச் சக்கர
வர்த்தினியாக்கிக் கொள்ளத் தங்கள்
மனம் இடம் கொடுக்கும் போது
வாராங்கள்!" என்றான். அன்று அவனை
விட்டுப் பிரிந்தவன் பிரகு அவனைப்
பார்க்கவே இல்லை!" என்றான் ஆதித்த
கரிகாலன்.

இதையெல்லாம் கேட்டுப் பயங்கர
மும் இடைப்பும் அடைந்த பார்த்தி
பெந்திரன், "அரசே! இப்படியும் ஒரு
ராட்சனீ உலகில் இருக்க முடியுமா?
அவனைத் தாங்கள் மறுபடியும் சத்திக்
காதது நல்லதாய்ப் போயிற்று!"
என்று கூறிப் பெருமூக்க விட்டான்.

"அவனை நான் பேராய்ப் பார்க்க
வில்லை என்பது சரிதான். ஆனால்
அவன் என்னை விட்ட பூடியில்லை,
பல்லவா! இரவும் பகலும் என்னைச்
சுற்றிச் சுற்றி வந்து என்னை வதைக்
கிறது. பகலில் திண்ணிலே வருகிறது.
இரவில் கணவியே வருகிறது. ஒரு சம
யம் முகத்தில் மோகனப் புன்னகையுடன்
என்னைக் கட்டி அணைத்து முக்தம்
கொடுக்க வருகிறது. இன்னொரு சமயம்
கையில் கூசிய கத்தியுடன் என்னைக் குத்

திக் கொல்லவருகிறது. ஒரு சமயம் கண்
களில் கண்ணீர் பெருக்கி விழிவி
கொண்டு வருகிறது. வேறொரு சமயம்
தலைநிரி கொய்யாய்க் கண்ணகனைத்
தையிடிகளிலும் பிராண்டிக் கொண்டும்
அவறி அழுது கொண்டும் வருகிறது.
ஒரு சமயம் எப்பதிலும் பிடித்தவனைப்
போல் பயங்கரமாகச் சிந்தித்துக்
கொண்டு வருகிறது. இன்னொரு
சமயம் அகமதிபான முகத்துடன்
ஆறுதல் சொல்ல வருகிறது.
கடவுளே! அந்தப் பாதவி என்னை
எப்படித்தான் அவதிகிறது என்று
சொல்லி முடியாது. இன்று மாலை
பாட்டன் கூறியது நினைவுக்கிறதா?
நான் ஏன் தற்காச போகக் கூடாது
என்பதற்கு ஏதேனோ காரணம் கூறி
னார். உண்மையில் நான் தற்காச
போகாமலிருப்பதற்கும் என் தந்தை
எய்தி காஞ்சிக்கு வரவழைக்க விரும்பு
வதற்கும் காரணம் நத்தினிதான்...."

"அரசே! கேவலம் ஒரு பெண்ணுக்குப்
பயத்து கொண்டா தற்காசக்குப்
போகாமல் இருக்கிறீர்கள்? அப்படி
அவள் என்னதான் செய்து விடுவாள்?
வஞ்சனையாக விலும் வைத்துத் தனி
களைக் கொன்று விடுவாள் என்று அஞ்ச
கிறீர்களா?...."

"இல்லை. பார்க்கிறேன். இல்லை இன்ன
மும் என்னை நீ தன்னுடைய புரிந்து
கொள்ளவில்லை. அவள் என்னைக்
கொன்று விடுவாள் என்பதற்காக
நான் அஞ்சவில்லை. அவளுடைய
இஷ்டப்படி என்னைச் செய்ய வைத்து
விடுவாளோ என்றதான் பயப்படு
கிறேன். 'உன் தந்தையைச் செறியில்
போடு!' 'உன் தங்கையை நாட்டை
விட்டுத் தூத்து!' 'இந்தக் கிழவனைக்
கொன்று என்னைச் சிம்மாசனத்தில்
ஏற்று!' என்று அந்த மாய மோகினி
மறுமுறை சொன்னால், எனக்கு அப்
படி செயல்லாம் செய்யத் தோன்றி
விடுமோ என்று பயப்படுகிறேன்.
நன்பா! ஒன்று நத்தினி சாக
வேண்டும்; அல்லது நான் சாக

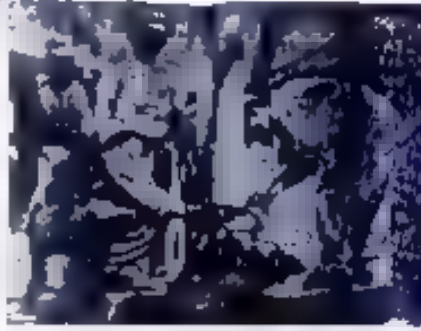

மொறுவின் இலாகை வண்டு
பிடிக்காவிட்டாலும் பரவா
வீடுகளை, குதிராத்திலும் அங்
கையிலும் வண்டு பிடிக்கல்
பட்டுள்ள மொறுவின் மூன்று
கூம்பாகப் பயன்படுத்திக்
கொள்வதிலும் விண் காண
தாமதமாகிறதே? இதனால்
எங்களுக்குப் பண நஷ்டம்?
இதே நேரத்தில் அவை நாடு
வளியிடுகிறது: தான்தொறும்
எண்ணெய்க் கப்பல்கள் இத்
திலகத் துறைமுகங்களுக்கு
வந்து வண்டியை இறக்கிக்
கொண்டிருப்பதாக எத்தனை

- மலர் எண்: காமரே
யின் மொத்தி!
என்னைப் பித்த
பித்த.
- பத்திரிகை எண்
மொத்தி மொறு
இந்த பத்திரிகை.

எண்ணெய் பற்றிய எண்ணெய்கள்

‘கிரேஸ்கப் பருவத்தில் எண்ணெய் கிடைக்குமா?’
என்று கேட்டால் ‘ஜோஸெபா ரோவன் முடியும்’
கிடைக்கும் என்று நம்பிக்கையுள்ளதான் வேண்டும் தடை
பெறுகிறது’ என்று பதில் கிடைக்கிறது. இந்த நம்
பிக்கை விஞ்ஞானபூர்வமானதே. நுழைவிட்ட இடத்தில்
எண்ணெயோ இவற்றை உபயோகிப்பதற்கு கிடைக்காத என்று
புவிவியல் நிபுணர்களும் (Geologists) பூபெண்திக நிபுணர்
களும் (Geophysicists) பூர்வாகக் கூறியிருக்கின்றன. இதைத்
கிடைக்கக் கூடும் என்று நம்பிக்கை ஏற்பட்ட பிறகுதான்
எண்ணெய் கண்டுபிடிக்கக் குழாய்கள் இறக்குவிக்கின்றனர்.
இருப்பினும் இந்த எண்ணெய் கிடைப்பதில் மட்டும்
விஞ்ஞானிகள் தீர்மானமாக ஏதும் முக்கியப்பேய் கூறி
விட முடியாது. பூமிக்கு அடியில் தானியம் மீட்டர்கள்
ஆறும் குழாய்கள் இறக்கிய பிறகுமே எண்ணெய்
கிடைக்காமல் போய்விடலாம்! துரதிர்ஷ்டவசமாக!

பாரத எண்ணெய், இயற்கை வாயு கமிஷன் (டி.
என். ஜி. எல்.) 100 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கத்தில்
இயங்கி வருகிறது. 18,000 பெய்திகள் இதில் பணி
பார்த்தி வருகின்றனர். இதில் ஓர் அங்கமே சென்னை
யில் உள்ள ‘கிரேஸ்கப் திட்டம் அதுவாகும்’.

‘கிரேஸ்கப் திட்டம்’ உருவாக்கி குடியிவானம், பட்
டுக்கோட்டை, அந்தமான், தருவாரூர் முதலிய
இடங்களில் எண்ணெய் கண்டுபிடிக்கும் முயற்சிகள்
தீவிரமாக மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆனால் இந்த இடக்
களில் எண்ணெய் ஏதும் கிடைக்கவில்லை. 1946ல்
காணரக்காலில் வேலை தொடங்கியது. இராய் பரவா
34 மணி நேரமும் வேலைகள் தடைபெற்றனவரும்தான்.
மறு என்னும், செய்வில் என்றும் பாரத தொழி
லாளிகளும் அதிகாரிகளும் உலுத்தி வருகின்றனர்.
கிணறுக்குக் கைகளை வாய்க்கிப் போய் விடுகிறதாம். எனினும்
தொழிலாளிகள் உற்சாகம் இழந்து விட்டார்கள்.

இதற்கிடையில் காணரக்கால் பகுதியில் எண்ணெய்க்
காக்கி கிணறுகள் இறக்குவது சின். டைவ் விரயம்.
இம்முயற்சியைக் கைவிடவேண்டும் என்ற குரல் பரவாக
எழுந்திருக்கிறது. இதனால் பரவோடி ரூபாய் செல
வாகியும் பணம் பூதவாராக இருப்பதை காரணம்.

சமீபத்தில் ஓ. என். ஜி. எல். சின் தடவடிக்கைகள்
கூறியதே லக்ஷ நிபுணர் குழு புதிய எண்ணெய்க்

அக்ஸிபக் செவ்வணி கிரேய
மாகிறது என்று கட்டிக் கொடுத்த
யுள்ளது.

இதற்கிடையில் மேற்கு வங்கத்
தில் ஓரிடத்தில் எண்ணெய் வண்டு
பிடிக்கப்பட்ட ஒரு கதை ரொம்ப
கவரவியமானது. இரண்டு கோடி
ரூபாய் செலவழித்து எண்ணெய்க்
கிணறு இறக்கிய பின் கிடைத்த
எண்ணெயைப் பரிசோதித்துப்
பார்த்து அதுப்பி ஸ்தத்தாகிவிட்டது.
அதற்குப் பரிசோதித்த விஞ்ஞா
னிகள் இது எண்ணெயெனவே
அல்ல. மசக் எண்ணெயாகும்
என்று தீர்மானித்து விட்டார்கள்.
அப்படியும் யோசித்துப் பார்த்த
தில் கிணறு இறக்கப் பயன்பட்ட
சாதனங்கள் பூமியில் புதல்கண்டு
வெளிவர மறுத்ததும் காரண
மென்றே எழுப்பாத இரண்டாம்
ரொண்டமான மசக் எண்ணெயை
உகியே விட்டதும் தீயனர்களாகி
நினைவுக்கு வந்தது!

எண்ணெய்க் கிணறு இறக்கு
வது ஒரு வழக்கான கோழிசோழை
தான். கைக்கெட்டியது காய்க்கு
விட்டது கழுக்குறுது போகக்
கொத்ததற்குக் கிருந்தியாக ஏத
படக் கூடிய தான் ஆனால் உண்
மெய்க் கிணறுகள் நெத்திரவராக
அமைத்து விட்டார்களே பவ உள்
சென்னைக்குப் பாரதத்துக்கு உத்தி
யி செவ்வணி மீச்சமாகும்.

- பரவா

முதிர்ந்த
மாதருக்கான
புடவைகள்

சகல வகைப் புடவைகளும் பரம்பரை கடற்கைகளில் கிடைக்கும்

பல்வேறு மாதருக்கேற்ற பல்வகைப் புடவைகள்:
விரும்புவதைத் தேர்த்தெடுங்கள் !

[illegible]

பாம்பே டையிங்

மகாபாரதம்

ராஜாஜி

துரோணனுடைய வில்லில் சாத்யகி
தன் பாணங்களால் அறுத்துத் தள்ளி
னான். பாரதவாதுரர் ஒரு விநாடியில்
வேறு வில்லை எடுத்து நானேற்றி
றிந்தார். அதையும் சாத்யகி உடனே
அறுத்தான். மறுபடியும் வேறொரு
வில்லை எடுத்து ின்றார். அதையும்
அறுத்து விட்டான். இவ்வாறு நானேற்
றவே விடாமல் மூன்றொரு விற்களை
சாத்யகி அறுத்து விட்டான். இந்தச்
சாத்யகியானவன் ஸ்ரீராமர், கார்த்த
வீரியன், தளஞ்சாயன், பீஷ்மர் இவர்
களால் போல் யுத்தம் செய்கிறான்
என்று துரோணர் தமக்குள் என்
னாகித் திருப்தி அடைந்தார். ஆசாரிய
ருக்கு இவ்விதமாக விரோதிகளிடம்
தல்ல சாமர்த்தியத்தைப் பார்க்கும்
போது சத்திராஷம் உண்டாவது
இயற்கை.

துரோணர் மர்த அஸ்திரக்ஷாகப்
பிரயோகம் செய்தாரோ, அதே அஸ
திரத்தை அந்த முகமையின் சாத்ராஜி
பிரயோகம் செய்வான். இவ்வாறு
வேரு நாம் கழிந்தபின்னர் தனது
வேதத்தின் களையைக் கட்ட
துரோணச்சாரியார் சாத்யகியைக்
கொள்ளும் பொருட்டு அக்ஷேயரஸ்
திரத்தைத் தொடுத்தார். சாத்யகியும்

உடனே அதை வெட்டும்படி
யான் வருணஸ்திரத்தைத்
தாமதமின்றிப் பிரயோகித்
தான்.

வர. வர சாத்யகியின்
வலிமை தளர ஆரம்பித்
தது. அதைக் கண்ட கௌர
வர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்து
கர்ஜித்தார்கள்.

சாத்யகி பீடிக்கப்படு
கிறான் என்று யுதிஷ்டிரன்
அறிந்து அருகிலுள்ள வீரர்
களைப் பார்த்து, "சத்தம
னும் வீரனும் சத்ய பராக்
கிரமனுமான் யுய்தானன்
துரோணரால் மிகவும்
கொடுமைமயாக எதிர்க்கப்
படுகிறான். —உடனே அவன்
இருக்கும் இடம் செவ்வாய்
கள்" என்றான்.

திருஷ்டத்யும்னன் ப்
பார்த்து, "சீக்கிரம் சென்று
துரோணரைத் தடுப்பா
யாக! பிராமணர் சாத்யகி
யைக் கொன்று விடுவார்,
ஏன் நிற்கிறாய்? உடனே
வேகமாகப் போய் சாத்யகி

இருக்கும் இடம்சேர், துரோணராக்மம்
குப் பெரிய பயம் தோண்டிடிருக்கிறது. சிறு
பையன் பறவையைக் கயிறினாலும் கட்டி
விளையாடுவதைப்போல் சாத்யகியுடன்
துரோணர் செய்யும் யுத்தம் அவருக்கு
விளைவாட்டாக இருக்கிறது. அவனும்
அவரை இனி எதிர்க்க முடியாது. நீ
சீக்கிரம் போய் உதவி செய். மற்றவர்
களையும் அழைத்துச் செல், தாமதம்
செய்யாதே. அந்தக்ஷுடைய பற்களாக்
கிளைகளில் சாத்யகி அகப்பட்டுக் கொண்
டிருக்கிறான்" என்றான். படைகளையெல்
லாம் துரோணரைத் தாக்கவும் கட்டளை
விட்டான்.

அநேகரும் கஷ்டப்பட்டுச் சாத்யகி
யைத் தப்பிவித்தார்கள்.

அச்சமயம் பாஞ்சஜன்யத்தின் ஒலி
கேட்டது. யுதிஷ்டிரன் கவலைபுற்றார்.

"சாத்யகியே! பாஞ்சஜன்யம் மட்
டும் ஒலிக்கிறது. காண்மபத்தின் சப்தம்
கேட்கவில்லை. பார்த்தவியப் பற்றி
எனக்குச் சந்தேகமா யிருக்கிறது.
ஐயந்தரகளுக்குத் துணையாக நிற்கும்
வீரர்களை அவன் சூழப்பட்டு ஆபத்தி

↑ பாரதவாதுரர் - துரோணர்.

↑ யுய்தானன் - சாத்யகிக்கு மற்றொரு பெயர்.

விருக்கிறான் என்றே தோன்றுகிறது. முன்பக்கத்தில் கைத்தவணுடைய சேனை யும் பின்பக்கத்தில் துரோணருடைய பெருஞ் சேனையும் அருக்கனனுக்கு ஆபத்து விளைவிக்கும்படியாக இருக் கின்றன. அருக்கனன் சூரியோதயத் தில் சக்துரு சேனையில் துழைந்தான். இப்போது பசுவின் பெரும் பாகம் கழிந்து விட்டது. பாஞ்சஜன்யம் மட் கும் ஒலிப்பதாய், தனஞ்சயன் மாண்டு விட்டு வாகதேவன் மட்டும் புத்தம் செய்கிறதே என்று சத்தேகப்படு கிறேன். சாத்யகி! உன்னைச் செய்ய முடியாத காரியம் இல்லை. அருக்கனன் உனக்குத் தோழனும் ஆசானுமாக வான். அவனுக்கு இப்போது தீச்சய மாகச் சங்கட நிலை ஏற்பட்டிருக் கிறது. சாத்யகி! தனஞ்சயன் உன் னைப் பற்றி என்னிடம் பல தடவை மிகவும் புகழ்த்து பேசியிருக்கிறான். 'சாத்யகிசையப் போன்ற சத்தியப் பராக்கிரமன் வேறொருவன் இல்லை' எ ன் று வனவாசத்தில் இருக்கும் போதே சொன்னான். அதோ பார்! புத்தத்தினால் கிளம்பிய புழுதி. அருக் கனன் சத்துருக்களால் குழப்பட்டிருக் கிறான் என்பது நிச்சயம். ஜயத்ரதன் மகாகுரன். அவன் விஷயத்தில் உயிரை விடத் துணிந்து பல வீரர்களும் அவ னுக்குத் துணையாக இருக்கிறார்கள். உடனே போ" என்று பட்டபட்டிடன் தருமன் சொன்னான்.

இப்படி மிகவும் வற்புறுத்தப்பட்டவ னாக சாத்யகி, "தருமத்தினின்று தவறுதலரே! உம்முடைய கட்டினை நான் தலை மேல் கவிப்ப வன். தனஞ்சயனுக்காக நான் எதைத் தான் செய்ய மாட்டேன்? அவன் விஷயத்தில் என் உயிரும் எனக்கு ஒரு பொருளாகாது. உம்மால் ஏவப்பட்டால் நான் தேவர்களோடும் எதிரித் துப் போர் புரிவேன். ஆனால் எல்லா விஷயமும் அறிந்த வாகதேவனும் அருக்கனனும் என்னிடம் சொல்லிப் போனதைத் தேவரிடம் விஞ்ஞாப னம் செய்து கொள்ளுகிறேன். 'ஜயத் ரதனைக் கொன்று நிரும்பும் வரை'யி ன் புதிஷ்டிரனுக்குக் காப்பாக இரு. மிகவும் ஜாக்கிரதையாக அவரைப் பார்த்துக் கொள். உன்னை நம்பி நாங்கள் போகிறோம். கௌரவ சேனை யில் நாம் அஞ்ச வேண்டியவன் துரோணர் ஒருவரே. அவருடைய பிரதிக்ஷை உனக்குத் தெரியுமா! தரும புத்திரரை உன் காப்பில் வைத்து விட்டு நாங்கள் போகிறோம்" என்று வாகதேவரும் அருக்கனனும் என் னிடம் சொல்லிப் போனார்கள். அருக்

னன் என்னை பதிலும் தம்பியும் இங் வொறு கட்டிலிட்டுப் போயிருக்கிறான். தான் இப்போது எப்படி அதைப் புறக்கணிக்க முடியும்? அருக்கனனைப் பற்றி தீர் கவலைப்பட வேண்டாம். அவனை வாரும் ஜெயிக்க முடியாது. கித்து ராஜனும் பந்தவர்களும் தனஞ் சனுக்குப் பதிலாக ஒரு பங்கு ஈடாக மாட்டார்கள். தரும புத் திரரே! உம்மை யாருடைய காப்பில் விட்டு விட்டு தான் போவேன்! துரோணருடைய எதிர்ப்பைத் தாங்கக் கூடிய எவனையும் தான் இங்கே காண விட்டேன். தன்ருக ஆயோசித்து எனக்குக் கட்டிலாவிராக" என்னான்.

"இரண்டையும் தீர ஆலோசித்தே தான் உன்னை அருக்கனனிடம் போகச் சொல்லுகிறேன். என்னுடைய அனு மதியைப் பெற்று நீ செல். மகாபல சாஸிவான பீமன் எனக்குக் காப்பாக இருக்கிறான். நிரஞ்ஞத்தயும்னனும் இருக் கிறான். இன்னும் பலர் இருக்கின்றனர். என்னைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம்" என்று சொல்லித் தா க் கவியின் தேரில் அம்புப் பொட்டிக்கிறா யும் எல்லா உபகரணங்களையும் அங் திரங்களையும் வைத்து தன்ருக இளைப் பாரிய குதிரைகளையும் பூட்டச் செய்து

ஆசிரவந்தித புதிஷ்டரன் சாத்தியபய
கருப்பினன்.

"பீமசேனா! தரும புத்திரரைப்
பார்த்துக் கொள்" என்று சொல்லி
விட்டுச் சாத்திய தனஞ்சயன் நோக்கிச்
சென்றான்.

இங்ஙனம் சென்ற சாத்தியபயைக்
கௌரவப் படை பகமாகத் தடுத்தது.
தடை செய்தவர்களை பெய்
லாய் வென்று பகரை வதம் செய்து
சாத்தியி சென்றான். வழியில் அநேக
சத்துருக்களுடன் போர் செய்ய நேரிட்ட
படியால் அவன் அருச்சுனனிடம் போய்ச்
சேர நேரமாயிற்று.

சாத்திய புதிஷ்டரன் விட்டுப்
பிரிந்ததைப் பார்த்த துரோணர்
பாண்டவ சேனைபை இடைவிடாமல்
தாக்கினார். பாண்டவர்களுடைய
சேனை ஒழுக்கு குறித்து பீம் வாய்க்
நேரிட்டது. புதிஷ்டரன் மிகவும் கவலைப்
பட்டுச் சித்திக்க ஆரம்பித்தான்.

86. புதிஷ்டரன் ஆசை

"அருச்சுனனையும் காணவில்லை; அவ
னைத் தொடர்ந்து சென்ற சாத்தியபயம்
நிறும்பவியலை. பீமனோ! தம்பியைப்
பற்றி எனக்கு மிகக் கவலையாக இருக்
கிறது. பாஞ்சஜன்யம் ஒளிக்கும்போது
காண்மபழம் கூட ஒளிக்காம விருப்பது
என் உணரத்தில் மிக்க பயத்தை உள்
டாக்குகிறது. உயிரைப் போன்ற தன்
பணம் வீரனுமான சாத்தியபயை அனுப்
பினேன். அவனும் நிறும்பவியலை. என்
னுடைய கவலை வளர்ந்து வருகிறது"
என்று புதிஷ்டரன் பீமசேனனிடம்
கொல்லி ஒன்றும் செய்வத் தோன்றாமல்
நிலைத்தான்.

"உமக்கு இப்படிப்பட்ட மனக் கவக்
கம் வந்ததை நான் எப்போதும் பார்த்த
தில்லை. எதிர்ப்பத்தை விட வேண்டாம்.
எனக்கு என்ன உபகார வேண்டுமானாலும்
இருவிராக, மனத்தைத் துக்
கத்தில் சிக்கிக்கொண்ட விட வேண்
டாம்" என்றான் பீமன்.

"அப்பனே! உன்னுடைய தம்பி
இறந்த விட்டான் என்று நான்
எண்ணுகிறேன். அவன் வீழ்த்தப்பட்ட
படியால் மாதவனை ஆயுதம் எடுத்து
புத்தம் செவிலுள் போகிறார்களென்று.
பாஞ்சஜன்ய ஒளி மட்டும் கேட்கிறது.
தனஞ்சயனுடைய கில்கில் ஒளி கேட்ட
விலை, ஒப்பற்ற ரூனும் தமக்கு உயிரு
மான தனஞ்சயன் கொல்லப்பட்டான்
என்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது. நான்
மதிமயக்கமடைத்து விட்டேன். பீமனே!
என் சொற்படி நீ நடப்பதா விருந்தால்

உடனே தனஞ்சயன் இருக்குமிடம்
செல். சாத்தியபயையும் அருச்சுனனையும்
பார்த்துச் செயல் வேண்டியதைச்
செய்து நிறுப்பி வா. என் பேச்சுக்
கிணக்கி சாத்திய அருச்சுனன் சென்ற
வழியைத் தொடர்ந்து கௌரவ சேனை
பைப் பிளந்துகொண்டு சென்றான்.
அவர்களைத் தொடர்ந்து நீயும் போய்
அவர்கள் கைமமாய் இருப்பதைக்
கண்டாயாவிட உன் மிம்ம நாதத்தால்
அழிவேன்" என்றான்.

"நாதனே! விசம்பட வேண்டாம்.
நான் போய் அவர்களைக் கண்டு கைம
மாக இருப்பதைத் தெரிவிக்கப் போகி
றேன்" என்று இரண்டாயது பேச்சு
இங்ஙமைய் ஒப்புக் கொண்டு நிறுட்ட
புமன்கைப் பார்த்து. "பாஞ்சாலனே!
தருமநத்தனரை எப்படியாவது பிடிக்க
வேண்டும் என்று துரோணர் உபாயத்
தைத் தேடிக் கொண்டிருப்பது உணர்வுத்
தெரியும். அரசனை ரட்சிப்பது முக்கிய
மான கடமை. ஆனால் அவருடைய
கட்டிகளைய நான் திறைவித்தவென்ற
டியவளுக் இருக்கிறேன். உன்னை நம்
பிப் போகிறேன்" என்றான்.

"பீமனே! சித்தனை வேண்டாம்.
ஆலோசிக்காமல் போவாயாக, என்
னைக் கொல்லாமல் துரோணர் புதிஷ்ட
ரரைப் பிடிக்க முடியாது" என்று
வீரனும் துரோணருக்குப் பரம் சத்துருவு
மான தரும குமாரன் சொன்னதும்
பீமன் வேகமாகச் சென்றான்.

அருச்சுனனுக்குத் துணையாக அனுப்
பப்பட்ட பீமனை வழியில் கௌரவர்கள்
குழ்த்து கொண்டு தடுத்தார்கள். அனல்
சிம்மமானது அற்ப மிருகங்களை வீரட்டி
யடிப்பது போல் அவன் பகைவர் கூட்
டத்தைத் துரத்தியடித்துத் திருத
ராஷ்டிர குமாரர்களில் பதினொரு பேர்
களையும் வழியில் கொன்று, துரோ
ணரை அனுவினான். அவர் அவனைத்
தடுத்தது. "பீமசேனனே! சத்துரு
வாகிய என்னை நெயிச்காமல் நீ செய்வ
முடியாது. உன் தம்பி அருச்சுனன்
என் சம்மதம் பெற்றுச் சேனையில் புலத்
தான். உனக்கு நான் சம்மதம் தர
மாட்டேன்" என்றார். பங்குனைப்
போய் பீமனும் தன்னைக் கொள்கிறப்பான்
என்று எண்ணி இங்ஙனம் சொன்னார்.

பீமனே துரோணருடைய பேச்சைக்
கேட்டு மிகுந்த கோபம் கொண்டு,
"ஓய் பிராமணரே! உமது சம்மதத்
தின் பேரில் அருச்சுனன் சேனையில்
பிரவேசிக்கவில்லை. அவன் தன் பராச்
சிரமத்தைக் கொண்டு உம்முடைய
வியூகத்தை உடைத்தான். நான் அருச்
சுனனைப் போல் உம்மிடம் தகைய காட்
டேன். நான் உமக்குச் சத்துரு. ஒரு

காலத்தில் நீர் எங்களுக்குத் தந்ததையும் குருஷமாக இருந்தீர். நாங்களும் உம்மை வணங்கினோம். இப்போது நீர் எங்களுக்குச் சத்துருவென்று நீரே சொன்னீர். அவ்வாறே இருக்கட்டும்" என்று சொல்லிக் கதாபுத்ததைச் சுழற்றித் துரோணரைத் தாக்கினான். துரோணருடைய ரதம் பொடியாவிற்று.

துரோணர் வேறு ரதம் ஏறினார். அதையும் பீமன் பொடியாக்கினான். இவ்வாறு துரோணரைத் தாக்கி நான்கு பக்கங்களிலும் இருந்த யுத்த வீரர் களையும் வீரட்டியடித்து வழி செய்து கொண்டே உள்ளே பிரவேசித்தான்.

அன்று துரோணருடைய எட்டு ரதங்கள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக உடைக்கப்பட்டன. சேனையைப் பிளந்து கொண்டு போகும் பிழைப் போஜர் களுடைய சேனை எதிர்த்தது. அதையும் துவம்சம் செய்து மூன்றால் சென்றான். அதன் பின்னும் வந்து தடுத்த சேனைப் பகுதிகளை யெல்லாம் வதம் செய்து வேகமாகச் சென்று பீமன் ஐயத்தரத ஐயடைய சேனைபுடன் போர் புரிந்து கொண்டிருந்த அருக்கனையக்கண்டான். அருக்கனையக் கண்டதும் பீமசேனன் சிம்மத்தையப்போல் கர்ஜித்தான். அவன் செய்த கர்ஜனையைக் கேட்டதும் கிருஷ்ணனும் அருக்கனையும் மலிழ்ச்சிப் பர வசமடைந்து அவர்களும் சிம்மநாதம் செய்தார்கள்.

தருமபுத்திரன் இந்தக் கர்ஜனையைக் கேட்டுக் களிப்புற்றான். சோகத்தை

விட்டுத் தனஞ்சயனை மனத்தில் ஆரீர் வதித்தான்.

"அஸ்தமிப்பதற்குள் அருக்கனன் தன் பிரதிக்ஷையை முடித்து சிந்து ராஜனை வதம் செய்து திரும்புவான். தனஞ்சயனால் ஐயத்தரன் கொல்லப் பட்ட பின் துரியோதனன் சமாதானத் துக்கு வரலாம். தம்மிமாரர்கள் கொல் லப்பட்டதைக் கண்டு மூடனான துரி யோதனனுக்கு நல்ல புத்தி உண்டாக லாம். சிறந்த அரசர்களும் போர்வீரர் களும் ஈதத் களத்தில் வீழ்த்தப்பட்டதைப் பார்த்து மந்த புத்தியுள்ளவனான துரியோதனன், தன் பிழையை அறிந்து, சமாதானத்துக்கு வரலாம். மீதாமக ரான பீஷ்மர் வீழ்ந்த பின் நமக்குள் உண்டான இந்தப் பாடமான் எவரம் ஒழிந்து. எஞ்சி யுள்ளவர்களாவது பிழைக்க வழி ஏற்படுமா?" - இவ்வாறு தருமபுத்திரன் பலவிதமாகச் சிந்தித் துக் கொண்டிருந்தான்.

இப்படி புதிஷ்டிரன் சமாதானத்தில் ஆவன செலுத்திச் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கையில் பீமனும் சாத்யவியும் அருக்கனையும் சென்ற இடத்தில் கோர மான புத்தம் தடைபெற்றது. உலகம் எப்படிச் செல்ல வேண்டும்? அதற்காக என்ன நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற வேண் டும் என்பதையெல்லாம் அண்டவன் அன்றி வேறு யார் அறிவார்? .சேனத் தும் அவன் செயல் அல்லவா? [தொடரும்]

படித்துப் பாருங்கள்!

மயில் நாயு தேசியப் பறவை

மயில்கள் நேராக விடுது ஆடிப் பறத் திருக்கலாம். மயில்கள் எல்லா யோட்டிப் பறத் திருக்கிறதென? "பெரும்பாலும் கூட்டிலாகத்தான் வரும் என்பனம். நல்ல தெருவரத்தோடும் வைத்து விடுவோரும் வண்டியிடும். ஆண் மயில்களுக்குடையில்தான் எண்டை நடக்கும். அளவு போருக்குச் சுவன் விடுது ஏன்னை ஒன்று தெருக்கும். அளவு வும் நடக்கவியும் ஆயத்தக்களக்க கொண்டு போக ிறம். இந்தச் சுவன்களில் யகை இருக்கள் ஒரு கலாம் யோல் பந்துக்கின்றன. அதனால் அந்த இடங்களைக் கொத்திப் பறித்தெரிய வேண்டியிருக் கிறது. சுவன் உயித்திக் கொண்டு கந்தியென்ற வற்று ஏன்னை ஒன்று தாக்கி விடுவது வேண்டியிருக்கும். பறந்து பறந்து கொத்துப். கொஞ்ச நேர வண்டியும் பிறகு இரண்டும் வந்தும் சிந்தி யளி இழந்து விளையாடலிடும்"

நாயு தேசிய பறவையான மயிலும் பறந் திருப்போன்ற பல தகவல்களை கொடுத்திருந் திருப்பால். குழந்தைகளுக்கென்றே நினைவுப் படகையுடன் கொட்டை எழுத்துக்களில் அள்ளிப்போட்டிருந் து. அதனால் சில இடங்களில் அச்சம் மேலாகும்

இக்கணம் மேலாகும் கொட்டையையே தெரி கின்றன.

தெக்கோழிகள் புத்தக டிரைட் ஆதாரில் வெளியிட்டோர்: ருயிலன் பதிப்பகம், சென்னை-17; விண். கு. 1-43; ஆசிரியர். டி. பி. குரூம்; தமிழாக்கம்: ருயிலன்.

நான்கு துதி பூக்கள்

1. நுகசேகரர் இயற்றிய மூலத்தமரன் (70 காசு); 2. ஸ்ரீராம நாம ஸங்கீர்த்தனம் (25 காசு); 3. ஸ்ரீ தேவிகளின் கோபால விம்சதி (20 காசு); 4. ஸ்ரீ தேவிகளின் பகவத் வான் ஸோபானம் (40 காசு).

இந்த நான்கு நூல்களும் கு. 1.25 அனுப்பு திறவர்களுக்கு அனுப்பப்படும். தமிழிலும் தேவநாசுவியிலும் மூலமும், தமிழில் பதவுரை பொழிப்புரைகளும் கூடிய பரம் உத்தம நூல்கள்.

பிரகரம் செத்தவர்: எம். கே. ரங்கசுலாமி அய்யங்கார், ஸ்ரீராமநாதர் வடக்கு வீதி, சென்னை - 18.

உடைத்துக்
கொள்கும.

கொர்ப்பதற்குக் கொஞ்சம்...

அலுவலகத்தில் உட்கார்ந்து
மோட்டுவனையைப் பார்த்துக் கொண்
டிருக்கும் போது அலுவலக நண்பர்
ஜெயராமன் என் பக்கத்தில் உட்
கார்ந்திருக்கும் கந்தரத்திடம் வந்து,
காதலுலகம் குனிந்து, ஏதோ மென்
சாப் போலி மீட்டுத் தம்மிடத்துக்குப்
போகத் திரும்புகிறார். "என்னய்யா,
என்ன விஷயம்?...?" என்று அவர்
வாயைக் கிஸ்ருகிறேன் நான்.
"அதெல்லாம் ரகசியம் துபா....
அப்பறம் சொல்லிறேனே!" என்று
கூறிக் கண்ணைச் சிமிட்டி மீட்டுப்
பொகிறார் ஜெயராமன். நான்
கந்தரத்தை உலுக்குகிறேன், "என்
னய்யா நமாசாரம்?...?" என்னவோ
ரகசியம், கிகசியம் என்கிறே?..."
என்று கேட்கிறேன். அவரோ
நமட்டுச் சிரிப்புச் சிரித்தவண்ணம்
"அப்பறம் சொல்லிறேனே!...."
என்று பாய்க்கக் காட்டுகிறார்.

எனக்கோ ஆவல் மெண்ட
வெடித்தும் மீடும் போல் இருக்
கிறது. அவர்களுக்குள் பரிமாறிக்
கொள்ளப்பட்ட ரகசியம் என்ன
வாக இருக்கும் என்று கனிக்க
முடியுமிறேன். ஆபீசில் சம்பள
உயர்வுகளை நிர்ணயம் பண்ணக்
கடிய நேரம் இது. யார் யாருக்
குப் பதவி உயர்வு, யார் யாருக்குக்
கைசரிப்பு என்பது பற்றி வதந்திகள்
மலிவாக உலவக் கடிய பருவம்.
"கோஸரப்புல் (ஒருவருடைய கார
ணப் பெயர் அது)லுக்குப் பிரமோ
ஷன் உண்டு என்று சொல்லிக் கொண்
டிருந்தார்களே, அது இவ்வளவு என்று
கிட்டதா? பூக்காரி (டைப்பிஸ்ட்
கல்யாணி)க்கு இரட்டை இன்சிரி
மெண்ட. கொடுக்கப் போகிறார்
களா? பல்லாவரத்தாளைப் பெங்களூ
ருக்குத் தூக்கி விடுவார்களோ?...
இந்த ரகசியங்களில் எதை அந்தப்
பாவி ஜெயராமன், கந்தரத்தின்
காதல் ஒதிக் கீட்டுப் போயிருப்பான்?"
என்று மூனையைப் போட்டுக் கசக்கிக்
கொள்கிறேன்.

ஜெயராமன் ஆபீஸ் விஷயமே
பேசாதிருந்திருக்கலாம். ஆனால் அவர்
சொன்ன 'ரகசியம்' என்ற அந்த
ஒரு வார்த்தை தம்மை என்னென்ன
வெல்லாம் கற்பனை செய்து பார்த்து
துண்டுவிடுகிறது?

ரகசியங்கள் பல வகை. குடும்ப ரகசியம், அரசாங்க ரகசியம், தொழில் ரகசியம் என்று அஞ்சிக் கொண்டு போகலாம். சின்னஞ் சிறு கயதில் பாட்டியிடம் ராஜா-ராணி கதை கேட்கும்போது அந்த ஒற்றைக் கண் ராட்சதனின் உயிர் ஏழு கடிகளுக்கு அப்பால் உள்ள ஒரு நீலம், ஒரு மாமரத்தின் உச்சரானிக் கிளைகளில் கடு கட்டியிருக்கும் பஞ்சவர்க்கை விளையும் அடைபட்டிருக்கிறது என்மிற ரகசியத்தை எத்தனை ஆகத்துடன் செவிசெய் வாய்க்கிக் கொள்கிறோம். அப்போது முனி விடுமிற இந்த ஆசை, எத்தனை கயதானதும் தொடர்கிறது.

பள்ளிச் சிறுவனாக இருக்கும்போது மயிலிறகு குட்டி போடும் இரகசியத்தை அறிந்து கொள்ள அங்கு காட்டுகிறோம். மாணவப் பருவத்தில் பரிட்சைக் கேள்வித் தாண்டன் அம்பலமாகாதா என்று இரகசியமாக விசாரித்துப் பார்க்கிறோம். இன்னும் கொஞ்சம் வயதான பிறகு வீட்டுக்குத் தெரியாமல் ரகசியமாகச் சினிமாவுக்கும் போய் விட்டு வரவும் கிரெட் பிடிக்கவும் கற்றுக்கொள்கிறோம். இடைவெலை ரகசியமாகக் காதலிக்கிறோம். அதிலே அடைத்த தோல்செயை ராத்திரத்தின் ரகசியமாகப் புதைத்து விட்டுக் கல்வாணம் பண்ணிக் கொண்டு வர்ப்புக் கையின் ரகசியத்தை அறிய முகிடுகிறோம். பல ரகசியங்களைச் சந்தித்து மென்று விழுகிற, தீரணித்து அதுக்குச் சேதித்த பிறகு கடைசியாக இறை கத்துவம் என்மிற ரகசியத்தை அராய்வதில் நான் இருக்கிறோம். அட்டா! ரகசியம் என்ற ஒன்று மட்டும் இல்லையானால் அப்பறம் வாழ்க்கையில் கலை எது?

"இந்தச் சுற்றறிக்கையை தம் அபிசில் உள்ள அத்தனை பேரும் பார்க்கதாக வேண்டும். எனவே, 'ரகசியம்' என்று ஒரு கவர்டேக் கடை அடித்து அதற்குள்ளே இதைப் போட்டு என் ரெஜிஸ்ட்ரேஷன்!" என்றாராம் ஒரு முதலாளி. அந்த முதலாளி மனித சாவுவச்சுத் தன்னை உணர்ந்தவராக இருக்க வேண்டும். இவ்வெல்லாம் இப்படியொரு யூதி எப்படித் தோன்று?"

ரகசியங்கள் இவ்வெல்லாம் கரித் திரளும் கிடைபாது; கரித்திரக் கதைகளும் கிடைபாது. அரச பரிபலா ரகசியங்கள், அத்தப்பர ரகசியங்கள், ரகசிய நிலவரங்கள், ரகசியச் சுத

வுகள், ரகசிய ஒத்தர்கள், ரகசிய ஒலைகள், ரகசியத் தலைமன்றவுகள் அத்தனையும் இவற்றில் உண்டு.

சத்திப்புக்கும் ரகசியமாக நிகழ்வதண்டு. காதலர்களில் ரகசியச் சத்திப்புக்கு முன்னால் அவர்கள் உணர்வு ரகசியமாகச் சத்தித்துக் கொள்ளும். இதயங்கள் ரகசியம் பேசிக் கொள்ளும், இதழ்கள் ரகசியச் சிரிப்புக்களை உதிர்க்கும்; இந்த நிலை ரகசியமும் தன்னுமே ஒரு தான் அப்பலத்துக்கு வரும்.

ராஜாக்கத் தலைவர்களும் துதுவர்களும் கூட ரகசியமாகச் சத்தித்து உண்மையாகுவதண்டு. இந்த ரகசிய உண்மையடிகள் பின்னோடு காலத்தில் வெளியாகும்போது, "பு! இவ்வளவாகாது!" என்று நினைக்கும் பல அளவையுப் உண்டு!

ஒற்றர்களின் உடம்பிறப்பு ரகசியங்கள், அவர்கள் இன்னார் என்பது மூதல் நடவடிக்கைகள் வரைக்கும் அத்தனையும் ரகசியங்கள்தான். அவர்களை நிறல் போல் தொடர்ந்து குட்டை உடைப்பவர்கள் சாதாரண மாணவர்கள் அல்ல; ரகசியப் போலீஸ் காரர்களாக்கும்!

பெண்களிடம் ரகசியங்களைச் சொல்லக் கூடாது என்பார்கள், அவர்களால் ரகசியங்கள் வெளிவிடாமல் இருக்க முடியாதாம் இப்படிச் சொல்மிறவர்கள் ஏதாவது அத்தை பாட்டி கதையை ஆதாரம் காட்டுவார்கள். இதெல்லாம் கம்மா சொல்மிற பேச்சு. வேண்டுமானால் பெண் பெரிய கம்பெனிகளில் நுழைத்து விசாரித்துப் பாருங்கள். 'கான்பி ஸ்கீயம்' (அத்தரங்க) ஸ்டெனோகிராப் பெண்களைப் போட்டிருக்கிறார்களா இவ்வளவு என்று என்னைக் கேட்டால் பெண்களே ஒரு ரகசியம் என்றுதான் சொல்வோம் அல்லவென்கிற ரகசியம் எதையும் வெளிக்க முடியாது என்பது தான் அது. வரத்தில் கூட ரகசியம்.

அப்படியே அவை அடக்க முடியாமல் ஒரு பெண்ணி் ஒரு ரகசியத்தை உடைத்து விட்டாள் என்னுடைய கடைசியாக இதுபோன்ற ஒரு காதலியைத் த அத்துடன் சேர்த்துச் சொல்வான்: "அவள் உன்விடம் சொல்லக் கூடாது என்று சொல்லி எதைச் சேவிடும் சொன்னவோ, அதை உன்விடம் நான் சொன்னேன் என்பதை அவ்விடம் த் சொல்லி விடாதே! பிள்க!"

- எம். வி. ஆர்.

அப்படிப் போடுவது எந்தெங்கும் இல்லை. சேர், பெருக, தரைதான். ஒரு ரூபாய்க்கு உப்பெனச் சேர் என்பது ஒரு விசேஷம்.

இதைப் பதினெட்டுப்போதே மதுரை பத்மநாபனிடம் வைத்துப் பின்பாட்டுப் பாடிவிடுகிறேன். சென்னைப் பஞ்சாபகோ எங்கிலிகள் காவப்பேந்தக்குப் பின்பாட்டுப் பாடிய நாளில் பி. எம். வெறு நாயர் உப்பெனலில் சேர யாப்பிக்கு விடைத்தது. வேறு சில உப்பெனலிலும் சேர்த்து நடத்த விடது உப்பெனலுக்கு சேர்த்தேன்.

சென்னைப் புரட்சிகரமாக சேர் ஜோடிகள் செய்து வந்த சி. உப்பெனா தாடக உப்பெனலினர் உப்பெனல் சலில் வைத்துக் கொண்டு மற்ற உப்பெனல்களும் போனார்கள். உப்பெனா பெரிய அறிவாளி. பெரிய நடிகர். மகா பேரறிவு. 'பிரீக் சேர்' என்றெல்லாம் ஆரம்பித்தது இவர்தான். கிட்டப்பா அந்த தாடக குழுவினருக்கிட நடிகர். உப்பெனா உப்பெனலில் ஒளி அமைப்புகள் ஆரம்பமாகி கிட்டப்பா.

நாடகமேடை

கடவுளோ மெனின் கடவுள் வரும். காப்பாடு போட்டு மாதம் ஐம்பது ரூபாய் என்று ஆரம்பமான உப்பெனல் ரூபாய் தானாது வரை ஏறிற்று. இதேமே, உப்பெனா கிள் இரண்டு நாள் வரை நடத்தது.

கார் வராகப் போலும்போது அக்கங்கே பெரிய சேந்தல் தளரிக் கட்டுமே பதினெட்டு நாள் ஆகும். வைகுண்டம் சேர் பங்குக் ஆயிரம் ஜனங்கள் 'தமோ தாராயண' என்று உப்பெனலில் போட்டுக் கொள் வார்கள். இராமாதுரை நாடகத்தில் திருப்பதி சேரில் கிப்பி தரித்த பத்திரிகை கிறே விழுந்து நமஸ்காரம் செய்ததும் தெந்தியில் தாமத்துடன் எழுந்திருக்கும் காட்சியில் என்ன பரபரப்பு ஏற்படும் தெரியுமா?

நடிப்பவரே நூறு பேர் என்றால், சேர் வெளிக் குறு பேர். இதை நம்பி இருநூறு குடும்பம் வாழ்ந்தது. உப்பெனா ஏராளமாக உப்பெனலிதான். எந்த உப்பெனா கோவில்களில் எவ்வளவோ கைகளில் செய்திருக்கிறார்.

அவரது பிரபல தாடகம் தளவதாரம். இது 1700 முதல் நடக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிட்டப்பா ராமர், நாள் பரதம், பாதுகா பட்டாயினோடு சேரில் 'தசரக ராஜகுமாரா, அங்காரா, அநிதிரா, கருமாரா' என்ற பரதனும் ராமனும் கிட்டப்பாட்டுப் பாடும் சேர் ரொம்ப உருக்கமாக இருக்கும். கிட்டப்பா உப்பெனலில் கிட்டப்பா பிரீத் போது. "கிட்டப்பாவுக்குப் பதில் பத்துதுதான்" என்று கொள்கிவிட்டார் உப்பெனா. தான் முதலில் கிட்டப்பா வேஷமான 'மோகி' வேஷம் போட்டபோது கிட்டப்பாவே வந்திருந்த பார்த்து. "நான் இருந்த இடத்தில் நீதான் இருக்கணும்" என்று சொன்னார்.

"உண்டான் திருக்கையாணலும் ராமாதுரையும்" மற்றொரு பிரபல தாடகம். ராமாதுராக 2100 முதல் நடத்தினேன்.

உப்பெனலின் கடைசி பெரிய தாடக ஜோடிகள் "பகவத் சிதை". இதில் பதினெட்டு அறிவியலத்திக்குப் பதினெட்டுப் பெரிய சேர் ஜோடிகள். 'ராஜ கித்யா ராஜ ரகஸ்யம்' காட்சியில் மேகலில் ராஜா சாணியை ஏற்றிக் கொண்டு ஒரு திறு வார வரும்.

நாடகத்தில் பெண்கள் நடிப்பது அபூர்வம். நடத்த ஒவ்வொருவரும் திறமைசாலிகள். குடும்ப

சி. வி. வி. பர்துது :

பிரீனிக் கட்டப் பாடத்தைய கிட்டப்பாட்டிலே எவர்க்கு அக்கறை அடிகம். எந்தெனெனக்குப் பெற்றிருக்கிற ஏற்பாடு செய்தார்கள். ஹூக்கெவ் தன்னார் முதலையா பாகவதரீடம் கொஞ்ச நாள் பாடம். ராமாதுர புரம் உய்த்தாயத்தில் அலுவல்குடி. ராமாதுரையங்காரும் தானும் பூச்சி அலுவல்காரிடம் சென்று பெற்று போது நிலைய தாடகங்கள் பார்ப்பேன். இரவு ஒன்பதரை மணிக்கு ஆரம்பித்து விடிவந்தாகி இரண்டு மணிக்கு முடிவும். சனி, சூரவிரதுக் சிறுமகளில் சாலங்காலிமே தாடகம் ஆரம்பமாகும். பெரும் பாதுகம் திறுக் கொட்டகைகளில் தாடகம் நடக்கும். கைக் கிடைவாது. ஆயிரம் பெருக்கு மேல் கேட்கும்படி உரத்த குரலில் நடிப்பார்கள். கால் கிட்டதான். மேகலியிலும் விளக்கு. கொட்டகையில் இரு பக்கமும் விளக்குகள் இருக்கும்.

கோணம் பாலாமணி என்னும் தடிகை பெயரிலே ஒரு கம்பெனி இருந்தது. பாலாமணி டீடகை என்னும் ஒரு மதுக, பாலாமணி கம்பெனம் என்று ரயில் விளையாடும்.

கிட்டப்பாவுடன் கே. பி. கத்தராமப்பா தடித்தது பிரசித்தம். மும்பை மும்பைநிரவர்க்கு அப்பறம் எம். எம். அதுபாள், கே. டி. குகியணி என்று பிரபல தடிகைகள் ஒரு தடிகை - பரம்பரைவை ஆரம்பித்து வைத்தார்கள்.

முதலில் சொந்தக் கார் வாங்கிக் கொண்ட தடிகை நாயக்கன் என்று நினைக்கிறேன். சென்னை, சென்னைக்குடல் தடிகைகள் ஒழுக்கமும் பவந்தியும் சிறந்ததே இருந்தார்கள். மரீபாறை கொடுப்பதும் பெறுவதும் இந்தக் கிணடின் சேர்த்தது. இப்போதும் தினம் 1985 காவத்தி ஸ்பெக்டிரேன். சந்தைப் பம், கலீகாவம், தேவி புகை என்று காவம் போகிறது.

‘சோ’:

‘பி. எம்.’ படிக்கும் கரை தமிழ் நாடகம்? ஏதாவது நான் பார்த்ததில்லை. அக்கரையும் நோன்றலில்லை. இவ்வயதில் என் கவனம் எம்மாம் கவந்தது சிபிசெட். ஆனால் கிரிகெட்டில் எதுவும் சாதிக்க முடியவில்லை. இதிலே எனக்கு ‘டெஸ்ட்டு’ இல்லை என்பதைக் கண்டுபிடித்தேன்!

ஓம். ஐ. பி. பட்டு இருவரும் தடத்திய நாடகத்தைப் பார்த்த என்னைக் கட்டாயப் படுத்தி காத்தாள் கிட்டு அமர்த்தப் போனார். அது எனக்குப் பிரதிபலித்தது. அவர்களுடன் பழக்கம் ஏற்பட்டது. தாலும் அவர்களுடன் சேர ஆகாட்டிடேன். சிலவற்றை வேலைகள் கொடுத்தார்கள். பட்டுவே எனக்கு வழிகாட்டி. எனக்கு மட்டுமல்ல, தற்காலத் தமிழ் காமெடி நாடகங்களுக்கு அவரே வழிகாட்டி என்று நினைக்கிறேன். எவ்வாறு இவ்வாறு தடிப்புகள் வழிகாட்டியது அவரே.

எனக்கும் நாடகம் எழுத ஆகா. ‘டாட்டர் கெஸ்தா’ என்று ஒன்றை இரண்டு நாட்களில் வெறித்தனமாக எழுதி. ஓம். ஐ. பி. பட்டுவிடம் கொடுத்தேன். அதைத் தொழித்து விட்டார்கள்! மறுபடியும் தீவிரப்படுத்தி எழுதினேன். ராகவன், மானி, காரிராஜ் இவர்கள் குழுவினர்த் தடிகை எடுத்துக் கொண்டே சிகர்தல் பார்த்தார்கள். நாடக அரங்கீகரித்ததற்கு நான் வைத்தாதிற்று. கடைசியில் தாலே நான் இருக்கும்போது அந்த ரத்து செய்து விட்டார்கள். அன்று கையாறாசில் ஒரு கடை காவலில் உட்கார்த்த தான் அழிந்த விட்டேன். தேற்றியவர் ஐ. பி. எம். ‘மோனவர் நாடகம்போல எழுதுகிறேன்’ என்று உற்சாகப்படுத்தினார். (மோனவர் பற்றி அப்போது கேள்விப்பட்டதில்லை) கடைசியில் அந்த நாடகத்தை ஒரு மணி நேர நாடகமாகக் கிணைவானந்தா கத்தாக் காணார்கள் தடித்தார்கள். இண்டர் காமெடி போட்டியில் முதல் பரிசும் பெற்றது. இதற்கு அப்பறம்தான் எனக்குத் தன்மைப் பிக்கை ஏற்பட்டது. கிணைவா கவன் ஆர்டம். இந்தக் கய்தூரி மாணவ தடிக்கனைக் கொண்டே நாடகம்ப்பட்டது. அப்பறம் ஒவ்வொன்றாக இவ்வகையின் மெத்தம் பன்னிரண்டு நாடகங்கள் எழுதி தடித்து வருகிறேன்.

நாங்கள் எப்போதும் காமெடியைப் போடுகிறோம். எங்கள் வெற்றியாளர்கள் என்னவோ வேறு பற குழுவினரும் தீவிரமாக காமெடி நாடகங்கள் போடுகிறார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் தனக்கு என்று தனி முத்திரை இருத்தாய்தான் சோபிக்கிறது. மற்றவரைப் போல என்டெர்டென்மென்ட் பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. இவை கவலைகள் ரமிக் கவனத்தைக் கரை இவ்வாறு போனதும் அவர்கள் நாடகத்தை ரசித்தால் அது தான் பெரிய வெற்றி என்று நினைக்கிறேன்.

சினிமாவுக்காக எழுதுவதாக தீவிரம், கேப்டன், டான்ஸ் என்றெல்லாம் இருக்கும் நாடகங்கள் சோபிப்பதில்லை.

சினிமாக் கதைபும் டாட்டரையும் அதில் முதல் போடு போர் (படாதிபதி - கிரிவேசகந்தர்) அபிப்பிராயத்தையும் பொறுத்தது. ஆனால் தமது மனோபாசைபடி நாடகம் எழுதலாம், தடிக்கலாம். கட்டிக்குடல் ரமிக் அபிப்பிராயம் அறித்தபடியே தடிப்பது நாடகத்தில்தான் காண முடியும். இது ஒரு தனி அனுபவம்தான். அதோடு புது முயற்சியினைச் சோதின

செய்து பார்த்த முயற்சி. என் நாடகங்கள் பற்றி வார் சோனவதையும் கேட்போம், யோசிப்போம்.

நாடகங்களுக்கு இன்று நூல்கள் ஆகவே இருக்கிறது. பத்து வருஷ காவத்தில் தாவித்து மடங்கு கட்டம் வருகிறது. ரசிகரும் தரமும் கவர்த்திருக்கிறது. நகரத்தையும் பொறுத்தவரை நாடக வளர்ச்சிக்கு முக்கிய காரணம் சபாக்கள்.

இன்றையத் குழந்தைகள் நாடகத்தால் நயா கபா கவம் இல்லை. பல நாடகக்

குழுவினருக்கும் இதே விதிகள்.

எதிர்காலமா? ரொம்ப காலம் இருத்தல் புது நாடகத்து இருக்காது. என்னதற்கு மக்கள் ருசியாது என்று சொல்ல முடியாது. மாணிக்கம் இந்த நிலைக்கு நான் எப்போதும் நயார். ஆனால் நானாக ஆக நாடக உத்திகள் வரும். உதாரணமாக அனுபவத் தாலும் கட்டிய நாடகங்கள் வரும்.

பேட்டா: அபி ஆசனதம்

அடுத்த பேட்டி: கல்லூரி நாட்கள்

உதவுகின்றது. இவ்வாறு அமைந்திருப்பதால், அந்த
வாழ்க்கை முறை மிகவும் உயர்ந்ததாக இருக்கிறது.
மேலும், இவ்வாறு அமைந்திருப்பதால், அந்த
வாழ்க்கை முறை மிகவும் உயர்ந்ததாக இருக்கிறது.

தமிழ் இலக்கியத்தில் கவிதை மிகவும் உயர்ந்த நிலைக்கு வந்திருக்கிறது. இது கவிதை மிகவும் உயர்ந்த நிலைக்கு வந்திருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் புகழ் பெற்ற
புத்திரன் ஒருவன் தன்
தந்தையின் உயிரை
பாதுகாப்பதற்காக
தன் உயிரை பலியிட்டு
தன் தந்தையின் உயிரை
பாதுகாத்தான்.

[illegible]

முதிய பெரிய டீன் வாங்கி இலாபம் அடையுங்கள்

நீங்கள் கொடுக்கும் விஷயக்கு அதிக போர்ன்விடா கிடைக்கிறது.

ஒத்தப் புதிய டீன் வசூலும்பொது
நீங்கள் பதிலும் ஒத்தவாறு
கப் போர்ன்விடா கிடைக்கும் குறைந்த
விலையிலே கொடுக்கிறீர்கள்.
பால், சர்க்கரை, மாவு, கொழுப்பு
இவை யாவும் கிடைத்த புது போர்ன்விடா
களைக்கும் பாஸ்ப் போர்ன்விடா,
ஐரோப்பிய சுவையுடைய மற்ற உணவு
உணவு வளம்

சத்திக்கும் வலிமைக்கும் -
பற்றும் நீர்சுவைக்கும்
போர்ன்விடா!

Bournvita TAM

“அந்த
அழிவித்த
வெண்மை
எழ்விருந்து
வருகிறது!”

12 ரூபாய் வெண்மை பளிச்சிடச் செய்வதில் இணையற்றது

தகவற்ற துனிகளை அமை
வதற்கு முன் கீழ்க் கிற்றவை
குரோபால் சேர்த்தால்,
தகவலில் வெண்மை
எப்படியும் பளிச்சிடுவதும்—
ஒட்டுமொத்தம், புடவைகளை,
படுக்கை கிழிப்புகள்,
டையர்கள் எல்லாம்!
இத்தனைக்கும் ஆதும்
செலவுதான் என்ன?
துனிகளு ஒரு கைவலக்கும்
கூறலையே! துனிகளைப்
பாதுகாக்கவும் சான்றித
முகத்தில் வெண்மை
பளிச்சிடச் செய்வது
குரோபால்—

குரோபால் மந்த மெல்லும்!

ஒரு வாரத் துனிகளு ஒரு மெல்லும்!

முதல் கையாளி ரூபி

எழிந்த மெல்லும் கிழிபெட்ட, த. மெ. 505, மெல்லும் 1 மி. ஆகி,
குரோபால் மந்த மெல்லும். ஆகி, மெல்லும் எம், ஏ. பால்
கிழிபெட்ட மெல்லும் மெல்லும் மெல்லும் மெல்லும் மெல்லும்

மெல்லும் மெல்லும்

அனல் பறவை !

தெருப்புக் கோழியைத்தான் கேட்டிருக்கிறோம். இது என்ன அனல் பறவை என்றிதிரன்னா ? எத்தனை மொழிகளில் 'யிளமா' என்றால் 'பிளம்' (அனல்) என்ற பொயர், இளஞ் சிவப்பும் வெண்பும் சந்தை நிறத்தோடு கூடியதொரு பறவையை நீங்கள் மிகுக் காட்டி காண்களில் பார்த்திருக்கலாமே. இதற்கு 'பிளமிடோ' என்ற பொயர். காத்து இதைக்கு தெருக்கிய உறவு இந்த அனல் பறவை. கொட்டைப் போன்ற நீண்ட எழுத்து. காக்கை. இதற்குப் பறவையின் அழகமான அமைப்பு இதன் அலகுதான். மற்ற பறவைகளில் போல் இதன் அகலக் அமைப்பு இல்லை. கீழ்ப் பகுதி ஒரு பெட்டியைப் போலக் குழிகளால் பெரிதாக இருக்கும். மேல் பகுதி அதன் மூடியைப் போல மெல்லியதாக அமைந்திருக்கிறது. நீருக்குள் தன்னைப் புகுத்தி இந்த அனலை மூன்றாம் பிள்ளைகளையிட வைக்கும். சேற்றினுள்ளிருக்கும் பூச்சிகள் - கொடி பிச்சு, கிழக்கு, செஞ்சு ஆகியவை களைக் கிளப்பினும். இவை கூட்டம் கூட்டமாகச் சேர்ந்து வாலும் குணமுடையவை. இவை ஆழமில்லாத திரிப் பகுதிகளில் உருகும். அது பாரக்கப் பூத்தொட்டியைப் போலிருக்கும். இன்னும் சில திரி நிலைகளில் ஓரத்தின் பெரிய தாம்பாளம் போன்ற உருகளைக் கட்டும். கட்டிச் செல் பகுதி குழி லாகக் கிண்ணம் போன்றிருக்கும். இதில் பெண் பறவை இரண்டு வெள்ளை முட்டைகளை இடும். குழந்தை பிளையிங்கோவுக்குக் குட்டையான நேரான அலகுதான்; வாத் தைப் போல, வயது ஆக ஆகவே சிறு தாடை அனல் பெட்டி போல உருப் பெறுகிறது. தன்னை வளர்த்த பிளையிங்கோ நிமிர்ந்து நின்றுக் கிடந்து வரை இருக்கும். பறக்கும் போது மூக்கு முன்கிணிகுத்து பிளையிணிகுக்கும் கால் நுனி வரை ஆரடி இருக்கும். பாரிப்பதற்கு அழகற்ற இந்தப் பறவை ஆழமான நீரில் அதுபுறமாக நீக்கும் ஆற்றல் படைத்தது.

மாய எழுத்துக்கள் !

கிடைக்க தன்பரிசை பார்த்து விவக்கும் வண்ணம் ஒரு வித்தை செய்வனாம்! தன் பரிசை வருவதற்குள் பின்புறமுள்ள தவாரி செய்து கொள்ளுங்கள். ஒரு முகம் பார்த்தும் கண்ணாடியை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். தன் கைகள் நனைத்து ஒரு வெள்ளைக் காகிதத்தை எடுத்துக் கண்ணாடியின் மேல் எருக்கியிலவாத படி வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதே அளவுக்கு மத்தெரு நரமில்லாத வெள்ளைக் காகிதத்தை அதன் மேல் வைத்துவிடவும். மேலே வைத்த காகிதத்தின் ஒரு பெய்ஸிலாக உங்கள் தன்மையில் பெயரை எழுதவும். அதாவது கோயு என்ற பெயருடைய தன்மையினைத் தான் 'கோயு' என்றெழுதவும். எழுதி முடிந்த பின் இரண்டாவதாக வைத்த காகிதத்தை (நீரில் தண்ணீராகக் கலத்த காகிதம்) எடுத்துக் கிழித்து எறித்துவிடவும். பிறகு நரமான காகிதத்தை (முதலில் வைத்தது) கண்ணாடியிலிருந்து எடுத்துப் பார்த்தால் அதிலும் 'கோயு' என்ற சொல் கிழித்திருக்கும். அந்தக் காகிதத்தை வெய்யில் தன்ருக்கக் காயவைக்க வேண்டும். தன்ருக்கக் கலத்த அந்தக் காகிதத்தில் முன்பு இருந்த எழுத்துக்கள் மறைத்துவிடும்! இப்போது 'கோயு' உட்பட உங்கள் தன்பரிசை அழைக்கவும்.

அவர்களிடம் இத்தக் காகிதத்தைக் காண்பிக்கலாம். அவர்கள் பார்த்துவிட்டு, "இது வேறாம் காகிதம். ஒன்றும் எழுதவில்லை" என்று கூறுவார்கள். கோயுவிடமும் காண்பித்து, 'மேல், கோயு' இத்தக் காகிதத்தை தன்ருக்கப் பார்த்துக் கொள். வெத்துப் பேப்பர்தான். ஆனால் இதோ ஒரு நிமிடத்தில் உன் பெயரை இத்தப் பேப்பரில் வருவதைக் கிறேன். பாரி மறுபடியும் சென்றுமாளானும் பார்த்துக் கொள். இத்தா பேப்பர்" என்று சொல்லிடுங்கள். அவரும் கால்கிப் பார்த்து ஒன்றும் எழுதவில்லை என்று சொல்வான். மற்றவர்களும் மிக ஆவனோடு பார்த்த வண்ணம் இருப்பார்கள்!

பிறகு ஓர் அளவுப் பாதிரத்தின் நீரை எடுத்து இத்தப் பேப்பரை நனைத்து எடுங்கள். 'பரிசு' என்று எழுத்துக்கள் தோன்றும்! தன் பரிசைட்டும் காண்பிங்கள். 'கோயு' என்ற சொல் அதில் புகல்படும். எப்படி வித்தது? 'எப்படிடா... எப்படிடா?' என்று கேட்டும் உங்கள் தன்பரிசைட்டும் மத்திரமில்ல இது, தத்திரம் என்று விளக்கித் கொள்ளிடுங்கள். ஸாகம்!

- கதாவரன்.

அன்னபூரணியம்
மான் தன் மைத்தன்
முத்துசெவியின் இப்போ
தைய போக்கைக் கண்டு
இரண்டாவது தடவையாக
வியப்பும் கவலையும்
அடைந்தான். மூன்று
மாதங்களுக்கு முன்னால்
கூட அவள் இப்போதில்
வேறொன்றுக்காக வியப்
படைந்து, பிறகு
அதைவே மிழ்ச்சியாக
மாற்றிக் கொண்டவள்
தான்.

அப்போது முத்து
செவியின் இளமும் காரியா
லயத்திலிருந்து வீட்டுக்கு
வந்ததுமே நன்றாக உடை
கூடுக்திக் கொண்டு
காப்பி - டிப்ளூக்காகக்
காத்திராமல் - அவ்வது
அவைய தயாராக இருத்
தாலும் சாப்பிட உட

அந்நியமம் பதினாறு
ஒரு 'மனிதன்'
இறக்கிறான்!

கொஞ்சல் கொபுரம்
ஒத்தெழுதியன்

காராமல்-அவசரம் அவசரமாக வெளி
யில் செல்லத் தொடங்கியதைக் கண்டே
அப்படி முதலில் வியத்தான்.

'இது என்ன புதுப் பழக்கம்? இன்
வளவு காலமாக வீட்டை விட்டால்
காரியாலயம், காரியாலயத்தை விட்
டால் வீடு என்று இருந்து வந்த
பிள்ளையாண்டான் இப்போது வீட்டில்
கொஞ்ச தேரங்குடத் தங்காமல்,
ஏதோ தலை போகிற காரியத்தைக்
கவனிக்கச் செல்கிறான்போல் வெளி
யில் இளம்பி விடுகிறானே! மானி
யுத்தரை மனிதனுக்குப் புறப்படுகிறவன்
இரவு வீடு வந்து சேரப் பத்து, பதி
னென்றுக்கு மேல் ஆகிறது! ஒரு நாள்
தவறாமல் வெளியே போக வேண்டிய
அவசியம் அவனுக்கு என்ன வந்து
விட்டது? எதற்காக இப்படி ஒடுகிறான்?
யானைப் பார்க்கப் போகிறான்? எங்கே
செல்கிறான்?'

இவ்வாறெல்லாம் என்னவிக் குழம்
பிய அவன் சில தினங்களுக்குள்
ளாகவே அதன் காரணத்தைச் சரி
யாகத் தெரிந்து கொண்டு விட்

டான். ஆமாம்; தன்
பிள்ளை இப்போது
மூன்றாவது அடைந்து
கிடக்க விரும்பாமல்
பொழுது போக்குக்
காகவும், மனச் சத்
துஷ்டிக்காகவும் கடற்
கரை, சினிமா, நாட
கம் என்று இப்படிப்
போய் வரத் தலைப்
பட்டிருக்கிறான் என்
பது அவளுக்குப்பூரித்து
விட்டது. பெற்ற
மனம் அவ்வளவு?
பிள்ளையின் அந்தப்
புதிய போக்குக்காக
அவன் கொஞ்சங்
கூடக் கவலியோ,
கசப்போ, வருத்தமோ
கொள்ளவில்லை; மாறா
கப் பசரம் சந்தோ
ஷமே அடைந்தான்.

'குருதித் தலையில் பணங்கானையச்
சுமத்திவிடுதல்போல் எதற்கும் உதவாத
என்னையும், சின்னஞ் சிறிகளையிருந்த
தாது பிள்ளைகளையும், கடனிலே
மூழ்கிக் கிடந்த இந்த வீட்டையும்
அவன் தலையிலே சுமத்தி விட்டுப்
போய் விட்டார் அந்தப் புண்ணிய
வான். அப்போது இவனுக்கு வயசு
என்ன? இருபத்திரண்டுக் குழந்தை
முடியாத குருத்துப் பருவம், ஆளு
தும் அவன் அவ்வளவு பெரிய கமை
யைக் கொஞ்சங்கூடத் தயங்காமல்
தாங்கிக் கொண்டானே! அப்படிச்
சுமக்கக் கூடிய பிள்ளையாக இல்லா
விரந்தால் என்னுடையவரும் எனது
மற்ற பிள்ளைகளுடையவரும் கதி என்ன
ஆகியிருக்கும்? தெருவில் நின்று
பிச்சை எடுத்திருப்போம்? இல்ல
வானால் எங்கேயாவது தனம் குட்ட
யில் எல்லாரையும் தள்ளி நானும்
விழுந்து உயிரை மாய்த்திருப்பேன்.
இவ்விரண்டைத் தவிர எனக்கு அப்
போது வேறென்ன செய்யத் தெரி
யும்?... ஒரு கலமையைச் சுமந்து

நிதப்பதே கடினம்! அப்படிச் சுமக்கதை இடைவழியில் இறக்கிப் போட்டு விடாமல் இறுதி வரையில் கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பது இன்னும் கடினம் அல்லவா? அதையும் பக்கத் துணையோ, பாதுகாப்போ இல்லாமல் தனித்து நின்று சுமந்து செல்வது மிக மிகக் கடினம். அப்போது இந்தக் குடும்பத் தின் நிலை என்ன? தனரையில் துவண்டு சரிந்த கொடியாகக்கூட அவன், பன்னத்தில் சாய்ந்துவிட்ட மரம்போல் அல்லவா விடந்தது? சரிந்த கொடியை

எடுத்துக் கொளுகொம் பில் ஏற்றிப்படரவிடுவது எளிது; பன்னத்தின் சாய்ந்து விட்ட மரத்தைத் தூக்கி நிறுத்துவது அத்தனை எளிதானதா? அப்படியே தூக்கி நிறுத்தினாலும் அந்த மரத்தை மீண்டும் வேர் பிடித்துத் தவிர்த்துத் தளையுதல் பூவும் காயும் கவிழ்ப்பாகக் குறுங்குச் செல்வ தென்படுதோ?.... அப்பப்பா! இந்த அரும் பெரும் சாதனையை என் அருமை மகன் அற்றி முடிக்கப் பட்ட பாடுகள் கொஞ்சமா, நஞ்சமா? இந்தப் பாவியின் வயிற் றில் தலைப் பிள்ளையாகப் பிறந்த பாவத்துக்காக அவன் இவ்வளவும் நட வேண்டிய தாகிவது!... பார்த்துக் கொண்டிருக் கும்போதே ஓடி ஓடிச் செண்டு விட்டன பதி னறு அண்டுகள். அவ னும் இப்போது வாலி பத்தைக் கடந்து வயசு ழம்பத்தெட்டில் வந்து நின்று கொண்டிருக்கி றான். இந்த வயசுக்குள் அவன் எத்தனை எத்த னையோ இன்பங்களைக் கண்டிருக்க வேண்டும்;

கன்கன அறுபனித்துச் சிழித்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அவனோ, வெந்த சோற்றையும், வெண்ணிச் சட்டை வேட்டியையும் தவிர வேறென்னதையும் கண்டதில்லை; காண விரும்பியதும் இல்லை. கெவலம், ஒரு தோட்ட தூக்கோ, சிவிமாயுக்கோ, நாடகத் தூக்கோகூடப் போனது இடையாது. இப்படிப் புதைகுழியில் இறங்கி மீளும் வல்லமை வாய்ந்த ஒரு தூடயோவியைப் போல் தன் வாழ்க்கை

வைப் பல கடினமான கட்டு திட்டங் களோடு அமைத்துக் கொண்டு அவற்றி லிருந்து இம்மியும் வரலாமல் வாழ்ந்து வந்த அவன், இதுகாறும் தான் சுமந்து சென்ற கன்கன இறக்க வேண்டிய இடத்தில் இறக்கிச் சேர்த்து விட்டு இப்போதுதான் நிமிர்ந்திருக் கிறான். இதனால் இதுவரையில் அடக்கி ஓடுக்கி வைத்திருந்த அவனுடைய உடலும் மனமும் எவ்வளவுக்குச் சோர்ந்தும், தளர்ந்தும், நலிந்தும் போயிருக்கும்! அந்தச் சோர்வை

தளர்ச்சியையும் நலிவையும் போக்கித் கொள்ள முயல்வது தவறு? தன் ழுன்பட்ட உடலுக்குச் சிறிதளவு புதுகுப் பூச்சுத் தேடியோ, மரமரக் துப் போன மனத்துக்குச் சற்றே இத வளியை நாடியோ போவது யோகா?

முத்துவிவனின் புதிய போக்கு பற்றித் தாய் மனத்தின் கட்டுக் கடங்கா அன்புப் பெருவெள்ளத்தி லிருந்து இத்தகைய எண்ணத் திவலை

கனோ நுரைத்துப் போகலின், இதனும் அவனுடைய உல்லாச வெளிக் கற்ற நுக்குத் தன்னை ஆன அனவு அது சரண்பாக இருத்து உதவவும் முற்பட்டான் அவன்.

ஆமாம்; முத்துலிசன் தினமும் மாலை ஆபீஸிலிருந்து வீடு திரும்பியபின், வெளியில் செல்வத் தோதாக அவனுக்குப் பிடித்தமான பேன்ட், ஷர்ட், டைட், காலணி, சாக்ஸ், பேன்ட், ருபாத்தான் முதலானவற்றைத் தவிர

யது - என்று இன்னும் பலவகையிலும் உதவுபடியாக இருக்கலானால்.

இப்படி மூன்று மாத காலம் ஒடிய பின் மெரேன்று முத்துலிசனின் போக்கில் ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டது. அதாவது, கடத்த நூலிந்து திணங்களை அவன் வெளியில் எங்கும் போகாமல் விட்டபேரே அடைத்து விட்டதான். ஒரே திணங்கள் பொழுது போனபின் திரும்பென்று எங்காவது புரப்படுவான்; அதும் போன சந்தைக்கெல்லாம் திரும்பி விடுவான். சில சமயம்

அவசரம் அவசரமாக உடை உடுத்திக்கொண்டு தினம்பி வாசல் வரை விக் விரைந்து போய்க் கட்டென்று நின்று ஒரு கண யோசனைக்குப் பின் திரும்பி வந்து உடை களைக் களைத்தெறித்து விட்டு உட்கார்ந்து விடுவான். மூலப்பால் அவன் உற்சாகமாகவும் மிழ்ச்சியுடனும் காணப்படுவதில்லை. களைப்பும் சோர்வுமாக, வெறுப்பும் சலிப்புமாக, எதையோ பறி கொடுத்தவன் போலவும், ஏதோ ஒன்று கிட்டாது தவிப்பவன் போலவும் தோன்றலானால், சில சமயம் அமைதி விழந்தவன் மாபிரி தன் அறைக்குள்ளாகவே ஓயாமல் உலாவிக் கொண்டிருப்பான்; சில பொது வராத்தாளில் சாய்வு நாற்காலியிலே சாய்ந்து கொண்டு மணிக்கணக்கில் சித்திரவிலாழ்ந்து கிடப்பான். இரவில் சரிவாகத் தூங்குவதில்லை. அவனுடைய அறையில் நடு ஜாமத்துக்கு மேலும் விளக்கு எரித்து கொண்டு யுக்கும், சில திணங்கள் விளக்கைப் போடுவதும்

ராக எடுத்து வைத்திருப்பது, அழுக்காகும் ஆடைகளை உடனுக்குடன் கவனக்கு அனுப்பி வாங்கி வைப்பது, இரவு எத்தனை மணிவாறானும் அவன் வரும் வரைவிக் கதவைத் திறத்து வைத்துக் கொண்டு காத்திருப்பது, வந்ததும் குளிக்க வெந்நீர் போட்டு வைப்பது, அவனுடைய நேரமும் கவனமும் வீட்டுக் காரியங்கள் எதிலும் செலவுழிய விடாமல் தானே முயுக்கவும் பார்த்துக் கொள்

அண்ப்பாறுமாக இருப்பான். நேற்றிரவு விடிய விடிய விளக்கு எரித்து கொண்டே இருந்தது.

பின்னரின் இவ்விதத்திரப் போக்கைப் பார்த்தே அண்ணபூரணியம்மாள் இரண்டாவது தடவைவாக வியப்பும் திகைப்பும் அடைந்தாள். இப்போது அவளால் அவனது இத்தப் புதிய போக்குக்கான காரணங்களை அவ்வளவு எளிதில் கண்டுபிடித்து அவற்றுக்கு அதுசரண்பான சமாதானம்

ப்ரூக் பாண்ட் A-1 தேயிலைத்தூள்
அதிக கோப்பைகள் சிறந்த
தேநீர் தருவது

கீழ்க் தேடிக்கொள்ள முடியவில்லை. அதனால் அவளுக்கு ஏற்பட்ட கொடுமை திகிலரகவும் குழப்பமடையும் மாதிரி தொடங்கியது.

அன்று மாலை வழக்கம் போல் மூத்துலிவ் அபிசெருந்து வந்து வீட்டிலேயே காய்ச்சி - டிபன் முடித்துக் கொண்டு வரத்தானில். அமர்ந்து தெருவை வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

அவனுக்கு என்ன வந்து விட்டது? இப்பொழுதெல்லாம் அவன் என்ன உல்லாசமாகப் பொழுதைப் போக்க வெளியில் எங்கும் போவதில்லை?

அதற்கு அப்படி ஒன்றும் பெரிய காரணம் இல்லை. எல்லாவற்றிற்கு பால் வளவு தீவிரமாகப் பொழுது போக்குக்கான இடங்களை நாயர் போடுகிறது. அல்லவெனினும் வளவு பைகாராக அவற்றில் கொளுத்தும் சலிப்பும் ஏற்பட்டு விட்டன. அதனாலேயே அவன் எங்கும் போகாமல் வீட்டில் உட்கார்ந்து விட்டான்.

என்ன இது வேடிக்கை! நிலிமா, நாடகம், பீச்சு இளையவெல்லாம் உட்கூறும் மனத்துக்கும் உற்சாகம் தரக்கூடிய அற்புத ஜீவகல்பங்கள் என்று எண்ணித் தினந்தினம் ஆராயாமலிராமக்கன் அவற்றை நாயர் ஒழிக்கொண்டிருக்கும்போது இவனுக்கு மட்டும் அவற்றில் இவ்வளவு சிக்கிரம் ஈடுபட்ட தட்டி விட்டதென்றால் அது வேடிக்கை இல்லையா? இல்லை! அப்படியே சலிப்பும் வெறுப்பும் அவைய ஒரு சரியான காரணம் இருக்கவே செய்கது.

அவன் பலவிதமான நெறாட்டம் களுக்குப் போனான்; பல எண்களான நிலிமா, நாடகங்களையும் பார்த்தான். எண்ணூர், சேப்பாக்கம், மெரினா, காத்தோம், எலியன், கோவளம், மகாபலிராம் என்னுள்ள கட்டுரைகளுக்கெல்லாம் சென்றான். ஆரம்ப நாட்களில் அவன் புதுமையாகவும், கவையாகவும், உற்சாகம் தரக்கூடியனவாகப்போ இருந்தன. ஆனால் நாள்தோறும் அங்கெல்லாம் போகும் போது அவ்வையிலாமலே ஓர் ஏக்கம் குழிந்து கொண்டது. அந்த ஏக்கம் எதனால் ஏற்படுகிறது என்ற காரணத்தையும் அவன் வெகு சீக்கிரமே புரிந்து கொண்டு விட்டான்.

நெறாட்டங்களில் உண்ண வருவோர்களில் பெரும்பாலோர் தங்கள் நண்பர்களுடனோ, உறவினர்களுடனோ, - மனைவி மக்களுடனோ, நிறு - அல்லது, உடனாக - காத்திருக்கிறார்கள் வந்த

மாமன் சிப்பந்திகள், பித் - பதரியாத அந்தரங்கம் கூட வந்தன! பரிசுயம் போன்றே கொள்ளத்தக்க வந்தார்கள். இவனைப் போல் யாரும் உல்லாசத்துக்காகத் தனியாய் வருவதாகத் தெரியவில்லை. அதனால் இவன் அப்பே உள்பனதையும் பருகுவதையும் ஒரு வேளை போல் செய்து முடிக்க வேண்டியவனுனான்.

நாடகம் கொட்டைகளிலும், சிலிமாத் இதேபட்டர்களிலும், பீச்சுகளிலும்கூட இதே நிலைமையானது. அவ்விடங்களில் இவனைப் போல் திறமையானவர் தனியாக வரத்தான் செய்தார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கெல்லாம் டித்தத் தவிமையை விருப்பி அதன் மாதிரி விட்டபிட்டுக் கொண்டு வந்தவர்களோடும் தோன்றிவிடுகிறது தவிர இவன் மாமரி நுணைக்கு வக்கில்லாமல் தனியாய் வந்து போட்டி கொட்டிட்டு உட்கார்ந்திருப்பவர்களாகத் தெரியவில்லை.

அவ்வாறான உணவுகள், ரஸமான அட்டிகள், உணர்ச்சிபட்டும் கட்டி மிதந்திகள், இதம் தரும் வெப்பங்கட்டங்கள் - இவற்றையெல்லாம் தனியாக, தனித்திருந்து, ஒருவனே எவ்வளவுதான் குடிப்பது, சலிப்பது, மடிப்பது, அதுபலிப்பது? இதனாலேயே அவனுக்கு அவற்றில் வெகு சீக்கிரம் வெறுப்புத் தட்டிவிட்டது!

இத்தத் தர்மசங்கடத்துக்குத் தீர்வுகளை அவனால் இயலவில்லை. இவ்என்ன செய்வதென்றும் முயலவில்லை. ஆனால் இதற்கு ஏதேனும் வழி கண்டாக வேண்டும் என்ற தெளிவுற்ற வேட்டை மட்டும் அவனுள் கொண்டு கொண்டேயிருந்தது.

இவ்வேட்டைக் கொள்செய்துவோ எவ்வளவு அவனுக்குக் கருணைகள் நினைவு அடிக்கடி வந்தது. இத்தனை நாட்களும் அவரை நினைக்காமலே இருந்து விட்டான். அவன்மீது கொண்ட விருப்பி காரணத்தாலோ அவன் அவன் தன்னைத்தனவின் அன்புதான். ஆனால் இப்போதும் கூட அவனுடைய நினைவு வரும்போதெல்லாம் அவனுக்கு அவன்மீது கோபமே ஏற்பட்டது.

'இத்தனை நாட்களாகியும் என்னை அவன் வந்து பார்க்கவில்லையே! அவ

“இவரே வேதனும் வேதனும் ஒரு
புகைநாள் அரவத்தின் என்ருள் என்ருள்
அந்தநம்?”

“நாளை ஒருடன் என்ருளும் ஒருவர்!”

ஐந்துத்தான் என்ருளும் பிடிவாதம்.
யிப்பி. தலைக்களம்!”

இவ்வாறு குறுநிப் பொருளாக அவன்
மனத்தில் வேரோடு எண்ணும் குறுநி
குள் சால் பாய்ச்சிவது: “ஆமாம்;
என்ருள் போல் அவனும் அறிவித்.
அதுபலத்தின், வயதில் வளர்ச்சி
அடைந்திருப்பான் அல்லவா? என்ருள்
மட்டும் தான் பெரிய என்ருளும்
நினைத்துக் கொண்டு அவன் இன்ன
மும் பழைய சின்னப் பெண்ணாகவே
நினைப்பது சரியாகுமா? தான் இப்
போது அவன் விஷயத்தின் காட்டி
வரும் பிடிவாதத்தையப் போல் அவனும்
எவ்வளவு விவரமாக இருப்பதில் என்ருள்
தவறு?”

சற்றேற சிலம் தனித்த அவன் பார்
ஒருரு கேள்வியையும் தனக்குத்தானே
கேட்டுக் கொண்டான்: “ஒருகால்
நான் நினைப்பது போல் என்ருள்
அவன் என்ருள் கோபமோ, விப்போ
கொள்ளாமல், எனது கரும்களை
எதிர்பார்த்துப் பொறுமையாக காத்
துக் கொண்டிருக்கலாம் அல்லவா?”

தனிமை ஏக்கத்தில் புகைத்து
கொண்டிருந்த அவனுக்கு இந்த தனக்கி
சற்று ஆறுதல் தந்தது. ஆயினும்
இத்தனை நாட்கள் தோன்றாத இம்
ஆசை இப்போது ஏன் தோன்றியது
என்று சித்திக்கான். உடனே அதை
நன்றி காரணம் புரிந்துவிட, அகை
மேலும் புலப்படுத்திக் கொள்ள வேட்
கப்படுகிறவன் போல் ஒரு கணச்
சிரிப்பு சிரித்துக் கொண்டான்.

“அவரைப் போய்ப் பார்க்கலாமா?
இப்போது மணி ஆறுக்குமேல் ஆகி

விட்டது. இத்தோத்தில் பார்க்க அவ
ருடைய விட்டுக்குத்தான் போக
வேண்டும். அங்கே போவது அவ்வளவு
உசிதமாயிராது. சரி; நாளை மாலை
அவன் மன்னிவிடுத்து வரும்போது
அழியில் எப்படியும் சந்தித்து விடலாம்.”

முத்துவிவன் மனத்தில் மீண்டும்
தவிஸா ஏக்கம் கலித்து கொள்ள,
பொருளுக்க விட்டவனுய் சாய்வதாந்
காலியில் சாந்த்தான்.

“ருட் கலியில், சார்!”

உடனே வந்து நிமிர்ந்து உட்கார்ந்
தான் முத்துவிவன். வராந்தாப் படியில்
மட்டும் சுத்து தங்கப் புன்முறுவ
னுடன் நின்று கொண்டிருந்தான்.
எப்போதும் போய் “இப் - - - பார்” பாச
கண்ட உடுத்தி உதிராகயாகத் தோற்றும்
அனித்த அவன் கையில் வழக்கம்
போல் நாடக கார்டங்கள் அடங்கிய
ஒரு கையையும் இடுத்தான்.

தேரத்தையப் போக்க வாகை தெரி
லாமல் நுண்பப்பட்டுக் கிடத்த மனத்
துடன் சோர்ந்து சாய்ந்திருந்த முத்து
விவன் ரட்சக்கைப் பார்த்ததும் ஏதோ
புதுதான் கிடைக்கப் பெற்றவன்
மாதிரி மகிழ்ச்சித் துள்ளிட்டு நிமிர்ந்து.
“அட்டே. வாய்வா! என்ன, ரொம்ப
தானாக வராமலே இருந்துட்டே?
நாடக வேலைகள் அதிகமோ?” என்
ருள் கண்கலப்பான குரலில்.

“ஆமாம். சார்! இப்பக்கட ஓர்
அவர காரியமாய்ப் போய்க்கிட்டிருந்
தேன். பொது போக்கிலே தெருவி
விடுத்து பார்த்தப்ப இப்பே உங்க
தனே தெரிஞ்சது. அதுதான் கம்மா ஒரு
“துக்” கொடுத்துட்டுப் போகலாய்னு
வந்தேன்.” என்று அமர்ந்தவாகக்
கூறிக் கித்தான் ரட்சக்கன்.

“தெரியுமே! நீ எப்போதும் பிஸி
வாகத்தான் இருப்பாய்; இப்படி உட்
கார்?” என்று தன் எதிரில் இருந்த
நீரம்பு தாந்தகாலியைக் காட்டினான்
முத்துவிவன்.

டைட்டல் அணிந்திருந்த ரட்சக்கன்
அந்த தாந்தகாலியை ஒரு கண்ணால்
பார்த்துக் கொண்டே ஜாக்கிரதை
புடன் சற்றுப் பின்னால் நகர்ந்தபடி,
“பரவாயில்லை, சார்” உங்க
கனிமைக்கு இடைஞ்சல் பண்ணி
ட்டென்ன திணக்கிறேன். மன்னிக்க
ளும். இன்னொரு நாள் அவசியம்
வரின்” என்று.

“இன்னொரு விசேஷம் ஒண்ணு
யிச்சுயா?” என்றவாறு ரட்சக்கனின்
வலது கையைக் கீர்த்து தோக்கினான்
முத்துவிவன்.

அவனுடைய இந்தக் குறும்புக்
கேள்வியைப் புரிந்துகொண்ட ரட்சக்கன்,

தாங்க முடியாத
நோவா?

அதிகச் சக்தி வாய்ந்த
நிவாரண மாத்திரையான பல நிற

ஸால்ஜான்

உபயோகியுங்கள்

தலை நோவு • ஜலதோஷம் • உடல் நோவு
பல்வலி • தளசவலி • புணர்

நினைவிருக்கட்டும் ஸால்ஜான் மட்டுமே
பல நிறம் கொண்ட நோவு நிவாரணி
ஒரு எஸ். எஸ். நயாரிப்பு

உங்கள் கவனத்தைக்
கோருகிறோம்...
இன்று நீங்கள்
ஃபெர்ரோடால்
சாப்பிட்டுவிட்டீர்களா?

கவட்டியில் -
பொதுக்கூறுகளைக்
தரும் கவனத்தில்
பார்க்க

தயாரிப்பு
முகம்பல் மருவதும் நல்லதன் இனங்களை

கஸ்கி

சந்தா விவரம்

	ஒரு வருஷம்	ஆறு மாதம்
	ரூ. ரூப.	ரூ. ரூப.
இந்தியா	20-00	10-00
பர்மா, மலேயா	40-00	20-00
இதர நாடுகள்		
இலங்கை	21-00	10-50

சந்தா தொகை முன்னதாக அனுப்பப்
பட வேண்டும். வி. பி. பி. கிளப்பாது

மாண்புமிகு :

கல்வி அலுவலர் :: சென்னை-31

கால் அரிப்பு சரும அரிப்பு

அரிப்பு, எரிச்சல் முதலான உபாதைகள் உங்கள்
கால் தாதுக முடியாமல் சாத்தியம் பிடித்து
விடும் போலிருக்கிறதா? உங்கள் சருமத்தின்
வெடிப்புடன் தொடர்ந்து உறித்து சத்தம்
கொடுக்கிறதா? பாதங்களிலும் கால் வீரல்களாகி
கொட்டிலும் புண்கள் தொடர்ந்து உபதிரவம்
கொடுக்கின்றனவா? இவைகள் வெடித்துக் கொடுத்து
மேலும் புண்கள் உண்டாகின்றனவா? இவைகளுக்கெல்லாம் முக்காரணம் நெகிழ்
தோலி, வளர்ந்துவரும், வளர்ந்து பருமியாகி
கொள்ளும் போதிலும் சருமத்தைக் கீழும், மூல
உபாதையான இதற்கு நெகிழ்வை நழிக்கும்படி
இவ்வாறு உபாதைகளைக் கீழும் நிகர்த்துமே உரு
காது. சித்திராள் மூலத்தின் தயாரிப்பைப்
நிகர்த்துமே (Niradren) முதல் தடவை
போட்டவுமேயே அரிச்சை நிறுத்தித் தோலி
களைக் கொண்டு சருமத்தின் புண்களை ஆற்றி
பிடுகுபாக்கி சத்தம்மிடாத ஆரம்பிக்கிறது.
நிகர்த்துமேயே (Niradren) அரிப்பை நிறுத்து
வதில் வெகுநி கண்டுகொண்டது. மேலும் பாதத்
தின் மேலிருக்கும் புண்கள் மேலாகப் பரவும்
பாட்டி, மூலப்பகுதிகள் கட்டிகள் முதலானவையோ
அல்லது தேகத்தினால் பரவின பரிதாபத்தை
முதலான உபாதைகளைக் குறைக்கிறது.
இவ்வே உங்கள் வெகிலும் நிகர்த்துமேயே
(Niradren) வாங்குங்கள். பூரண நிகர்த்துமே
அது நிகர்த்துமே அளிக்கிறது.

“இல்லை, சார்! இல்லை!” என்னுள் அசட்டுச் சிரிப்புடன்.

“ஏன், வீட்டிலே மறந்து வைச் சுட்டு வந்துட்டியா?”

“எனக்குக் கேட்கிறீங்க?”

“நாடக நடிகன், புத்தகம்!”

நிமிர்வென்று நிமித்து முழக்கெழுந்தான். “ஓ, அதுவா? இவியேய்தான் அச்சடிக்கக் கொடுக்கிறாய் சார்!” என்னுள்.

“முதலில் அச்சடித்த டிக்கெட் டெல்லாம் விற்பனை போச்சா?”

“இல்லை; நேற்றுத்தான் புது புதுமாதா ஒண்ணு ‘பிரிப்போ’ பண்ணி முடிச்சேன்.....”

“பண்ணிய ‘பக்ஸ் கொன்சை’ என்ன ஆச்சு?”

“அது இருக்குது, சார்! ஆனாலும் புது புது நாடகங்களைத் தயாரிக்க நாடகக் கலைஞர் புத்துயிர் காட்டணும் என்பதெது என் இலட்சியம்.”

“செய்ய வேண்டியதுதான்!” என்று தலையாட்டிக் கொண்ட முத்து சிவன். “அது சரி! அந்தப் ‘பக்ஸ் கொன்சை’யிலே உனக்கு எவ்வளவு ஆதாயம்? ஓர் ஆயிரம், ரெண்டாயிர மாவது மிச்சப்பட்டிருக்குமா?” என்று மிகவும் அக்கறையாகக் குரலில் தாழ்த்திக் கேட்டான்.

“அதற்கு மேலேயே எதிர்பார்த்தேன், சார்! ஆனால்.... இருளுக்குப் பாய் என் கையைக் கடிச்சுட்டது.”

“என்னது! தலுட்டமா?”

“ஆமாம், சார்! ஆனாலும் அதை நல்லாண்டு சொல்லக் கூடாது; மன்றலுக்குக்கிற மூலதனம்னு சொல்வலாம்.” என்னுள் ரட்சகன் பெருமை கவந்த அவுட்சியத்துடன்.

“புத்திக் கொள்முதலும் சொல்லலாம்!” என்று சிரித்த முத்துசிவன், “புதுடா ஈடரவா என்ன? நாளை நேரில் பார்த்தேன், தியேட்டரில் எக்ச்செக்ஷனாவ கூட்டம் இருந்ததே!” என்னுள் வியப்புக் குரலில்.

“ஓ.... அந்தக் கூட்டத்தைப் பார்த்துக் கணக்குப் போட்டுக்கிட்டுக் கேட்கிறீங்கா?” என்று சற்றே சலிப்புக் கலையாமல் முணுமுணுத்தான் ரட்சகன். “அது முக்காலேயே முணு விசம் ஒளி டிக்கட் கூட்டம் சார்!”

“அப்படியா?”

“அந்த அழியாததன் ஏன் கேட்கிறீங்க, போங்க!”

“எந்த அழியாதம்? பொருசம் சொல்லேன், கேட்போம்.” அனல் கிண்டல் செப்கிரஸ் எவ் பதைப் புரிந்து கொண்ட ரட்சகனின்

“அந்தாடி, மீளாமல் கேட்குமென்று துற முயல்குது கேள்வாக்கிறு இரண்டு காலையிடு இல்லவா திருக்கலாம், நான் அது காலையிடு காங்குட்டிமா!”

முதல்தில் வெட்கம் குழிந்தது. ஆனாலும் தன்னைச் சமாளித்துக் கொண்டு கொன்னான். “என் நாடக மன்றல்தின் அங்கத்தினர்களுக் கெல்லாம் அங்கத்த ஹூஸ் காம்ப்னிமெண்டரி டிக்கட்டுகள் கொடுக்கிறது வழக்கம், அவங்க என்ன பண்ணுமாங்களு, ஒரு டிக்கெட்டுக்கு ஏழேட்டுப் பேர் வீதம் முப்பது நாற்பது பேர்களைக் கொண்டு வந்து விடுவாங்க. இப்படி ஆளுக்கு ஒரு பண்டையைத் திரட்டிக் கிட்டு வந்துடறதிலேயே இயேட்டரு நினைஞ்சு போயினும், கட்டடலா டிரஸ் பண்ணிக்கிட்டுப் பெண்டாட்டி, பிள்ளைகுட்டிகளோடு நாடகம் பார்த்து வருகிறவர்களை எல்லா விடாமல் கடுத்துக் திருப்பி அனுப்பிச்சுட முடியுமா? எப்படியோ நாடகத்துக்குக் கூட்டம் இருந்தால் சரின்னு விட்டு விடுவேன்.”

அவதரபம் கவந்த குறும்புச் சிரிப்புடன் மெல்லத் தலையாட்டிக் கொண்டான் முத்துசிவன்.

ரட்சகன் மேலும் கொன்னான்: “இதிலே ஒரு சங்கடம் என்னன்னு, அப்படி ஒசியிலே நாடகம் பார்க்க வருகிறவர்கள் களாடி வாய்க்கில் கூட்டி காங்குது பார்க்கிறதில்லை. நாடகத்திலே தங்களுக்கு வேண்டியவர் நடிக் கிற காட்சி முடிந்ததும் - அதாவது, அவருடைய பாகங்களை அவர் நடிக் குடிக் களாளே போனதும் - அவரைச் சார்ந்தவர்களும் குபிரிணு எழுத்து வெளியே போய் விடுவாங்க! இப்படி

ஒவ்வொரு காட்சிக்கும் ஒரு சூழ்மல் கவிஞர் போய், கடைசி கிளைமாதல் சின்னே பார்த்தால், தியேட்டரில் என் மகிழ்ச்சியும் மாமனாகத்தான் உட்கார்ந்திருப்பாங்க !”

முத்துசிவன் இதைக் கேட்டுக் கா கடவெனச் சிரித்தான். அவனு அந்தப் ‘பாகஸ் கொவ்வை’ நாடகத்துக்குப் போய்க் குத்த போது தன்னைத் தீவென்று நாடகத்துக்குத் தலைமை தாங்க வந்த பிரமுகங்கித் துவக்க மாலை போட்டதாகவும், அச்சமாய் தியேட்டரில் பத்துப் பங்கிதவாண்டு பின்புதான் உட்கார்ந்திருந்ததையும் நினைக்க, அவருக்கு சிரிப்பை அடக்க முடியவில்லை.

சொல்லக் கூடாத இரகசியத்தை வாய் தவறிக் சொல்லி விட்டார் போய் முகத்தைக் கவித்த ரட்சகன் உடனே ஒரு ‘ஹீரோ’ சிரிப்புச் சிரித்துத் தோடிக் குறுக்கிக் கொண்டு, “சுன்னாமி இம்மா என் நாடகம் கருத்து ரொம்ப நல்ல கீபோம், சார்! அதிலும் ‘பாகஸ் கொவ்வை’ வாய் பார்த்த எவ்வொருமும் ஒகோன்று புகழ் குழங்க. அடுத்து நாடகம் எப்போன்று கேட்டு வெகு என்னைத் துணைக் எடுக்கெடுங்க. அதான் ஒரே முச்சிலே உட்கார்ந்து ஒரு நாடகத்தை எழுதி முடிச்சுட்டு, ஹீரோயினை ‘புக்’ பண்ணினி. இப்போ அவசரமாகக் கிளம்பி வெவ்” என்றான் பெருமம் வழியும் கூனிய.

எதோ மிகப் பெரிய நற்செய்தி மொன்னைக் கேள்விப்பட்டவன் போய் அவசரமாக நிமிர்ந்து உட்கார்ந்த முத்துசிவன், “ஹீரோயினை?... யாரு? அந்த வந்தன எப்பவந்தானே?” என்று தன்னை நினைப்பதாய் நினைவினான்.

“ஆமாம், சார்! அவனோட நடிப்பைப் பார்த்திருக்கனா? எப்படி இருந்தது?”

“ஓ... பிரமாதம்! ரொம்பப் பிரமாதம்!”

“எல்லாம் என்னோட நடவடிக்கை திறமை சார்! அதை அவனை ஒப்புத் துக்கிறார்.”

“வாஸ்தவம்!” என்று பொரிதாகத் தலையாட்டினான் முத்துசிவன். அவனுக்கு முதலில் ரட்சகனைப் பார்த்த போது அந்த வந்தனவின் தலைவு தான் வந்தது. அத்துடன், அவனைப் பற்றிய விவரங்களைத் தின்று இவ்விடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய என்ற ஆவலும் கிளர்ந்தது. ஆனால் அதை எப்படிச் கேட்பதென்று தெரியாமல் இவ்வளவு நேரம் தனித்துக் கொண்டிருந்தான். இப்போது

ரட்சகனை அவனைத் தன் நாடகத்தில் நடிக்க ஒப்பந்தம் செய்யப் போவதாகச் சொன்னதைக் கேட்டதும் அவனுடைய அந்த ஆவல் வெறு வகை யிலே நிரூபியது.

“நான் வரட்டுமா சார்? இவ் நெரு நாளைக்கு ‘விஜயா’ வந்து உங்களை ‘மிட்’ பண்ணேன்” என்றுவாறு நின்றுக் கடித்தான் ரட்சகன்.

சுட்டுவன்று எழுந்து நின்று முத்துசிவன், “முதுபட்டு விட்டாரா?... சார்! இப்ப நீ நேரே அந்த வந்தனவின் வீட்டுக்குத்தானே போறே?” என்று தயக்கப் புல்லுறுவதுடன் கேட்டான்.

“ஆமாம், சார்! எவ்வோ கம்மாவா சொல்லுவே? இவனைக்கு எப்படியும் அவனைப் ‘புக்’ பண்ணியாகணும்! நாளைக்கு ரிகர்வை இருக்குது!” என்று ரட்சகன் உற்சாகமாகவ குறையில்.

“வாஸ்தவம், சார்! ஆனால்... அதைச் சொல்லும் சிரிக்க மாட்டாயோ?”

“சொல்லுங்க, சார்! என்ன விஷயம்?”

“பெரிசாக ஒவ்வனுமில்லை!... உன் நாடக ஹீரோயினை நான் நேரின் பார்த்தேன்!... பார்த்தவாயோ?” என்று எதோ தமாஷாகக் கேட்டிற வன் போய் கண் மிமிட்டிச் சிரித்துக் கொண்டே கேட்டான் முத்துசிவன்.

திடுக்குறும் போன ரட்சகன் தன் செவிக்கையே நம்பாதவன் மாதிரி குறுதிருவென் விழித்தான். “நேரது தனக்கோம்” வியப்பையும் திகைப்பையும் ஒதுவாறு அக்கிரிக் கொண்டு, “எவ்வ சார்! கேள் பண்ணிங்க! நீங்க னாவது, அவனைப் பார்த்த வகுறிய தாவது!” என்றான் கச்சப் புல் வகையுடன்.

“நிறுமாகத்தான் கேட்டு நேன். ரட்சகர்! நீ என்னை அளவாக்கிட்டுப் பொறதாகச் சொல்! வகுறியேனு இல்லையா, பார்!”

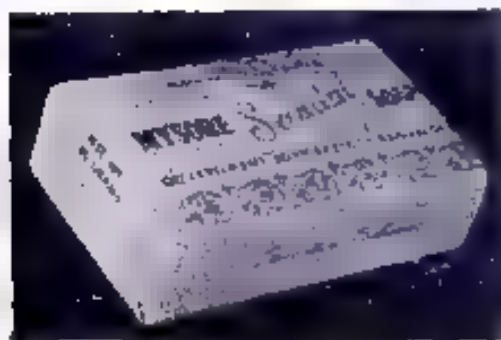
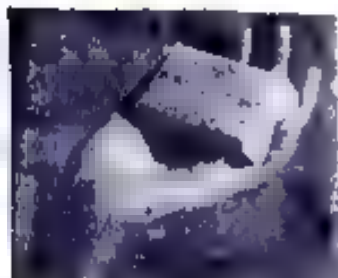
ரட்சகனுக்குத் திரைவென்று கூர் சாகம் நேந்து விட்டது. “ஆகா! என்னைக் கௌரவப்படுத்துதறுக்காகவும், என் மதிப்பை உயர்த்துதறுக்காகவுமே இப்படிக் கேட்டுநிற்கின்றனா எனைக்கு நல்லாத தெரியது! ரொம்ப நன்றி சார்! வாங்க, போவோம்!” என்றான் மதிச்சிம் கலகலப்பாடன்.

முத்துசிவன் இதற்கு மேல் எதும்திடுக்கெயில்லை; தாமதிக்கவும் இல்லை. உடனே விட்டினான் சென்று வேறு ஆனட உருத்தி வந்து விகுட்டரின் பிள்ளை ரட்சகனை எற்றி உட்கார வைத்துக் கொண்டு ஹீரோவன்று புறப் பட்டு விட்டான். (தொடரும்)

SHARING THE SANDAL SECRET
SPREADING IT FAR AND WIDE

* * *
MYSORE
* * *
sandal soap
* * *

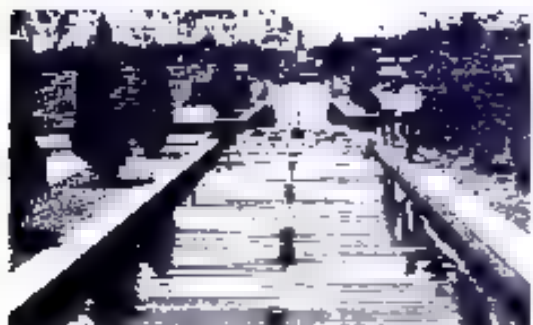

THE MYSORE GOVERNMENT SOAP FACTORY,
BANGALORE - 12.

பூங்கா நகரம்

60 ஆண்டுகள் முன்பே தீட்டமிட்டு உருவானது

ஜாம்பொழி: ஸர்வபலபொழிவர் பேரந்தை வடிகாமைச் சாலைக்குப் பூங்காப் பூங்கா. அது உன்மை! ஓத்தியாவில் எல்லா பூங்காவில் அதுவும் சிறந்த பூங்காவும் தீட்டமிட்ட காவிரியாங்குளம் சம்பந்தமாக. ஆகவே, அதன்மேல் அப்படி அருங்குறுத்தி ஸர்வபலபொழி தீட்டமிட்டு உருவானதென்பது உண்மையாகும்.

ஜாம்பொழி பூங்கா: ஸர்வபலபொழிவர் பேரந்தை வடிகாமைச் சாலைக்குப் பூங்காப் பூங்கா. அது உன்மை! ஓத்தியாவில் எல்லா பூங்காவில் அதுவும் சிறந்த பூங்காவும் தீட்டமிட்ட காவிரியாங்குளம் சம்பந்தமாக. ஆகவே, அதன்மேல் அப்படி அருங்குறுத்தி ஸர்வபலபொழி தீட்டமிட்டு உருவானதென்பது உண்மையாகும்.

—தாமதப்படுத்தாதே

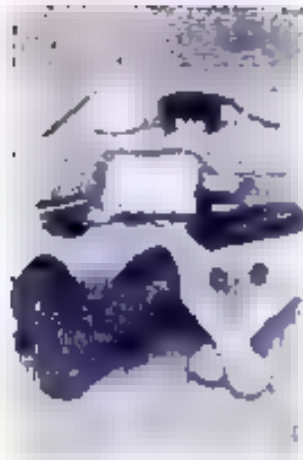
மேலாதி— அருங்குறுத்தப்பட்ட பூங்காவும், பவர்த பவர்தம் தீட்டமிட்டு, 20 ஆண்டுகள், கல்லு மெலித் தாக்க சாலை, சிவபுரம் தாக்கம் உருவாகுதல் சிறந்த உருவாக்கமாக மாற்றி, அதற்கு உருவ சிவபுரம் உருவ பூங்காவும்.

உருவ பவர்தம் தீட்டமிட்டு, 20 ஆண்டுகள், கல்லு மெலித் தாக்க சாலை, சிவபுரம் தாக்கம் உருவாகுதல் சிறந்த உருவாக்கமாக மாற்றி, அதற்கு உருவ சிவபுரம் உருவ பூங்காவும்.

எனவே, அக்காலமே எங்கள் பவர்தம்

LALLA ஸ்டீல்

அண்ணல் காந்தி
யடிகளின் அம்பிபுவித
கங்கையில் கரைக்கப்
பட்ட புண்ணிய தினத்
தன்று மேற்கு யங்க
கங்கை ராஜாஜி
வாடுவெயில் மிகுந்த
நிய உயர்பிழைத்து
மெ பகுநிலை இங்கு
தொகுத்துத் தருபவர்
இரா. பானாஜி.

நுகரவொரு வாலும் எல்லா வுத்த மனக்குப் பாரதத்தி
யுள்ள ஆள் பெண் அனைவரும். காந்திஜியின் பிரார்த்தனைக்
கட்டடங்களில் தழுமியிருந்த மக்களை நினைவுபடுத்திக் கொள்
வட்டும். அவருடைய இவிய முகத்தை மனத்தில் எண்ணி,
அவர் மதற்காவல் பிரார்த்தனை செய்து வந்தாரோ, அதனைக்
சித்தித்துப் பரர்க்கட்டும். ஒங்கவொரு நாளும் அந்தி நேரத்
தில் சில நிமிஷங்களைச் சித்திதையில் செலவிட்டு மெனைய
மாதப் பிரார்த்தனை செய்கொமாக, கொயமாதவும், வெநி
யாதவும் சேர்வட்டி. யுயரம் ஆளுநிலையுடைய முற்பகலு
தாண்டு. இதற்கு இடம் கொடுத்தால் நம்முடைய சபா
கமே விதைத்தன்மை யுடையதாகி விடும். ஒரு பெரும்
பாவம். எனவே, இவ்விஷயத்தில் எப்போதும் நாம் ஜாக்
கிரதையாக இருக்க வேண்டும். நம்மைப் பிரித்து சென்றுவிட்ட

“கேட்டுப் பெறுவதல்ல சின்பு!”

பெருந் புகலன் நமக்கு
விட்டுச் சென்றிருக்கும் அவர்
பின் சந்திரைய நிலையில்
கொய்கொய். அவருடைய
உபதேச மோழி களை யும்,
அவர் வளர்ந்து காட்டிய
விதைகளையும் நெருநில்
நிலைநிறுத்துகொய்.

கேட்டுப் பெறுவதல்ல
சின்பு. பிறரிடம் அன்பு
செய்ததிலுள் அவர்களைப்
நெருக்கப்படுகொய். நம்
முடைய அன்பு உயர்ச்சி
அதிகரிக்க அதிகரிக்க அதற்
குப் பிரதிபலம் மற்றவரை
நம்மிடம் வட்டும் அன்பும்

பெருகும். இதுதான்
இவர்களை நிலை. எந்தச்
சட்டமும், எந்த காலமும்
இதை மாற்றி விட முடி
வாது.

அவர் போய் விட்டார்,
அவருடைய உபதேசங்களைப்
பின்பற்றி நடக்காமல் உப
நேசித்தவருடனேயே அவ
ருடைய உபதேசத்தை யும்
மறைத்து போகும்படி விட்டு
விட்டால் நாம் வீழ்ச்சி

மடைகொய் என்பது மட்டுமல்ல, அவரைக் கொன்றவ
ரையும் உத்தரையாகவும் ஆகி விடுகொய். இதையுரிவகமாக
அவர் கட்டியவாறுமே நடத்தால், நமக்கு அவர் இறந்தவ
ராகவாட்டார். நம்மிடையே நம் மூகம் அவர் காந்தியார்.

உங்களுக்கும்
உங்கள் நண்பர்களுக்கும்

மிகுந்த அகீர்ப்பு.....
புத்த தாமஸம் கைவழி

Priya
P E R F U M E

பிரியா
வாசனை

புத்தம் புதிய மலர்களின்
வாசனைக்கு ஒப்பானது

பெங்கால் கெமிகல்

கல்கத்தா • மும்பை • கரூர் • சென்னை

THE NEW INDIA INDUSTRIES LTD.

Registered Office: Jetalpur Road, BARODA

Makers of

Photo Paper

BROVIRA

LUPEX

COPYLINE R 90

COPYLINE C 90

- for enlargements
- for contact prints
- for document copying (camera)
- for document copying (contact)

In collaboration with:

M/s. AGFA-GEVAERT AKTIENGESELLSCHAFT, LEVERKUSEN, West Germany

Factory:

Bombay-Agra Road
Mulund, BOMBAY-80

Bombay Office:

Industrial Assurance Buildings
Opp. Churchgate Station, BOMBAY-20

கைமுள்ளி விஷயமாகிறது. திடீர்வென்று இருந்தவர், இப்போ உங்களை மோசனம் படுத்திச் சூறையாடும் வந்து வரவோடுத் திருக்கிறார்" என்று உணர்ச்சி வசப்பட்டுப் பொரிந்து தன்விருது விவராரம்பம்.

"தேவ! எவ்வாறு விட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து விட்டார்கள். இந்த யாத்ருக் கடைசி முகத்தம் அங்குக்குச் செல்லியோம். தங்க அலியாணப் பத்திரத்தை எழுதி அச்சத்துக் கொடுக்கலாம்" என்று அவர் அங்கு மாணியில்.

"ஆமாம்! ஆமாம்! 'மினன் கடைசி விவராரம்பம் அங்கு மிஸ்டர் விவர ராஜா' என்றுதான் எழுத்து போடலாம்? இல்லையென்றால் பிரமாதமாக இருக்கலாம்" என்று அப்போதிருந்தான் விவராரம்பம்.

காவலரின் முகங்கள் குவிந்தன. "நீரும் பத்துக்குப் பெரியவராக உங்க அங்கு இருக்கும் போது அவர் பெயரையும் அழைப்பதற்கும் போட வேண்டாமோ?" என்று கேட்டும் விட்டார்.

அவ்வளவுதான்; விவராரம்பம் சிறி எழுந்தான். "அவ்வளவும் அண்ணன்... அற்புதமான பெயரால் நான் அண்ணனாக நினைப்பதைவிட்டு அடுத்த வருஷம்வரை விட்டு. அவர் துரோகியல்லவா! என்னை வந்து விட்டான் அந்தக் குழந்தை அந்த அலோக்கியன் பெயரின் என் பெண் கையாண அழைப்பிற்கு போக வேண்டும்! நோ! முடியாது. மற்றவர்களுக்குக்கென்றும் போரும் அழைப்புக்கூட சம்பந்தமில்லாத காலமாகவு அவருக்குப் போகாது! அவர் காதலும் இந்தக் குழம்புதான் என்று சொல்லு! நான் இப்போ என்னைக்குதான். இனி என் காலு கேட்க அங்குப் பற்றிப் பேசக் கூடாது. தீண்டிடுக்கிடும்" என்று சொல்லி எழுதிவிட்டு விட்டார். கோபத் தால் அவர் முகம் ஒரேவருஷமாகச் சிவந்து விட்டிருந்தது.

தன் கடமைவை முடித்துக் கொண்டேயும் எழுந்திருந்தவின் கைகளும் அத்திருமேயம் ஒன்றும் போகவில்லை.

தன் விருப்பப்படியே அலியாண அழைப் பிறரை எழுதி அச்சத்தின் கொடுத்து விட்டுத் திரும்பிய விவராரம்பம் உப யோகப்படுத்த தட்டுண்டுத் தாமதமாகப் போடப்பட்டிருந்த பெட்டிகளுக்குக்கீழ் ஒரு பழைய புனைபட்டத்தைத் தேடி எடுத்தான். எட்டத்திரும், கண்ணாடியிலும் ஓரே துளி. அதை நன்றாகத் துண்டித்து அங்குமின் கொண்டு வந்து வைத்தான். எட்டு வருடக் கண்கருமன் ஒரு திரைப்பட ஒட்டியோலின் எடுக்கப்பட்ட 'சுயம்' அது. அந்தப் படத் தில் புரொட்டியர் மோசனம்முகமும், விவராரம்பமும் நீண்டு கொண்டிருந்தார்கள்.

"இந்த நாணயம் பெட்டி யானின் படத்தைப் பார்க்கப்படலாம்" என்றுதான் சில வருஷங்களுக்குமுன் திரை ராஜ்யம் இதைப் படத்தை ஆணியிலிருந்து எழுந்தி ஒரு ஸ்கோப் போட்டிருந்தான்.

இன்று அந்தப் படத்தின் நாணயம் உபரித்து விட்டது. அதற்குப் படமும் கைச் சுவர்த்து விட்டது. 'இனி மேல் ஏதாவது' என்று கைமுள்ளியைப் ஆரம்பித்திருந்ததன்

முடிவையும் விவராரம்பம் அழைப் வைத்த மகாதுவனவழி விட்டார் மோசனம்முகம்.

மிஸ்டர் நேருவின் பன்விட்டை வெண் பெருகும் படித்து சிறி திரும்பிக்கொண்டிருக்க உத்தேசம், "வாத்தியவாணம்! உங்களுக்குக்" என்று நேருவோடுகிறார் குரல் திறக்கிறது.

"வெறுக்கையிள 7 வாப்பா! எங்கே? பட்டணமா போகிறீர்கள்? என்ன விசேஷம்?" என்று வரவேற்றுக் கத்தினார்.

"ஆமாம்! உத்தேசமாக உங்க தம்பி விவராரம்பம் நான் வைக்கப்பட்ட பார்த்தே லுங்க. அடுத்த வாரம் அவரு மகளுக்குக் கையாணமாகப் பம்பாய்க் கத்திக்கிட்டு இருக்காரு. ஒருபேரே ரோமம் நான் கயிசு. உங்களை அழைக்கிற சாக்கிலே நம்ப வந்துக்கூட வருவார் போலாம்" என்றும் நேருவோடு உத்தேசமாக.

"நக்கா வரட்டும்!" என்று வாத்தியவாண் கத்திரோலின் நினைவுகள் பல ஆண்டுகள் பிச்சென்கி ஓடின.

எத்தனை வருஷங்கள் என்று துல்லியமாக நினைவு வரவில்லை. நூற்றுக்கணக்கான வருஷங்களால் விட்ட போக்குப் பிரமை. விதவையான தாயார், பத்து வயதத் தம்பி இருவருடனும் இப்போதுதான், எங்கோ தெருச் சேமவிலிருந்து வந்து இந்த ஊர் பன்விட்டத்தில் உபாத்தி வாய் வெண் ஏற்றுக் கொண்டது போல் இருந்தது.

தம்பி விவராரம்பம் அவர் சீழேயே படித்து, தொடர்ந்து பக்கத்து ஊர் உவர் திணப் பன்விட்டம் படித்துப் பார்த்து மான் பன்னி, அவருக்குத் துணையாக உபாத்தியாயாராவை வந்து சேர்த்தான். கத்திரேயும் திருமணம் செய்து கொண்டார். இனிமேல் இந்தக் குழம்புத்துக்குத் தன் சேவை தேவை இல்லை என்பதுபோல் தாயாகும் கைமையாகும்.

விவராரம்பம்க்கும் ஒரு கால் உட்கைய போட வேண்டும் என்று நினைத்துக் கத்திரேயன் முனைந்த போதுதான் அவர் கொஞ்சம் அவரேப்பட்டு விட்டார். காதல் கழலில் சிக்கிக் கொண்டான். அந்தக் கழலிலிருந்து அவர் வெளியேறுவதற்குப் பார்த்துக் கொண்டவன் பக்கத்துக் கிராமப் பன்னி ஆ. சி. சி. வை தான். உபாத்தியாயவாணின் மாதாத்திரக் கட்டிடத்தில் நேருவின் பன்விட்டம் அது.

விவராரம்பம் கத்திரேயனிடம் மனம் விட்டுப் பெரிவிருந்தான் அவரே இதைப் போருத்தமாக அலியாணத்தை மறிக்கி ஓடப் நடத்தி வைத்திருப்பார். அந்தப் பெண் கைமையை அவருக்கு நன்றாகத் தெரி லும். ஆகும் விவராரம்பம், அவர் ஏதும் பதையிற் கொல்லுவாரோ என்ற பதற்றத் தில் கைமையை அழைத்துக் கொண்டு ஒரு நாள் திவரத் தன்மகனாகவிவிட்டார். கைமையைப் பறித்து திரும்பும் செய்து கொண்ட விவராரம்பம் பட்டினத்தில் ஏதோ வெண் கோட கொங்குப்பாதாக இருந்து ஆண்டுக்கொன்று பின் தவல் கத்தது. இன்னும் இன்னும் ஒன்று வருடம் களுக்குப் பிறகு, அவர், எங்கோ அலியாண

ராம்தீர்த் பிரஹ்மி ஆயில்

(ஸ்வயைஸ் செ. 1)

(கிறிஸ்ட்மஸ்)

இலக்சுப் பரிசு

1969ம் ஆண்டின் கவர்ச்சியான காலண்டர் ராம்தீர்த் பிரஹ்மி உத்தம வளர்ச்சிக்கும் உதவத்தின் ஒரு பெரிய பாடப்போள். அம்மது இரண்டு நெறிய பாட்டியுக்கிளா வாகவெனும், அழகான 1969ம் ஆண்டுக் காலண்டர் பரிசாகக் கொடுத்தும், உயர்வெந்தத் தேவையானவையனைப் பக்கத்திலுள்ள கடைகில் வாங்கிப் பரிசைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

SHRI RAMTIRTH YOGASHRAM
DADAR - BOMBAY-14

"YOGIC CLASSES"

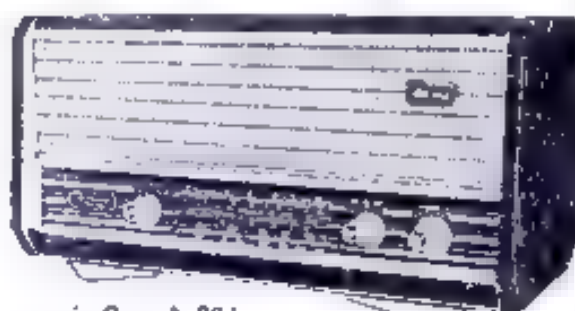
மமது சென்னை சூபீலிம் யோகாசன வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன
மதராஸ் பிராஞ்சு : 25, காவலியப்ப லாங்க்கன் தெரு. மதராஸ்-8
போன் : 94258

ஜேரட்

ரேடியோக்கள்
டிரான்சிஸ்டர்கள்

மஜேஷன்ஸ்தமரான உயர்ந்த இயக்கம்

மெட்லன் கு. A 204

5 வாங்கு AC

3 வாங்கு

வினை ரூ. 245/-

(எந்தாவ விவரங்கள்) இது என்டர் தல்

ஜேரட் எ லக்ட்ரானிக் இன்டஸ்ட்ரீஸ்
38, தங்கராஸ் வீதி, சென்னை-8

கந்தாபதத்தில் குமாரத்தாலாக வேலை செய்
கிறான் என்றும். அவன் மனைவி கமலா,
ஆசிரியை வேலைநிலையே ஈடுபட்டிருப்பதாக
வும் கேள்விப்பட்டார். மனத்துக்குள் அவ
ளுக்கு மனநிலை, அந்த வேலிக் காட்டினால்.
அவளுடைய வரும் வகையில் அவளைப் போய்ப்
பார்ப்பதில்லை என்று மட்டுமே இருந்தார்.

ஒன்பது ஆண்டுகளுக்குள் ஒரு நாள்
எனும் முன்னறிவிப்பு இவ்வாறும் திடமாக
நான்கு தனியாகக் கத்திரேசன் முன் வந்து
திரும்பும். கத்திரேசன் முன்தான் எந்தவித
மான ஆத்திரத்தையோ கோபத்தையோ
காணாதது அவருக்குக் கவனத்தையே இருத்
தது. அவர் கோபத்தைப் பவ்யங்குத்திக்
கொண்டு தான் வந்த நோக்கத்தை வெளி
விட வேண்டும் என்பது அவன் திட்டம்.

ஆம். பூர்விக் சொத்துக்களின் பாகப் பி
கினை உப நிலைத்துக் கொண்டுதான்
திரைகரானும் சமோதரனைச் சந்திக்க வந்
திருந்தான். மூன்றாம் நாள் அந்தப் பேச்சை
வும் தொடங்கினான். அவ்வளவு எதையோ
ஏகபோகமாக அனுபவித்து
வருவதாக அவன் எண்ணும்.

கத்திரேசன் பதற்றமில்லா
மன் எல்லாவற்றையும் தெளி
வாகச் சொல்லும். தாயார்
காலமாவதற்கு முன்பே.
சொந்தக் கிராமத்திலிருந்து
காசி மனைமயப் பின்னாள்
கொய்துக்குச் காணன்
செய்து விட்டதாகவும். பூர்
விக் சொத்து என்று பெரு
மைப்பட்டுக் கொள்ள இப்
போது ஒரு ரூபாய் மதிப்புள்ள
சாமான்கள் அந்தக் குடும்
பத்தில் கிடையாது என்றும்
தெரிவித்தார். திரைகரானும்
சீறினான். அவ்வளவு தன்னை
ஏமாற்றிவிட்டான் என்பது
எண்ணினான். அவரிடம்

சொல்லிக் கொள்ளாமலே பட்டணத்துக்
க்குத் திரும்பிப் போய் விட்டான். கத்திரே
சனும் மறுக்கப் போக அவன் வந்து
போனவையே மறந்து விட்டான்.

ஐரான்கு காலம் ஒழிவிட்டது. மூன்றாண்டு
க்கு காலத்தில் ஒரு நாள் மாலை வேலை.
கத்திரேசன் மறுக்கப்போய் காலவி விட்டுத்
திரும்பும்போது பத்தடி பிள்ளை ஐரான்கு
மாயவரிகள் பேசிக் கொண்டு நடந்ததாகக்.

“நம்ப கத்திரேசன் மச்சர் போன
வருஷம் பள்ளி விழாவுக்குக் கவாய் பள்ளி
நிலையு போச்சே ஒரு நாடகம். அந்த நாட
கக் கதை அப்படியே செலிமாவு அத்துக்கே !
என்ன தோராத் இருக்கு தெரியுமா ?”

“ஆம் !... நீட்ட ஒரு சேலிக்காரன்
வேஷம் போட்டுக்குக் ஒத்தெனக்குப் போலீட்
புகுத்தியே.....”

“குமாரம்! அந்த ரேஷத்தையப் படத்
திலே காணமேயன் அன்னாசிரிஸ் தங்கிவிட்
பாடு ! கொட்டணையே அப்பளாக் பித்தக்
கிட்டுப் போகுது ! எனக்குத்தான் டயகாக்

என்னம் திண்பிடுக்கோ! ஒரு வரிக்கடப் படத்
திலே மாறலே....”

“நம்ப கத்திரேசன் சார் செலிமாவுக்கு
என்னம் எழுத ஆரம்பிக்கட்டாரா ?”

“அது ஆச்சரியமில்லை. ஆனால் இந்த
விஷயத்தை ரகசியமாக வைக்கக்கூட, வேறு
பேரு வசைக்கிட்டார். பாட்டுப் புத்தகத்
திலே, அதை கண்ணம் ‘திரைகரானும்’ போட்
டுக்கிட்டு இருக்காரு. ஆனால் நமக்குத்தான்
அதை யாரு எழுதிருக்கிறது தெரியுமா....”

இரண்டு எட்டு வேடிக்காக நடந்து.
“பழனிச்சாமி” என்று குரல் கேட்டுத்தான்
கத்திரேசன் பிள்ளைகிறான். பழனிச்சாமிவும்
அவன் தன்னை அண்ணாடும் சட்டென்று
திரும்பிச் சென்று பார்த்தார்கள்.

“எத்த செலிமா பார்த்தே, பழனிச்சாமி?”
மல்லார் அவர்.

“அவற்றை காட்டிய வள்ளல்” சார் !
உங்க கதைதான் சார்..”

அவர் தம் நாடகத்துக்குக் கொடுத்த தலைப்
புத்தகம்! மாற்றியிட்டு.

“எக்கெப்பா, அந்தப் படம் ஒதுது ?”

“நம்ப பக்கத்து ஊரு குரீஸ்
டாக்கிவினே சார் !”

“சார் !... செலிமாப் பத்
திலே பதிக் கிட்டிருக்காறோ
தேரத்தோடே விட்டுக்குப்
போய் பாடதாதுப் படி
வுங்க !”

இப்போது கத்திரேசன்
அவர்களைத் தாண்டிக்
கொண்டு வேடிக்கை முன்னும்
நடத்தார். தம் உடைகளை
வாரோ அதையாசனமாகத்
திருடிச் சொத்தம் கொண்
டாடி விட்டானே என்று
நினைத்தபோது அவர் உடம்பு
தவித்தது.

வேறு நாட்களுக்குப் பிறகு,
கத்திரேசன் மறு தானே பக்
கத்து ஊருக்குப் போய்.

“வாழ்த்து காட்டிய வள்ளல்” படத்தைப்
பார்த்தார். வரிக்கு வரி, கட்டத்துக்குக்
கட்டம் அருளுடைய சிறுநீர்தான். காடகத்
துக்காக அவர் எழுதிய வசனங்கள் அப்படி
அப்படியே படத்திலும் இருந்தன. பாட்டுப்
புத்தகம் முன்னு வரத்திக் கொண்டு விட்
டுக்குத் திரும்பினார்.

மறு தானே விவரமாக அந்தப் படத்
தயாரிப்பானுக்கு ஒரு கதை எழுதினார்.
அதற்குப் பதிலும் விவரமாக வந்தது.
படி அந்தில் உள்ள திரைகரானும் என்
து. “திரைகரானும்” என்ற பெயரில் பிரஸ்தாபப்
படத்துக்குக் கதை கண்ணம் எழுதிக் கொடுத்
தார் என்றும், அதற்கான ஊதியமாகப்
பத்தாவிரம் ரூபாய் போடப்பட்டதென்றும்,
எதாவது நாயா இருந்தால் திரைகரானு
ஜேடு தேரடித் தொடர்பு கொள்ளலாம்
என்றும் அந்நிக் கண்டிருந்தது.

கத்திரேசன் பெருமூச்சு விட்டார். அவ
ருக்கு என்னம் புரிந்து விட்டது. பூர்விக்
சொத்தில் பங்கு கேட்டுச் சன்னட போட
வந்து தங்கிவிடுத்தபோது திரைகரானும்

“உங்க காலியாக் என் காலியாக்
கூடக் கண்டிருக்கிறேன்! திரைகரானும்
கொண்ட பகல் கிட்டாது வந்திருக்
கேது! உங்க காலியாக் கிதிருக்கு
வந்திருக்க கண்டிருக்கிறேன் பத்
திக் கொண்டு வந்திருக்கே!”

தலைவலியா?

அவேதன்

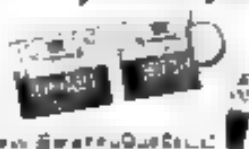

சாப்பிட்டு உடனடியாக நிவாரணம் பெறுங்கள்

SARABHAI CHEMICALS

இது ஆர். ஸுவாமிநாதன் அவர்கள் திருவாரூர் மெய்நீட்டில் ஆய்வுகளின் விளைவாக உருவானது. இது மாகாணத் தரப்படுத்தப் படுகின்ற விவரம். இதை உபயோகித்து உரிமைபெற்றவர்கள்.

அதற்கு 'சமீப' அடங்கிய அவைதான் தலைவரே. இவ்வாறும், பஞ்சமற்றும் இது சாதாரண வயிதிலிலிருந்தும் போஷகரிலிருந்தும் தனித்தனியே, தீவிரப்பற்ற, நிச்சயமாய் விவரணத்தையே அளிக்கிறது.

Stahl SC 51 A/47 Tcm

ஸ்ரீ கணேசுராம்ஸ்

'இமேக்ஸ்'

Shideex
தென்னாற்காடு

திரு

(Regd. Trad)

**மிளகு ரசம்
தக்காளி சூப்**

(பேஸ்ட் & பவுடர்)

மெய்ளிக் கந்தாவுடைய நம்பர் 1

ர.நெல்லை

மாறுகாய்கள் - 14 தினுககள்
வந்தல், வடாய் - 14 ரகங்கள்
பப்படம், அப்பளம் முதலியன

இலவசம்

இந்தியாவிலேயே
தங்கள் துணிய்கள் மது
முன் கற்றத்தால்களிடே
பெரிய பவுடர் பாக்கெட்டுகள் ௨௨, 33 ரகங்கள்
(மாக்கெட் மற்றும் டிரை கெளண்ட்) கிழங்கு சூப்பி
துவாய் அரிசை காய்ப்படி) மந்திரமுள்ள க.எனவு
பெருந்தகைய பெருமை, அப்பளம் பீழக்கண்ட
இடங்களுக்கு 33 பவுடர் மொத்த வசதிகு
ஆகும் கட்டணம் மலர் 1.

பூ.எஸ்.ஏ.	... ரூ. 46.85
காண்டர்	... ரூ. 39.70
மாஸ்பேசர்	... ரூ. 35.70
பெய்ஜியம்	... ரூ. 28.35
பிரான்ஸ்	... ரூ. 28.20
டென்மார்க்	... ரூ. 23.30
பூ. மெ.	... ரூ. 47.70
மே. ஜெர்மனி	... ரூ. 25.85
தாங்கேரி	... ரூ. 30.85
செக்கோஸ்லோவாகியா	... ரூ. 30.85
சிப்பியா	... ரூ. 26.85
இந்தோனி	... ரூ. 24.90
தென் ஆப்பிரிக்கா	... ரூ. 25.25
ஏடன்	... ரூ. 18.35
தாய்லாந்து	... ரூ. 20.35
மலேசியா	... ரூ. 19.40
ஆஸ்திரேலியா	... ரூ. 38.75

குறிப்பு: தங்கள் ஆர்டர் செய்தவுடைய பெறுபடி
பெரிய பாக்கெட்டுகள் கம்பம் அளிந்து விவரம்
மூலம் உடனிட ஏற்று பாகத்திற்கும் நாகமனை
அனுப்பி கவுண்டிமேன்.

ஸ்ரீ கணேசுராம் & கோ.
(மொன். 23881 & 23882 - PBX, 3 லைன்கள்)
48, தம்பு செட்டித் தெரு, சென்னை-1

சென்காயில்

காமதேனு-சூப்பர் மார்க்கெட்டிற்கும்
டி.பூ.சி.எஸ். மகன் சிங்கலும்
எமது தயாரிப்புகள் கிடைக்கும்

பண்ட
செளபாக்கியசாஸ்திரம்

அந்நா

மாதாக்களின் ஆலோக்கிய
செளபாக்கியத்திற்கு

1898 ஆரம்பித்திருந்து
நிரந்தரம் பெற்றுள்ளது...

அபயர்வேதாஸ்ரமம்
கேரளம், மலர் 1
100, பி.எம்.செட்டி தெரு, சென்னை-1

மூல நோயை
முற்றவிடாமல்
தம்பிகளையான
ஸொடன்ஸா
மலமோகித்து
நிவாரணம்
அடையுங்கள்
— ஏன்
சிகிச்சையைபுற
தடுங்கள்

தான் பழுதி அவதூறுக்குத் தாடகப் பிரதியைத் தூக்கித் கொண்டு போய்துக் கொடுக்கவும் என்று சொன்னது. 'சொன்னால்' அவன் கொழும்புமேயுக்குப் போகவில்லை, பத்திரவிரிவாளரையோடு போய்க் குக்கி கொடுக்கவும் என்று சொல்லித் தான் அவன் சந்தோஷமாக இருந்தான். 'சரி' என்று தன் வாயில் மணத்தில் இருப்பதை வாயிலே இருந்துக் கொண்டு கொடுத்தான் அத்துடன் விட்டு விட்டான்.

ஆனால் மட்டு நயாஸிர் என்பவர் பொய்ச்சம்பவத்தையே யத்தை அத்துடன் விட்டு விட்டான். இது அளவுக்குத் தெரியாது!

பொய்ச்சம்பவம் பெரிசாகவில்லை. இயாகராஜனுக்கு நயாஸிர் தன் மூன்று ரூபாய்தான் கொடுத்திருந்தான். ஆறுவிரந்து ரூபாயை பாக்கிக்குடுத்தான். இந்த

நேரத்தில் தான் அவருக்குக் கத்தரேசனின் காதல் வந்து சேர்ந்தது. அதைத் தமக்குச் சொந்தமாக உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளத் தீர்மானித்தார். இயாகராஜனின் கப்பிட்டு டிரைபர், அவன்மீது கத்தரேசனின் கடிந்ததைச் சொல்கிறது. இருவரும் சேர்ந்து மூப்பது மாகக் கடிதம் எழுதிக்கொடுத்தார்கள். மீதிவுள்ள ஆறுவிரந்து ரூபாயை ரூபாய்களைக் கொடுக்க முடியும் என்றும், இயாகராஜன் அழகுத்த நோடர்ந்தான் தம் தரப்புச் சாட்டுவதாகக் கத்தரேசனின் கொண்டு வரப் போவதாகவும் உபமுறுத்தி அனுப்பி விட்டார்.

பாண்டி அவருக்குக் கத்தரேசனும் இயாகராஜனும் கொதாரர்கள் என்று தெரியாது. இயாகராஜனும் அந்த உறவைக் காட்டிக் கொள்ளவில்லை.

தன் இருட்டுத்தனம் இப்படி வெளிவர விட்டதே என்று பொருமியும் நியாய ராஜன். அண்மையில் போய் குக்கிப் பற்றிப் பெரிச் சமரம் செய்து கொள்ள அவனுக்குத் துயரில்லை.

ஆனால் சாட்டு வகுடங்கள் கயிற்றுப் போய்ச்சம்பவத்திடமிருந்து கிளவாக ஆறு விரந்து ரூபாயை ரூபாய்களும் எப்படியோ வந்து விட்டனவே!

சுரீரே யாத்திரை எம்மைய் முடித்து விட்டது. வேதானின் திரும்ப முடிந்த நேரம் நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. இயாகராஜனுக்கு வேண்டிய நண்பர்களேயுமாம், முகூர்த்த மண்டபத்தினுள்ள நாய்களின் கனிக் அமர்த்தித்தாரர்கள், மண்ணிலில் ஒரு நாய்களையாக் காணியாகவே போய்ச்சம்பவத்துக்காகத் இயாகராஜன் விட்டு வைத்திருந்தான்.

இயாகராஜன் கலியாண மண்டபத்தில் அங்கும் இங்கும் போய் விட்டுத் திரும்பி

சுரீரே யாத்திரை

"தேவது தான் கொடுத்த அதை அவனின் முடிவு சொல் பிழிச்சுக் கொடுக்க இருந்திருக்கிறேன்!"

"இருக்க வேண்டிய முடிவு விட்டது. நான் ஆபீஸ் வேலை நேரத்தில் படித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். படித்துப் பின்னர் என்னை 'யுகமே' சொன்னீர்கள்?"

அந்த போயு பொய்ச்சம்பவத்துக்காக 'சுரீரே' என்றிருந்த நாய்களின் கனிகை கொடுத்திருப்பது உத்தரம் பார்த்தான். இதை விட்டான்.

உட்கார்ந்திருந்தவர் அங்கு கத்தரேசன்.

"கத்தரேசன்கள், இப்படி எங்களைப் பாரி அழைத்தார்கள்? எங்கள் அம்மாவைப் படித்து வேண்டுமென்று எண்ணமா?" என்று சில மூன்று நியாயராஜன். என்மைய் பிடித்து எழுப்பி விடவும் முடிந்தான்.

அவர் அங்கு எம்மைய் கடித்துக் கொண்டு கத்தரேசன் முகத்தில் எந்த விதமான சலனமும் ஏதே படவில்லை. தோஷமாக எழுந்து நின்றார்.

"பிரேமம் உட்கார் போய்ச்சம்பவம் உட்கார் வேண்டிய இடம் இது. உயக்கா

கப் போடவில்லை. எழுந்திருந்து கொள்வோம் நடவும்" என்றும் இயாகராஜன் நிமிசுடன்.

கத்தரேசன் புள்ளுறுத்துடன் ஒரு கணம் மனவலையில் அமர்த்தி இருந்த மண்ணகியும் மண்ணகியும் பார்த்து மனவலையாகப் பிரார்த்தனை செய்தார். யாருக்கும் தெரியாமல் ஓர் ஓரத்தில் போய் நின்றார்.

கேட்டே மெளம் ஒலித்தது. மாங்கல்ய தாரைகளும் நடந்தது. பொய்ச்சம்பவத்தில் கனிக் முறுக்கைக் காலியாகவே இருந்தது. தாரை நின்ற கத்தரேசனின் கண்கள் மயிற்சரி காலி குளமாயின.

புள்ளுறுத்துமாய் விட்டபெற்றுக்கொண்டு மாயமும் பெற்றுக் கிளம்பினார்கள். மெதுவாக நலிந்து கத்தரேசன் கொள்வோர் போகும் பிடிபட நெருங்கி அப்பே ஓர்மாய் நின்று கொண்டார். தெரிந்த பிரேமக் குறுகை அனுப்ப வாரம் அவர் வந்த இயாகராஜன் அங்கு இன்னும் அங்கே நின்றுகொண்டிருந்தான். "இன்னும் பிரேம கிளக்கா?" என்று சொல்கிறான்.

"பொய்ச்சம்பவம் இருக்கேன் இயாகராஜன்! எப்போது உட்கார்ந்து மாட்டேன். மயம் படாதே!..... ஆனால், உட்கார் இடம் போட்டிருந்த மாதிரி அந்தப் பொய்ச்சம்பவத்துக்குச் சாப்பிடவும் இல்லை போட்டு வைக்காதே! பொய்ச்சம்பவம் வரமாட்டான்! இரண்டு வருடங்களாக விடிக் தெய்வீகம் இருப்பதற்கு இப்போது வரவும் முடியாது!"

கத்தரேசன் கொள்வோர் நோக்கி ஓர் அடி எடுத்து வைத்தார்.

"என்னை உளறுகிறீர்கள்? உய்யான முகூர்த்தத்துக்கு வருவதாக எங்களுக்கு அதை எழுதியிருக்கிறீர்கள் தெரியுமா!....." இயாகராஜன் திரும்பிக்கொண்டு கேட்டான்.

கந்தரோசன் விளித்தார்! "அவன் பெயரில் கடிதம் எழுதியதும், உனக்குப் பணம் அனுப்பியதும் நான்தான் நிபந்த. வேதாவின் திருமணம் பண வசதிக் குறைவால் தடைப்பட்டது என்று கேள்விப்பட்டேன், தன் சொந்தச் சைத்திரத்த பணத்தைப் போன் னம்பலம் பெயரில் அனுப்பி வைத்தேன். என்விடமிருந்து பணம் பெற்றுக் கொள்வது வேலாம் என்று நீ நினைப்பாயோ என்ற பதில்! என் பெயரால் கொண்டு வந்த அத்தப் பொன்னம்பலம் ஏமாற்றி விட்டான் என்றும் எனக்குத் தெரியும். வேதா எனக்கும் பெண்தானா?" என்று கேட்கவினிடே நிறுத்தியார் கந்தரோசன்.

நியாகராஜன் விடையானது. "அவ்வாறு எப்போது காரியம் செய்துவிட்டார்கள்? உங்கள் பெண் பாலு அப்பாவுக்குத் திருமணமாகியிருந்தாள்..." என்று குரல் உரக்கக் கேட்டார்.

"அவளுக்கு இனிமேல் கலியாணம் தேவைக்கிடாது நியாகு... பேரன் வந்தேன்."

இப்போது நாட்டிய மகாசுனி பாரதியார் போன்ற மிகச் சிறந்த இயக்கிய வர்க்காக ஆகியிருப்பார் இவரே அவதிப்பட்டு வந்த பற்றி என்வனவோ படித்திருக்கிறோம். கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். மகாராஷ்டிரத்திலும் இந்த விடயம் இருக்கிறது.

"மகாராஷ்டிரத்தில் ரெக்ஷாபிள்" என்று பொற்றப்படுகக் கட்டகி காமாட்சி ஸ்தம்ப தாண்டுகள் ஆகி விட்டன. அவ்வாறில் அவரது நினைவு விழா மகாராஷ்டிரம் பற்றி வரும் மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது.

1912ல் அவர் எழுதிவராத நாடகம் பிரமாத வெற்றி யடைந்ததைத் தொடர்ந்து அந்த நாடக சபையினர் அவரை மதிஞ்ஞ நாடகம் எழுதக் கொள்ளுங்கள். "எழுது" என்றும் எழுத ரூபாய்மா? "ரூபாய் வரவில்லை கட்டகரிக்கு." "அவ்வாறில்" கொடுத்திருந்த நாடகக் கடிதம் அவரோ அவரைத் தனியே விடப் படுத்து போனாமின்.

மெல்லாம் அவரை இழந்திருந்தார்கள். நான் பணம் வரவில்லை கொண்டுவரவேண்டாம் என்றுதான் சம்பந்தம் விடுவாரோ என்று அவர்களுக்குச் சந்தேகம்!

கோவாவில் ரகசியப்படுத்தப் போது நாடகக் குழு நிர்வாகி என் காமதாமதம் செய்வதாகக் கட்டகரிவைப் பறித்துரைத்து வரப் பாடினார். கட்டகரிக்கு அந்த மென் அவரகனாடன் சொந்திருக்கப் பிடிக்கவில்லை. தமது மரியாதையைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள

அவன் எத்தத் தேவையும் இல்லாத இடத்திற்குப் போய்விட்டான். ஒரே வார ஜூரம்."

அவரை ஸ்டிக்க விடாமல், "அவ்வாறு! என்னை மன்னித்து விடுங்கள். நான் மகாபாணி!... உங்கள் கையைப் பிடித்து எழுப்பிவிட்டேன். கிராதன்..." என்று அரற்றிக் கொண்டே அவர் கையடியில் குழி விதை மதத்து விழுந்தார்.

கந்தரோசன் எதற்கின்றார். "நீ உறவு, பாகம் எல்லாவற்றையும் மன்னிவிடுத்து இருந்து வெளியே அனுப்பியவனாகியிருக்கிறே! இனி மேலாவது மனித வாழ்க்கையில் அப்படிக்கும் இடமண்டு என்று புரிந்து கொள்" என்று கொல்லி விட்டுத் தெருவில் இறங்கி விட்டார்.

கட்டகரியின் நீர்த் திரை மறைக்கத் திரைகள் போட்டுக் கொடுத்தும் கொஞ்சமாக மறைத்து கொள்ளுகிற கட்டகரின் முதுகைப் பார்த்துக் கொண்டே நின்றான். அந்த மகாசுனி போல் வழி மறைத்துத் தன்பால் இருக்க அவன் உணர்ந்திருந்த தைரியம் இல்லை!

பாரதி தோற்றம்!

அவர் விவசிக் சென்றவிட விரும்பினார். ஆனால் வீரவாசியோ 'நான் பணத்தைத் திரும்பித் தர' என்றார். ஸ்தம்பம் பத்துமாகச் செலவுக்கு வரவில்லை அந்தத் தொகை எவ்வளவு தெரியுமா? மொத்தம் 125 ரூபாய்! அத்தொகையைத் திரும்பித் தர இயலாததால் அவரவரைத்தைச் சந்தித்துக் கொண்டு வந்ததை ஒப்புநார்க்கிறேன். இந்தச் சமயத்

தில் மாக்மான் நகரிலிருந்து கோவாவுக்கு வரேரீகர் என்பவர் வந்து சேர்ந்தார். இயக்கியவரென்றான் இவர். கட்டகரியைப் பார்த்துக் கொவாவுக்கு வந்தார். கமது இல்லத்துக்கு வந்து இவ்விவசிக் தங்க வேண்டுமென்று கட்டகரியைக் கேட்டுக் கொண்டார். அப்போது கட்டகரி தமது பரிதாப நிலைமையை அவரிடம் கூற வேண்டிய நிலைப் பத்தம் ஏற்பட்டுவிட்டது.

வரேரீகர் பிடித்த விசை மண்டித்தார். அவரிடமும் அக்கவறு பணம் இல்லை! அவர்களுக்குத் திரும்பி

வாரிடமோ கடன் வரவில்லை அந்தக் கட்டகரிக்கு அனுப்பி வைத்தார். கட்டகரி

தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு தனியாக இல்லத்துக்கு வந்தார்.

1912ல் கட்டகரி இறக்கும்போது மகாராஷ்டிர நாடக அறவுக்கு அவர் புரப் உச்ச கட்டத்தில் இருந்தது. இப்படிப்பட்டவர்தான் ஒரு சமயம் 125 ரூபாய்க்குத் தம்மையே அடகு வைத்துக் கொண்டு அவதிப்பட்டார்!

— வி. எம். ஸுபாண்டன்

பெரிய நினைவுகூர்ப்பு
முன் நின்ற தம்பி ஒரு முறை
பார்த்துக் கொண்டான் ரா.ப.
தாயின் புடவை, புதிதாய் வாய்
பிடித்து, நாற்காலி முதலில் படித்
துக் கிடத்தது. அதை எடுத்து
மார்பளவு உயரத்தில் பிடித்து
அழகு பார்த்துக் கொண்டான்.
தான் அதை உடுத்துக் கொண்டு
விட்டதே போன்ற ஒரு கண்ப்பிக்
மனம் மயங்கிற்று.

விட்டது வாரும் இல்லை, அப்பா
வும் அப்பாவும் வெளியே போய்
விட்டார்கள். சமீபத்தில் நடந்த
கலியாணம் ஒன்றை அடுத்து
நடக்கும் வேறு ஒன்று. அவளை
விட்டாலேயே விட்டுவிட்டுப் போய்
விட்டார்கள். "நீ வரவேண்ட
டாம்" என்று சொல்லிக்
கொண்ட அம்மாவின் பார்வை
விறும், அப்பாவின் கிரிப்பிலும்
கண் விழமமும், இரகசிய அந்தர
மும் நதிநதி கித்தித்தன.

அவள் போகவில்லை. விட்டது
தனிவாக அப்படி இருப்பதும் ஒரு
கூறுதலாகத்தான் இருந்தது.

சிம்மா ஒரு குழந்தை

எஸ். லட்சுமி கிருஷ்ணன்

ஒருதா ஒரு அடைப்பிவிருந்து விடு
தலைவாழற்போல. அந்தக் கொற்ப
நேரத்துக்கு, பொறுப்பு நேரக்
தவளாக, பெரிசுவளாக வளர்ந்து
விட்டதைப் போன்ற மனத்
நிலை. சமையலறைமேல் போய்
லும் பார்ப்பக் கவனித்து இறக்கி
வைக்க வேண்டும். அப்பாவைக்
'போய்' வந்ததாய் செவிதெய்க்
கூறித்து வைக்கவேண்டும். தேயுக்
கொண்டு யாராவது வந்தால்,
நன்றி பதில் சொல்லி அழைப்ப
வேண்டும்....

தாயைப் பூவாய் கிரித்த அவள்
கார விளக்கடியில் வானம் அப்
பிவிருந்த பார்ப்பக் முடிவதைப்
போல் நின்று கொண்டாள்.
வாசற்புறம் மூக்கில் கமர்வியு
படர்ந்த பச்சையை மனதக்குட்
வியப்புப் பூக்கள் முதல்-மேல்
கையில் பார்ப்பக் காதுகள் போல்

அரும் வானம் இவ்வளவு - விட முடியாதும் தெருத்தார
ரவில் வண்டியில் உட்புறம் போலத் தொடர்ந்து
தெரித்தது.

தாய் இறக்கி வந்தவுடனும் போட்டு ஸ்படி
விட்டு, தாதுக்கு வந்து தாய்களில் உட்கார்ந்து
கொண்டாள். மனதாழ்வு நிறை, தலைக்கு மேலே,
சற்றுப் மேலாகவே அவளுடைய பெற்றோர்களில்
கவியாணப் பூவாய் படம் தெரிந்தது. அம்மன் அவளைப்
போலவேதான் இருந்தான். இவ்வுறும் இளமை மாறுத
லாகத்தான் அவள் தாயாகுக்கு. ஏன்வரும் பார்ப்பிற
வர்கள் அவர்களைச் சகோதரிகள் என்றே நினைக்கத்
தொன்றுவதைப் போல.

ஒரு தாயின் பரிசு. ஒரு சகோதரியின் களிப்பு, இன்னும் கூடி தின்றது போலத்தான் இருக்கும் அம்மை பறந்து விடுமாம். அவளின் கிணறு போல் எவ்வளவு தண்ணீர் விட அவன் உயர்ந்தவனாக இருப்பான். அந்த நேரம் வந்தால் கூட அவன் கைவிட மாட்டான். அந்த நேரம் வந்தால் கூட அவன் கைவிட மாட்டான். அந்த நேரம் வந்தால் கூட அவன் கைவிட மாட்டான்.

அவன் கைவிட மாட்டான். அவன் கைவிட மாட்டான். அவன் கைவிட மாட்டான். அவன் கைவிட மாட்டான். அவன் கைவிட மாட்டான்.

மீதும். அவன் கைவிட மாட்டான். அவன் கைவிட மாட்டான். அவன் கைவிட மாட்டான். அவன் கைவிட மாட்டான். அவன் கைவிட மாட்டான்.

அவன் கைவிட மாட்டான். அவன் கைவிட மாட்டான். அவன் கைவிட மாட்டான். அவன் கைவிட மாட்டான். அவன் கைவிட மாட்டான்.

விரல் ஓட்டத்தில் அவளின் அமைதல் கிட்டுத்தான். அவளின் போலாய். எவ்வளவு யாவது அப்படியே வெள்ளை போலக் கொட்டி விட்டால் கூடவே, கழாரத்தில் விழாத சொடுக்காய். தாயாரின் குரல், அச்சமும் தாழ்ந்த அளவில், காழிக்குவித்துக்கொண்டே

கொடுப்பதுதான். இன்ன மாருத தண்ட வானம் போல் அதிசேதால் போய்க் கொண்டிருக்க வேண்டும் அவள்.

அவள் மனது கொஞ்சமும், என்ன செய்ய தாலும், தாயாரின் பார்வை அவளையே பிழ் தொடரும்; உயரப் போகும் காதலடியின்

“அழகம், வன்மைகள் அப்படித் தவறாத
காரணம்.”

“இப்போது, யாழ்ப்பாணம் இம்மாதிரி ஒரு
நிறைவு நடை என்ன முடிந்ததோ அந்த
பெண் இப்போது அங்குள்ளே 30-க்கு 30-க்கு
படிக்கிற கையாடல் செய்யப்படுகிறாள்”

11. நீ எத்தனை இடங்களை 76 வார்த்தைகளும்
படித்திருக்கிறாய். கிராமத்திலிருந்து அப்பாவின்
தாயவரர் வரவருகிறே, நீ எவ்வளவு துக்கமடைந்தாய்?"

இது குறிப்பதானதால் போய் உதவையாக
கொடுத்தது. இதற்கு, தன்னைக்காகப் பதிலைப்
பிரியவைபோடு அடியாளின் பிரியவோடு
தன் அடியைப் கொடுத்துள்ள அருளித்தரு
கொண்டிருக்கின்றான் என்ற பொருள்.

அவர்கள் இதர்ப் பற்றி நேரம் தான். அம்மா வந்துதான் அவளுக்குச் சாப்பாடு போட வேண்டும். அண்ணா என்ருயும் எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டு வரவில்லை. மிகக் கூடாது. அப்பறம் அடுத்த வேலைச் சாப்பாடு வரைவீன் அம்மாவுக்கு அவ்வளவுப் பாகத்தான் இருக்கும்.

அலகுடன் படிப்பலாகும், பழமுயல்கள், மத்திய கொள்ளைகள் இடையிடையே கத்திற் றதாக இருக்கிறார்களா? ஊர்ப்புறங்களில் இருக்கும் அல குண்டுகள் தோழிகள் எவ்வளவு பேர்கள் தங்கள் மனம் போனபடி நிம்மதியாக இருக்கிறார்கள்? படிக்கும் நேரம், உடைகள் உடுக்கும் விதம், தூங்கும் சமயம், பொழுது போக்கும் செய் ள்களாவற்றிலுள்ள தம் இடம்படி? மூன் றொன்றிலும் இன்னும் மனமும், காத்தறப் போகும் கத்திற்றும் குரலும்?

பொது, அதிகாரம் ஒன்றோடு ஒன்றாக வந்ததால் வந்து தீரேயில் வந்தித் கொள்ளும் தரபம் வந்தது யாராகவரும்.

தங்களுடைய மனமால் இம்முறை விட்டுக் கொடுப்பதில் தயக்கம் இருக்காது என்று சொல்லுமா? தங்களுடைய அபிப்பிராயம் என்ன? தங்களுடைய அபிப்பிராயம் என்ன? தங்களுடைய அபிப்பிராயம் என்ன?

உள்ளே அத்தனை தாயார் தன் தொந்தரவு
தொட்டு, "உலகக்காதல்" அல்லவா
உத்தேசம். நீயாவது நேரமாகிறது. ஒன்பது
மணிப்பாலும் தான் கிறியஸ்தோ என்றும்
அதன் பழம் எலக்ட்ரிக் என்ற கோலம்போது
உலகத்தின் மெய்க்குறி கோலம்பம் அத்தனை.

1. ஆப்பிரதீசுவரனாகக் கலிநாத்து மாற்றிக்கொள்
என்ப பேரண தூதராகிடம் கேட்டதான்: "எங்கே
பொய்க்குத்தீர்கள் நீயும் அப்படியும்?"

அம்மா தலைவரின் குளித்து கொண்டாள், அம்மா சற்று மாறியது போலிருந்தது, நீயித்தபோது அக்கரை போடாத. நம்மக் காய்ச்சாத பாக்யோல், ஒரு புண்ணை உண்டாக்க.

“தீ குழந்தை உங்களுக்கு அருமைதான்
தெரிய வேண்டாம்.” சொன்ன சொத்தில்
விக்கென்று அன்றக் கதலையும் காத்தி
கொண்டுவிட்டான். மறாவுக்கும் பதிலுக்கு
என்னவோ சொன்ன வேண்டாம் போய் இருந்
தது. உன்னை விளாத்து பொங்கிற்று, அன்றக்
தீ அடுத்து கைரையைக் கண்டு அடங்கும் அந்
னால் பேசல், குழைவு-அத்தக் கதலையக்
கண்டு அவன் உணர்ச்சிகள் வீசுவாங்கி
மறைந்தன.

பார்க்கலின் அந்தச் சுழிப்பும், தென்பெயர்
கொடுத்த சிஃபும் எதிரோயினரை அணிந்து
தூத்தின். அவற்றுக்குத் தெரியாத உலகம்
மைய இன்னொன்றும் அவன் தாயார் பிள்ளையின்
கொண்டு, அவன் வெளிப்பே நிறுத்திவிட்டுருக்கும்
கதவை மூடிக் கொண்டு விட்டது. மோகம்
இருந்தது அந்தச் சேய்க்கு. அந்தப் பேசின்

இதோ வருகிறது மாடர்ன் குடி-குடி வண்டி—மகத்தான 5 வகை புதிய ரொட்டிகளுடன்!

மசாலா ரொட்டி...

வாய்க்கத் திறுதிறப்பு

பழுவகை ரொட்டி...

சத்தியோடு உணவு

இனிப்பு ரொட்டி...

இன்பக் கனியமுது

பழுப்பு

ரொட்டி...

நலம் தரும் இளிமை

பால்

ரொட்டி...

போஷிக்கும்

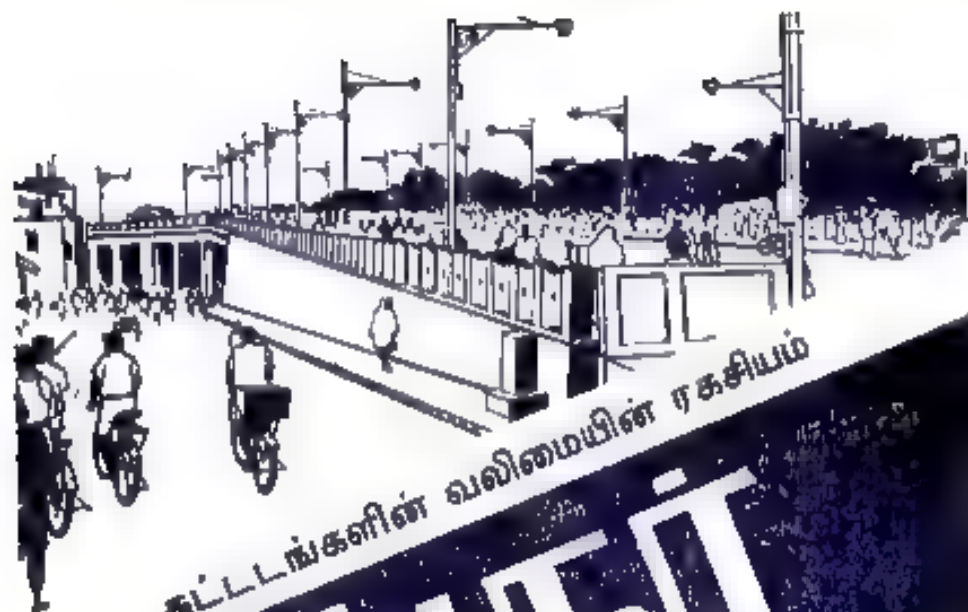
சத்துணவு

சகிப்புற்ற ஊர்தித் துறைமுகத்துடன் உணவுக்குறித்து உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ள 5 வகையிலான ரொட்டிகளை, நமது கிள்கள் எங்குமிருப்பதோடு வெளி ரொட்டி வும் உண்டு. உற்பத்தி, கட்டுப்பாடுகள், தரப்பிழைப்புகள் ஆகியவற்றை நிரந்தரமாக மாடர்ன் நுகர்தலில் பரிந்துரைப்போம். உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ள ரொட்டி வகைகள் பால், மசாலா, இனிப்பு, பழுப்பு, பழுவகை. அனைத்து வகை ரொட்டிகளும் உணவுக்குறித்து உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ளன. அனைத்து வகை ரொட்டிகளும் உணவுக்குறித்து உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ளன.

மாடர்ன் மகத்தான ரொட்டி

மாடர்ன் பேகரிஸ் (இந்தியா) லிமிடெட்
டெல்லி, பம்பாய், சென்னை, அகமதாபாத், கொச்சி

கட்டடங்களின் வலிமையின் ரகசியம்

சங்கர் சிமெண்ட்

சுலபமாக கிடைக்கிறது

இந்தியா சிமெண்ட்ஸ் லிமிடெட், சென்னை-2
தொழிற்காகியவன்: எங்கெங்கும் & எப்போதும்

குழியைப் பொருத்தையும் புரீதது சொன்னதோட
ஒருபாடு அருளுக்து. இன்னும் மாயப் பகை
யை அடா லாது குழைக்கொண்டாது அவன்?

புறம்பாட்டிலேயே இருந்து அவன் மனம் அந்தக்
கிரேயியே ஓடிச் கொண்டிருந்தது. இவ்வீதி
வழித்தவையும், நாயகர் கேட்டவையும்கூடச்
சரிபார்க்கக் கவனிக்கவில்லை அவன்.

காலைமீது சற்று நேரமாகியும் அம்மா
எழுந்திருக்கவில்லை. அவ்வீதித் தொட்டி எல்லா
பேயுருக்கட அப்பாறையாக.

"அம்மாவேக்கு ஈரம். இரவு பிளவாகத்
தூங்கவில்லை. நீ எழுந்திரு ரமா."

அவளுக்குப் புரியவில்லை. இரவு நன்றாக
இருந்தாள் அம்மா? அந்தப் புதுப் புதுமை
வும் வானிப்புகாக, அந்த அழகையும் பல்
சென்ற திறந்ததையும் வைத்து கண் எதிக்
காமம் பார்த்துக் கொள்ளுமையாகப் போய்?
அம்மா அடிக்கடி சொல்லுபேர மாதிரி. அது
யார் கண் பட்டுவிட்டதோ?

கண்மூலம் ஈரம் படியாமல், சூரியன்முகம்
மாயமாக நகர்த்திக் கொண்டிருந்திருக்க
இருந்தவாறே பார்த்ததும் அவன் பெரும்
நெயிற்றிருந்தது.

"ஈரமா அம்மா?" என்று கேட்டபடி
அருகே வந்து நடமாற்றத் தொண்டாக.

"ஆமாம்மா. விட்டே வராத்தே. உனக்கும்
வந்துவிடும். உனக்குத் தாய்களது இதென்
மாயம்."

அந்த மன நெயிற்றிலேயும், அந்த ஒதுக்
கும் அவன் உணர்ந்தது இப்போது நடுக்க
மாயப்பாவி உதயிற்று.

"தாய்க் பார்த்துக் கொள்வோன் அம்மா.
நீ கவனிப்பீராத்தே. நான் விட்டேக் கவ
னித்துக் கொள்விறேன். அப்பாவைத் தோம்
தவறாமல் சாப்பாடு போட்டு அனுப்பி.
எனக்குக் கட்டு கொடுத்து... இவ்வளவுக்கு
நான் காணொழுகும் போகவில்லை."

விரல்வளைய அவன் தந்த உதவக
பொதிலிட்டு, உடல் எட்டிய குரல் தந்தும்.
அவன் தொண்டான். "உனக்கு உயிரைத்
தொண்டாத்தே. நீ குழந்தை."

அந்தக் கதையுள்ள பரிசுருக்க அவன்
தெருவில் எதற்கிலோ வெளி விட்டதுமேதத்
நான் இருக்கது அல்லது. அவ்வளவுப்
பார்த்த விடாமலே இராம எழுக்கவன்
திக் கொண்டிருந்தான். இவ்வளவுதான் இருக்க
தும். அப்ப வெளிச்சத்துக்குப் பார்த்துக்
கவனமாகப் போய்.

மீனா பதினென்று.

அப்பா சாப்பிட்டுவிட்டு வேலைக்குப் போய்
விட்டார். அம்மா கத்தியை வெண்டா
வெறுப்பாக இரண்டு வாய் விழுப்பிவிட்டு.
புரண்டு படுத்துக்கொண்டு விட்டாள். காசை
கம்பித் தண்ணீர் தானிட்டு விட்டு ரமா
உள்ளே வந்து உட்கார்ந்து கொண்டாள்.
நிறந்து விட்டது போல் எங்கும் வேறொன்று
ஒரு ஒலிவேண்டாம் முற்பகலில் சொசொங்
சொங் அமைதி. விட்டது இப்பொழுது
உள்ளே எதற்கிக் கொண்டு விட்டாள்.

பொழுது போகாமல் ரெயிலொன்று மெது
வாகத் திருப்பி வணக்கப் போனான் ரமா.
ஒரு கணம் அவன் அந்த மேனேஜரைத்
தொட்டபடி வீரல் ஓடாமல் நின்றுகொண்டான்.

வெந்த வரன் தூங்கும் வன் தூங்குத் தூங்கும்
கண்ணாருக்கையும் புறம்பாட்டில் வென்றேன்.
வழிச் சூங்குகோலில் இரவு அருதுக ஒரு
பெரு தொட்டிக் கட்டிடம் வரவேண்டும். என்
தூங்கின் இப்பேர் கதிகும், வன் இப்பேர் கட்டிடம்
தூங்கு விட்டான்.

என் தூங்குத் தொட்டிக் கவனம் பார்த்து.
"தூங்குமா... தொட்டிக் கட்டிடம் கதிகும்
பெரு" என்று.

சுருது அவன் அருகில் இருக்க கதிகும்
வெண்டம் பார்த்து. "வெண்டி கவனமாகத்
தூங்கு வரவே... தூங்குப் பெரு..." என்று
"தூங்கு கதிகும்."

தூங்குப் பெருவெண்டம் பார்த்துப் புக்கி
காதி பெருது. தூங்குத் தொட்டிக் கவனம்
பார்த்து. "வெண்டம் கவனமாகத்
பெருது பார்த்து வன் தூங்கு, "வெண்டம்...
தூங்கு கதிகும் கட்டிடம் தொட்டிக் பெரு
கவனமாகத். "தூங்குப் பெரு, தூங்குப் பெரு"ன்
தூங்குப் பெருவெண்டம், அப்பாண்டு வன்வன்" என்று
கவனமாகத்.

"வன் தூங்குத் தூங்குத் கதிகும்
பெருவெண்டம் தொட்டிக் கவனமாகத் "தூங்குப்
பெரு" என்று வெண்டெண்டம்."

தூங்குப் பெருவெண்டம் புருது
கவனமாகத் வெண்டெண்டம், தூங்குத் தொட்டிக்
தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்
தூங்குப் பெருவெண்டம் கவனமாகத் தொட்டிக்
தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்

தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்
தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்

தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்

தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்

தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்

தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்

தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்

தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்

தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்

தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்

தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்

தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்

தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்

தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்

தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்

தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்

தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்

தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்

தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்

தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்

தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்

தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்

தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்

தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்

தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்

தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்

தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்

தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்

தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்

தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்

தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்

தூங்குப் பெருவெண்டம், தூங்குப் பெருவெண்டம்

அமிர்தாஞ்சனம்

இதமாகவும்
துரிதமாகவும்
சுளுக்கை
அகற்றி
நிம்மதியளிக்கிறது

- ப அமிர்தாஞ்சனம் எந்த விதத்திலும் தீவரம் செய்யாது. வலியுள்ள இடத்தில் கிறிதனவே தான் எல்லாம் போலாம்.
- ப அமிர்தாஞ்சனம் வலியைத் துரிதமாகப் போக்குகிறது. ஏனெனில் இதில் சக்தி வாய்ந்த பத்து மருந்துகள் உள்ளன.
- ப அமிர்தாஞ்சனம் தடவிக் கொண்டால் இதமான நிம்மதியளிக்கிறது. ஏனெனில் இதில் மொதால், கற்பூரம் ஆகியவை கலந்துள்ளன.
- ப அமிர்தாஞ்சனம் சிகரணமானது. ஏனெனில் ஒரு பாட்டில் மருந்தை வெகுநாட்களுக்கு உபயோகிக்கலாம்.

அமிர்தாஞ்சனம் விநியோகம்
மதுரை, பம்பாய், கல்கத்தா
புது டில்லி, மஹராஷ்டிர

75,
வருடங்களுக்கும்
செலாக்க
பயன்படுத்தலாம்.

AMR - 15 Tam

நாகினி

பி.கோதண்ட ராமன்

“மில்லிக் வேண்டும், நீங்கள் மில்லி நாறாய்நானே?”

“ஆமாம், நான் நானே நாறாய்நானே?”

“கே. எஸ். நாறாய்நானே?”

“ஆமாம், உங்களுக்கு யார் வேண்டும்?”

“உங்களைத்தான் வேண்டும்.”

“நீ யார்?”

“நீங்கள் என்னைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புமா?”

“முடியவில்லையே!”

“நீங்கள் கெடிக் கொடுத்துக் கொடுத்து, என் குரல் உங்களுக்குப் புரக்கமா? குரல் அல்லவா?”

“புறக்கமான குரல் மாதிரிதான் இருக்கிறது. ஆனால் நீ யார் என்பது தான் என் நினைவில் இல்லை, அதுவும் இந்த தூள் உடைவில் என்னைத் தெரியவே இல்லை.”

“என் பெயரைக் கொள்ளும் சந்தை நினைவுக்கு வருமா?”

“வருமா?”

“தான்தான் நினைவி.”

“எந்த நினைவி?”

“நீங்கள் செங்கையில் மைத்திலக் கயிறுநீயில் மாணவராக இருந்தபோது தன்கு அறிந்திருந்த நினைவி.”

“செங்கையில் பல நினைவிகள் அறிவேன். நினைவி என்னும் ஒரு மயிலானப் பெண் என் கூடப் படித்துக் கொண்டிருந்தான். மயிலாப்பூரிக் குடிசிருந்த என் மாமாவின் பெண் பெயரும் நினைவிவே.”

“மேலாண்டிரோடும் மார்டன் மேலாட்டிலும் ஓர் அளவியல் தகவிலிருத்திரவே. திரைவில் இருக்கிறதா?”

“ஆகா, நீங்களில் இருக்கிறது. நான் எம். டி. பிலிப் பரீட்சைக்குப் படித்துக் கொண்டிருந்த போது ஓராண்டு அங்கே தங்கியிருந்தேன்.”

“அப்போது, உத்திரி என்னும் பணிய்ப் பெண் அந்த மேலாட்டில் வேலை செய்து வந்தது உங்கன் திரைவில் இருக்கிறதா?”

“திருவென்று நாராயணனின் மனத்திலேயில் பல நினைவுகள் எழப்பெற்ற இவங்க லாஸிள், நினைவிலேயே உருவம் காட்டினா அங்கன் என் முன்னால் தீய்ந்து.

“இப்போது எனக்கு நங்குக லுபாயம் வருகின்றது. நான் சென்னைக்கு வந்து ஆண்டுகள் படித்துக் கொண்டிருந்த போது பல மேலாட்டங்களில் குடியிருத்திருக்கிறேன். பல பணிய்ப் பெண்டுகள் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் அவர்கள் எவரிடமும் காணாத பல அரிசு குணங்கள் உன்னிடம் கண்டிருக்கிறேன். உன் முகத்தில் எப்போதும் ஒரு கசிர அழகும், கம்பிரகன்னமும் நிகழ்கலாம். உன் வேலையிலும் ஒரு வித சென்மையும் கவையுமும் காணப்படுகின்ற.”

“எனக்குக் கொஞ்சம் அழகுண்டு என் பகதப் பற்றிப் பிறர் சொல்வக் கேட்டிருக்கிறேன். ஆனால் என் வேலையைப் பற்றி நீங்கள் என் அபிப்பிராயம் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை நான் இதுவரை என் அறித்ததில்லை.”

“அது உனக்கு எப்படித் தெரியும்? நான் அதைப் பற்றி ஒருவரிடமும் சொல்லவில்லை. நீ என் துணிவோடு துவங்கிப் போடுவதற்காகவும், என் அதைவைக் கத்தம் செய்வதற்காகவும் மாதா மாதம் மேலாட்டம் முதலாளியிடம் நான்கு ரூபாய் அடிவாக்கச் செலுத்துவதுண்டு.”

“மேலும் நான் ஒரு பணிய்ப் மேன். நீங்களோ மாதம் பதின்மூன்று ரூபாய்க்கு மேல் சம்பாதிக்கும் ஒரு பிரபல அட்டைகட்டியல் மகன். உங்களுக்கும் எனக்கும் நெருங்க முடியாத தூரம்.”

“அப்படியே சொல்வாருே. மன்தருக்கும் மன்தருக்கும் தூரம் என்ன வந்தது? நான் சமூக சமத்துவ லாதி.”

“அதை நானும் அறியேன், நீங்கள் எப்போதும் என்னுடன் மரியாதையாகவோ தாக்கு வந்திருக்கிறீர்கள். பணிய்ப்பெண் தானே என்னு ஒரு நாக்கட அட்டைகட்டாள இருத்தது விடையாது. அது கிடக்கட்டும். நீங்கள் அப்போது அறிக்கொரு ஒரு விஷயத்தை நான் இன்று உங்கனிடம் சொல்லப் போகிறேன்.”

“என்ன அது?”

“என்னையும் அறியாமல் என் உணவை உங்கனிடது சென்றது. உங்கனிடது தல மனது துடன் காதுவிடவேன்.”

“உன்னம்பயாகவா?”

“இப்போது சந்திரன் குதைய எட்டாளாடுகள் ஆகி விட்டன. ஆயினும் அன் தெருந்த காதுப் பல கோதுகைகள் கட்டது இன்று என்னுடைய உணவத்தில் பசையாக இருக்கிறது.”

“நான் அப்போது உன் உணவத்தில் தீண்டலப் பற்றிக் கிஞ்சித்தும் சந்தேகப்படவில்லை. நீயும் பாடுதொரு வழியாலும் வெளிப் படைபாகக் கட்டிடவில்லை. நீ என் அதைப் பற்றி என்னிடம் ஒரு வார்த்தைகடச் சொல்லவில்லை?”

“அதெப்படிச் சொல்வது? அது பெரும் வேதனையளித்தது. நான் நல்ல குதத்தில் நல்ல அந்தத்தில் பிறந்தவன்தான். ஆனால் விதி வசத்தால் பணிய்ப் பெண்டுகள் வேலை செய்து வர்த்து கருவ வேண்டுகலாம் ஆனென். அந்தத் தாழ்த்து தீண்டித்தல் நான் உங்கனிடம் காதுப் மோறி கூடு முடியுமா? அன்றிரம், எத்தப் பெண்டுகள் தன் காதுவிட வெளிப் படைபாக உணவக் கட்டடாம், ஆயினும், என் கோதந்திரத்தில் தும் உண்டித்திரத்தும் பத்திராகிலாது நீங்கள் அதை ஒருவாறு கவனத்திருக்கலாயே.”

“என்ன அநெயம்? நான் முன்னாலும் உணவிக் கண்டிரே?”

“கண், ஒரு பெண்ணின் இடயத்தை நீங்கள் எப்படி அறிவீர்கள்? எப்போதாவதும், நீங்கள் என் முகத்தை எதெடுக்கும் பார்த்துள்ளீரா? ஒய்வொரு நாள் வானிலும் உங்கன் அநெயை நன்றாகக் கட்டி விட்டே. மோனது, தாதுகாவி. பீரோ முதலிய வத்தின் மீதுள்ள தூனியை நன்றாகத் துவட்டது. அதைத்து கிடக்கும் புத்தகங்கள் ஒருங்காக இருவிட வைப்பென். கமார் அரை மணி நேரத்துக்கு மேல் அங்கேவை வைக் செலிவென். அப்போது நீங்கள் சாய்வு தாதுகாவிலும் சாய்த்து கொண்டு ‘நினைவு’ பத்திரிகைகலம்ப் மடிப்பதில் ஆழ்ந்திருப்பீர்கள். இன்னியல், தகத்தைக் கடித்துக் கொண்டே உத்தரத்ததைப் பார்ப்பீர்கள்.”

“உன்னமதான். உங்கன் உற்றுப் பார்ப்பது நன்னத்தைலாகாது என்ற என்னமும் இருத்தது. ஆயினும், என் அமுதலில் வேலை செய்துகொண்டிருக்கும்போது நான் லை எமலா திருமென்று உன்னே குழைய நேரிகாவில் 5 மலம் வித்து குழப்பமடைந்ததைப் பறது. அவ பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் அது பணின்த்தினும் இருக்கலாமென்று என்னி இருத்துவிடுவதுண்டு.”

“அது பறவினத்தினுயும். வெட்டத்தி கூததான். நீங்கள் என்னை தன்னுடைய பாரிக் கலம் இருத்ததே தலகதாயிப் போய்ற்று.”

“ஏன்?”

“ஏனெனில், நீங்கள் என் உணத்தை உணவிகைக் கண்டுபிடித்திருத்தாகும். உங்கனிடம் காத்தகலோ, உங்களுக்குப் பணி சொல்லியோ முடியாமல் போய்வித்தும்.”

“நீ எனக்கு என்ன அன்புப் பணி சொன்னு வந்தாய்?”

“என்ன என்கு கேட்கிறீர்கள்? அந்தக் காதுத்தில் உங்களுக்கு ஏதாவது நெனசு ஏற்பட்டதா? உங்களுக்கு ஒரு சிறு அசெனசு விடையெனும் ஏற்பட்டதா, சொல்லுங்கள்.”

“இல்லை.”

“நான் உங்களுடைய ஒய்வொரு சிறு தெனசையையும் கவனித்துப் பணி செய்கிறேன் அதற்குக் காரணம். உங்கன் மீது உன்னையு இருத்தாகன்தி அய்விதம் கவரியல் செய் திருக்கலே முடியாது.”

"நீ அங்கவடி கண்ணமாகப் பார்த்துக் கவையெழுடன் பணி செய்ததென்?"

"ஒன்னென்று, உங்கள் செளகரியங்களைப் பார்த்துக் கொள்ள உங்களுக்குத் தெரியாது. நீங்கள் பரம சாது. இதைச் செய், அதைச் செய் என்று ஒரு நான்குட எணக்கு சந்தா விட்டது கிடைப்பாது."

"ஆமாம்; நீ யாவதன்றையும் கவனித்துச் செய்து வித்ததால், எனக்கு ஒரு தேனையும் ஏற்பட்டது. தேரூட்டிய முதலாளியோ வாகவற்றக்கும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார் என்று எண்ணி வந்தேன். நீயாவனே அப்பால் செய்து வந்தாய் என்று அறிந்திருந்தால், உனக்கு நன்றி கூறியிருப்பேன்."

"நான் உங்கள் நன்றியை எதிர்பார்த்த வில்லை. நீங்கள் ஒரு நடவடிக்கையையும் என் மீது கோரித்துக் கொள்ளாதிருந்ததே எனக்குப் பெரிசு பெருமையாகும்."

"பணி செய்தவாரிடம் கோபித்துக்கொள்வோரும் உண்டோ?"

"அதை ஏன் கேட்கிறீர்கள்? இந்த தேரூட்டலில் இறங்கி விடுத்த கணவர்கள் பலரைப் பார்த்திருக்கிறேன். பணிப் பெண் என்றால் அவர்களுக்குத் துச்சம். பணிப் பெண்ணை விடும் அளவுக்கும் மாணம், மரியாதை என் டென்று அவர்கள் நினைத்ததே கிடைப்பாது."

"அங்கிதம் செய்தது அறியாயம்."

"ஆனால், நீங்கள் ஒரே ஒரு சமயம் என்னைப் பதிலிக்குவோமோ பார்த்திருக்கிறீர்கள்."

"உங்களைப் பற்றியா?"

"ஆமாம். என்னைப் பற்றி உங்கள் நண்பர் ஒருவரிடம்."

"உங்களைப் பற்றி யாதொன்றும் சொன்னதாக என் நினைவில் இல்லைவே."

"அரிப விஷயங்களெல்லாம் உங்கள் நினைவில் நின்றுமா? ஆனால், என் மனத்தில் அது குருக்கென்று வந்ததது."

"அப்படி என்ன சொன்னேன்?"

"ஒரு நாள் ஸ்பென்ஸர் ஷாப்பிலிருந்து காரிக்கு மருகு, திருவாணி, முடிக்கும் கருவி முதலியன அடங்கிய பேருக்கு கத்திவொல்ன்ற வாய்க்கி வந்தீர்கள். மறுநாள் அது காலையம் போய்விட்டது. ஒரு நாள் உங்கள் அறைக்கு வந்திருந்த நண்பர் ஒருவர் காரிக்கு மருகு கேட்டார். அப்போது காரிக்கு மருகையுடன் கூடிய பேருக்கு கத்தியை நால்தாய் திருடிப் போய் இருக்க வேண்டும் என்று ஆங்கில மொழியில் சொன்னீர்கள். அதன் விளை ஒரே ரூபாய். என்னைக் கேட்டிருந்தால் நான் கொடுத்திருப்பேன். இந்த அட்டைப் பெண் அதைத் திருட வேண்டுமா? போகட்டும், மொத்தத்தில் நல்ல பெண், ஆகவே இவளை நான் கேட்கவில்லை" என்றார்கள். எனக்கு ஆங்கிலம் கொஞ்சம் தெரியுமென்று அறிந்திருந்தால் அவ்விதம் ஒருகால் நாளிருந்த போது சொல்லி விடுகக் மாட்டீர்கள். ஆயினும் உங்கள் காரித்தை என் இதயத்தில் சுட்டியால் குத்தியது போயிருந்தது. அதை எடுத்துக் கொண்டு போனது அடுத்த அறையில் இருந்த தோராமம். அவர் அறையைப் பெருக்கச் செய்திருந்தபோது அதை அவர் மெனதுயிர் மீது கண்டேன்."

"ஊம். இந்த மாதிரி பதிலொரு பக்கமும் பாவம் ஒரு பக்கமாவது உங்கில் பல காரி வங்கள் நடக்கின்றன."

"நான் மிகவும் வருத்தியேன், அதுமே கீழ் இப்போது அன்று உணர்ந்தேன். நான் உங்கள் அறையிலிருந்து ஒரு துரும்புட்ட வந்தது அறியலாம்."

"போகட்டும். என்னை மனமித்துவிடு, நத்தினி."

"சீவடி நடந்த விஷயங்களையும் கூறுகிறேன்."

"கூறு."

"பாரிசாக்குப் பிரகு நீங்கள் தேரூட்டலுக்குத் திரும்பி வரவில்லை, தானும் கொஞ்ச காலத்துக்கெல்லாம் வேலைவிடுத்து விவசிக் கொண்டுவிட்டேன்."

"மேன் எங்கே செல்லுயர்?"

"பணிபுடங்கலில் வேலை பாரிக்கலாமென். எங்கும் பிடித்திருக்கவில்லை."

"என்?"

"மாட்டின் தேரூட்டல் முதலாளி அப்படிக்கு மிகவும் நல்லவர். அங்கு உடைய பாதுகாப்பில் எனக்கு யாதொரு தீங்கும் ஏற்படவில்லை. மற்றவிடங்களில் என் இளமை யும் அறையும் போய்விட்டதால் இருந்தால், காலமாக என்னை மாய்க்கப் பாரித்தனர், அந்தக் கஷ்ட காலங்களில் ஒரு போதும் என்னைக் காப்பாற்றியது."

"என்ன அது?"

"ஒரு சமயம் எனக்கு நீங்கள் ஒரு ரூபாய் இறும் அளித்தீர்கள். அதைப் பத்திரமாக வைத்திருந்தேன். அது உங்கலின் நினைவுக்கு அறிகுறியாக இருந்தது. நான் பரிசாய் கொடுக்கலில் அகியே நேரிட்டபோதும் அதைப் பத்திரமாக வைத்திருந்தேன்."

"மேலு என்ன நடந்தது?"

"அந்த நேரத்தில் நீங்கள் வைத்தியை என் னுள்ளி கமிஷன் பெற்று மத்திய நிழக்குப் போர்முனைக்குக் சென்றதாக அறிந்தேன். போர் முனையில் என்ன ஆபத்த வறுமோ எனச் சந்தாசலறும் கவலைவாழ்ந்தேன். அப்போது இளம் பெண்களை நரிகளாகப் பயிற்றுவித்துப் போர்முனைக்கு அனுப்புவதா கப் பத்திரிகைகளில் படித்தேன். நீங்கள் காயம்பட நேரிட்டால் உங்களுக்குப் பணி விடை சொல்ல வாய்ப்புக் கிடைக்குமே என்று எண்ணியேன். பயிற்சியில் நேர்ந்து ஆறு மாதங்கள் பயிற்சி பெற்றேன். பின்பு இந்தி யாளியைப் பல பாடங்களில் என்னை மாற்றி னார்கள். நான் கல்கத்தா ராணுவ ஆள் பத்திரியில் வேலை பார்த்தபோது நீங்கள் மத்திய கிழக்குப் போரில் படுகாயமுற்று இத்தியாய்க்கு அனுப்பப்பட்டு பம்பாயில் ராணுவ ஆள்பத்திரியில் சிகிச்சை பெற்று வருவதாக அறிவானேன். எப்படியாவது பம்பாயில் உங்களைப் பார்க்கவேண்டுமென்று என் உணர்ம் துடித்தது. கல்கத்தா எனக்கு ஒத்துக்கொள்ளவில்லைவென்றும் பம்பாய்க்கு மாற்றுவதும் என் தவினமை உத்தியோகம் தரைக் கேட்டுக் கொண்டேன். அவர் மிகவும் நல்லவர். எனக்கு மாற்றம் உத்தரவு கொடுத் தார். இன்னும் இவ்ளரு நாட்களில் பம்பாய்க் குப் பிரயாணமாக இருந்தேன். அந்தக் கீழ்"

“ஆதலால் என்ன? என் நத்திலி என்னென் விடுகிறது?”

“ஒன்றுமில்லை. விதியில் கொடுவாமைப் பிரிக்கவே, என்னையும் அதியாரைக் கண்ணன் வந்தது.”

“என்ன நடந்தது, சொல்.”

“தான் பம்பாய்க்குச் செல்லவிருந்த நாளுக்கு முந்தைய நாள் திருமொழி பட்டப் பக்கியம் நாயார் ஆகாய விமானங்கள் திரை திரைகள் வந்து குண்டுகள் போட்டன. நான் என் விடுதியிலிருந்து ஆல்பத்திலிருந்து வெளிக் கொண்டிருந்தபோது ஒரு குண்டு என் அருகே வெடித்துச் சிதறியது. படுகாயமுற்ற நான் உடனே ஆல்பத்திலிருந்து தூக்கிச் செல்லப்பட்டேன். டாக்டர்கள் ஆஸ்பிரைன் செய்தார்கள். ஆஸ்பிரைன்

நடந்த ஒரு மணி நேரத்துக்கெல்லாம் என் ஆல்பு கட்டை விட்டுச் சென்றது.”

“என்ன, நீ இருந்துவிட்டாயா? அப்படி யானால் நீ என்ன? நத்திலியின் ஆவியா?”

“ஆமாம்!”

“அப்படியானால் என்னையும் அழைத்துச் செல், நத்திலி! நத்திலி!”

“நத்திலி! நத்திலி!” என்று வெப்ப வெண்டி லினை நாராயணன் தூக்கத்தி லேயே கத்துவது தன் விவரவழியில் காதில் படவே, அவன் ஊரெடுத்து வந்தான்.

“என்ன மில்டர் நாராயணன்? என்ன வேண்டும்? ஏன் கத்துகிறீர்கள்? கணவு கண்டிருக்கா என்ன?”

நாராயணன் எதற்குமே பதிலொன்றும் சொல்லவில்லை. நத்திலியைப் பின் தொடர்ந்து அவன் ஓடியே விட்டான்!

வட்ட மேஜை

வகவண்ணம் கண்டேன்

மெய்யான மனம் என்னை வெகுமனாகக் கவர்த்தது. உலகமே போற்றும் வகவண்ணம் குக்குச் சிறப்பு மனம் வெளியிட்டது கவி ஒன்றுதான். ஒவியர் விழுவின் கைவண்ணங்க ளுடன் குறள்களுக்கு விளக்கம் கூறியிருப்பது மிகவும் உயர்ந்தது.

வேதாரணியம்.

18-1-58

கே. ஸ்ரீநிவாசன்

பீர்தம் ஏன்?

“ஓன். சி. சி.யின் ‘சி’ சான்றிதழ் இல் லாணையாலும் ஹரித்தியில் உள்ள 10 ஆவது 13 ஆண்டைச் சொந்தக் தெரிவாததாலும் எல்லாத் தகுதிகளும் இருந்தும், தமிழகத் தைச் சேர்ந்த எட்டு சிறந்த மாணவர்கள் விமானப் படை அதிகாரிகளுக்கான பயிற்சிப் பள்ளியில் சேர முடியவில்லை.”

இம்மாதம் 8-ம் தேதியன்று மத்திய தலை அமைச்சர் திரு. எம். ஆர். கிருஷ்ண ஹைதரப் பர்த்திய நவீனமதாகும் இது.

“விண்ணைக் கண்டிருக்கிறீர்கள் - மிக்க வேதனைக்குரியதே” என முதலாயிரம் வைக் கிறார். அமைச்சர் கூறும் ‘விண்ணு’ எதுவோ நாம் கண்டிருக்க முடியவில்லை. ஆனால் தெளி வாய்ப் புரிவற்ற விஷயங்கள் இவை:

தந்தித் தெரிவாவிட்டால் இந்திய ராணுவத்தில் வேலை கிடையாது.

மத்திய அரசின் மேல் இயங்கும் வேலை வாய்ப்புக்களுக்கு ‘மொழி’ குறுக்கே நிற் காது என்று கருதிமொழி பொய். வெறும் ஏமாற்று.

‘மொழிக்கு’ மற்றவைகளையிட முக்கியத் தம் கொடுத்தத் தகுதிகளை வெல்லும் பின் குறுக்குத் தள்ளி விடுகிறது மத்திய அரசு. தகுதி குறைந்தவர்களுக்கும் கூட ‘உயித்தி மொழி பயிற்சி’ இருக்குமானால் மத்திய அரசின் வேலை வாய்ப்பு அதிகம். எவ்வே மத்திய அரசில் உள்ளோருக்குத் ‘தகுதி’யில் ஏற்றம்

அக்கறைய கிடையாது. தகுதி புதுக்கணிகல் படுகிறது.

இவ்ஹை கார்த்திரணியின் உறுதிமொழி களுக்கும், உண்மை நிலைக்கும் என்னளவும் சம்பந்தம் கிடையாது என்பது தெரிந்தது தான். இருப்பினும் நேரு பெருமான் கூறிய தற்கால ரூபக் கொள்கையும், பன்மை - ‘உயித்தி தெரிவாதவர்கள் ஒதுக்கப்படும் இடம்’ என்றுகிவிட்டது.

தேசிய ஒருமைப்பாட்டைப் பற்றி வான ளாவப் பேசிக் கொண்டிருக்கின்றேனே ஏன் இந்த பீர்தம்?

“தேசாபிமானி”

பொருட் செலுக்கு வழியா?

பெரிய நகலானது சேலம் - பெங்களூர் பிட்டர்கேது இரவில் பாதை மொரார்ஜி நேசாபாய் திறக்கப்பட்டது.

இதில் விவரப்பெண்வெள்ளும். நாடு முழுவதும் பிட்டர் கேது பாதைகளை பிராட் கேஜாக மாற்ற முயற்சிக்குக்கும் வேளையில் புதிதாகப் பிராட் சேலம் - பெங்களூர் பாதை பிட்டர் கேஜாக இருப்பதுதான். சுழி - தறுஷ்கோடி பாதையை பிராட் கேஜாக மாற்றவும் ஒரு பிட்டம் உள்ளது.

சேலத்தில் இதற்கு முன் பிட்டர்கேது பாதையே கிடையாது. புதிதாக அக்கே பிட்டர்கேஜைப் புதுத்திருக்கல், பெங்களூரிலும் சேலத்திலும் பிராட் கேது பாதைகள் உள்ளன. இவைப்புப் பாதையையும் பிராட் கேஜாகவே மாட்டிக்குதல் என்ன?

இன்னும் சில ஆண்டுகளில் மறுபடியும் ஒரு பிட்டம் வரும் - இப்பாதையை பிராட் கேஜாக மாற்ற வேண்டும் என்று. அதற்குப் பணியைப் ஏராளமான பொருட் செலவு செய்வார்கள்!

மேலக்கிவழி

15-1-58

எம். பி. ஸ்ரீநிவாசன்

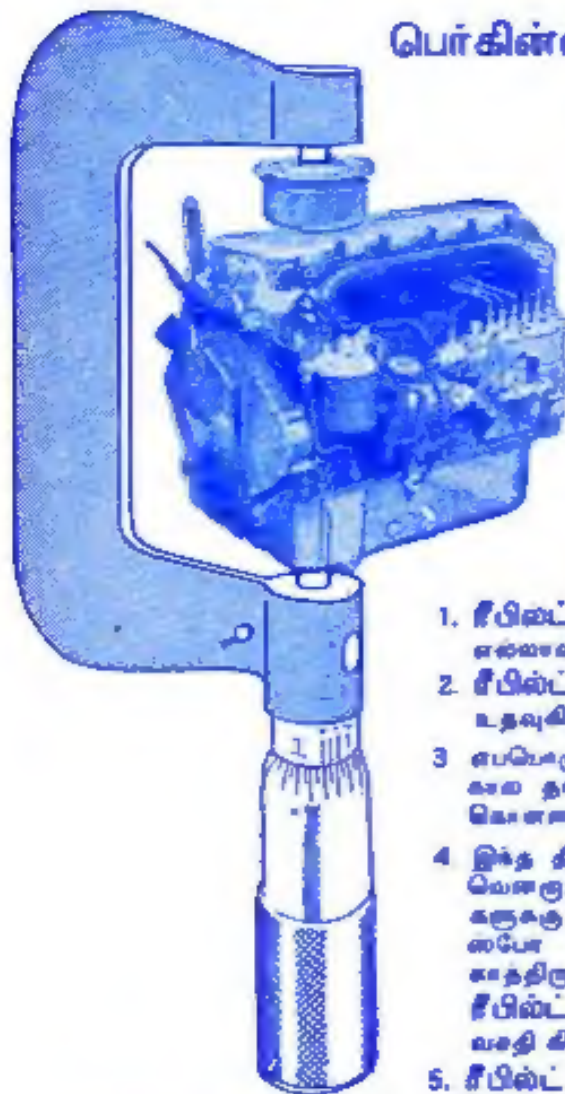

ஸிம்ஸன் கம்பெனியின்

பெர்கின்ஸ் P6V டீசல்

ரீபில்ட் என்ஜின் திட்டம்

ஸிம்ஸன் பாச்ட்ரீயிலேயே உருவான ரீபில்ட் என்ஜின் பழைய என்ஜினுக்கு பதிலாக கொடுக்கப்படும். இத்திட்டத்தின் கீழ் பெர்கின்ஸ் என்ஜின்களை உபயோகிப்பவர்கள் அவ்வரும் அவர்களுடைய பழைய என்ஜின்களை எத்தனை தடவை வேண்டுமானாலும் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் மாற்றிக் கொள்ளலாம்.

மேற்படி ரீபில்ட் திட்டத்தின் அனுகூலங்கள் பின் வருமாறு:

1. ரீபில்ட் என்ஜின்களுக்கு புது என்ஜினுக்குள்ளே எல்லாவிதமான உத்தரவாதமும் உண்டு.
2. ரீபில்ட் என்ஜின் குறைவான விலைமீல் பெறவும் உதவுகிறது.
3. எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் விரும்பிய சமயத்தில் கால தாமதமில்லாமல் பழைய என்ஜின் மாற்றிக் கொள்ளலாம்.
4. இத்திட்டத்தின் பிரத்தியேக அனுகூலம் என்னவென்றால் பெர்கின்ஸ் என்ஜின்களை உபயோகிப்பவர்களுக்கு அவர்களுடைய என்ஜின்களை அகற்றி ஸ்போ ஸ்கங்களுக்காகவோ ரிப்பேருக்காகவோ மாத்திரக்கும் கால கஷ்டமில்லாமல் உடனேயே ரீபில்ட் செய்த என்ஜின் பொருத்திக் கொள்ள வசதி கிடைக்கிறது.
5. ரீபில்ட் என்ஜின் புது என்ஜின்போலும் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு பூர்ணமான திருப்தி அடைந்த பிறகு வழுபடப்படுகிறது.

பெர்கின்ஸ் ரீபில்ட் என்ஜின் திட்டத்தைப் பற்றியவற்றை விவரங்களுக்கு கீழ்க்கண்ட விவரத்திற்கு நம்புசெய்து எழுதவும்.

ஸிம்ஸன் அண்டு கம்பெனி லிமிடெட்
(பிரைவட் லிமிடெட்)

தலை Office No. 155, செம்பை, சென்னை 11

கிளை Office, உறையூர், உறையூர், திருச்சிராப்பள்ளி, கிண்டி, கரூர்.

